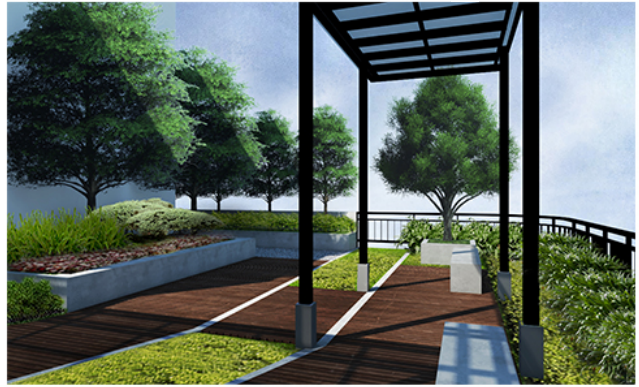
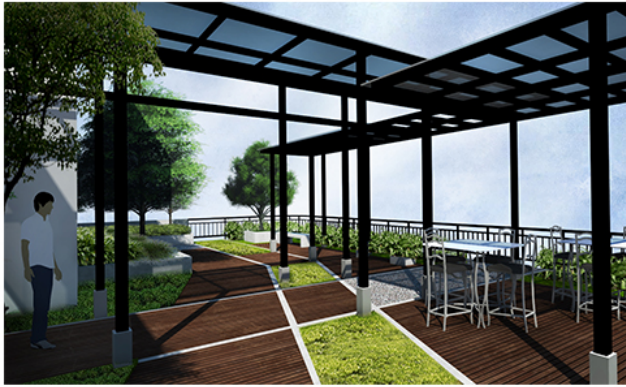

ค้นหา บทความ ค้นหา รายการสั่งซื้อ (0)

SUANSAVAROSE.Co.,Ltd

บัญชีผู้ใช้

รหัสผ่าน

เข้าสู่ระบบ

ลืมรหัสผ่าน

สมัครสมาชิก

สวนสวย สร้างสรรค์ ความสุข สวนสวรรค์

Suansavarose garden design Co.,Ltd

A garden,landscape,design & decoration

หน้าแรก

รวมรูปภาพ

เว็บบอร์ด

สนทนาคนรักต้นไม้

หน้าแรก > บทความ > ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก1

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก1

30/05/2020 | View: 90,077

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก- 1

For information only-the plant is not for sale.

หิน-หินเทียม

หิน- หินเทียม

สารพัดต้นไม้จัดสวน

หญ้า

ต้นไม้ใบป่า1

ป่าลม6

ป่าลม7

เลือกต้นไม้จัดสวน

ป่าลม 8

ป่าลม 9

ป่าลม10

ต้นไม้ใหญ่ยืนต้น 1

ต้นไม้ใหญ่ยืนต้น 2

ต้นไม้ใหญ่ยืนต้น 3

ต้นไม้ใหญ่ยืนต้น 4

ป่าลม 5

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก1

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก2

ต้นไม้พุ่ม 1

ต้นไม้พุ่ม2

ไม้คลุมดินและไม้พุ่มเตี้ย

ต้นไม้ใบร่มรำไร

ไม้น้ำ ไม้ริมน้ำ

ไม้ออกเพื่อประดับ

1 กระถินณรงค์/Nyctanthes arbor-tristis

2 กะดังใบ/Leea indica

3 กาทหลง/Bauhinia acuminata

4 ชงโค/Bauhinia purpurea

5 โยทะกา-พญาทหลง/Bauhinia tomentosa.

6 รัตมา/Parkinsonia aculeata

7 ข้าวหลาม/Goniothalamus marcanii

29 ไข่ดาว/Oncoba spinosa

30 รวงผึ้ง/Schoutenia glomerata

31 คอว์เตี้ย/Cordia sebestina

32 แปรงล่างขาว/Callistemon viminalis

33 รักทะเล/Scaevola taccada

34 โมกบ้าน/Wrightia religiosa.

35 มะตูมแขก/Schinus terebinthifolius

- นานาไม้เลื้อย1
- นานาไม้เลื้อย2
- รวมไม้ผลเพื่อประดับและรับประทาน
- มีขั้วรูปของทำงาอยู่ที่ต้นไม้ต้นไหน
- หญ้า-วัชพืช
- ปลูกต้นไม้มงคล
- ต้นไม้มงคลเสริมราศรี
- ทิศไหนปลูกต้นไม้หรือจึงดีมีมงคล
- ไม้มงคล ๙
- ตำราปลูกต้นไม้
- เกี่ยวกับเรา
- ติดต่อจางานงานสวน
- ภาพในอดีต
- ไม้ประดับเพื่อการจัดสวน
- ไม้เลื้อยเถาเล็ก
- สวนสไตล์ต่างๆ
- มหัศจรรย์โลกพฤกษา
- เนเธอร์แลนด์. ดอกไม้สีตา
- ต้นไม้ประจำจังหวัด ภูมิปัญญา
- ลักษณะของเมือง
- ต้นไม้ประจำจังหวัดภาคใต้
- ต้นไม้ประจำจังหวัดภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงใต้
- ต้นไม้ประจำจังหวัดภาคตะวันออก
- เฉียงเหนือ
- ต้นไม้ประจำจังหวัดภาคเหนือ
- ว่าด้วย
- เรื่อง.....ดิน.....และ..ปุ๋ย
- พืชจัดสวนมีพืชที่ควร
- ระมัดระวัง
- ป้องกัน กำจัดศัตรูพืชด้วยวิธี
- ชีวภาพ
- พืชมีพิษที่ควรระมัดระวัง 1
- เปลี่ยนสวนเก่าให้เป็นสวนใหม่
- จัดสวนพื้นที่ขนาดใหญ่
- ศูนย์วิจัยToyota Boshuku Asia resort
- จัดสวนด้วยตัวเอง
- คุณคิดจะจัดสวนด้วยตัวเองอยู่หรือเปล่า....
- ชื่อนั้นสำคัญไฉน
- ชื่อนั้นสำคัญจะนี้
- ดอกไม้สื่อภาษาแทนใจ
- การทำบ่อเลี้ยงปลา และระบบ
- กรองรักษาคุณภาพน้ำอย่างง่าย
- มุมสวนสวยสำหรับคุณ
- ในนี้มีอะไรเยอะแยะ
- ต้นไม้โหสี
- กล้วยไม้ป่า 1
- กล้วยไม้ป่า 2
- แอฟริกันไวโอเล็ต แคคตัส ไซยา

- 8 บุหล่ง/Dasymaschlon dasymaschalum
- 9 บุหล่งใบอ่อนสีน้ำตาล/Dasymaschalon blumei
- 10 บุหล่งลำเจียก/Goniothalamus tapis
- 11 บุหล่งบิดตานี/Goniothalamus sp
- 12 บุหล่งเขิง/Friesodielsia desmoides
- 13 พวงไข่มุก/Sambucus canadensis
- 14 มโนรมย์/ Erythrina crista-galli
- 15 เขียนกิ่ง/Lawsonia inermis
- 16 ฝ้ายแดง/Gossypium arboreum
- 17 หม่อน/Morus alba
- 18 รามใหญ่/Ardisia elliptica
- 19 พิลิ่งกาสา/Ardisia polycephala
- 20 ส้มกุ้งขน/Ardisia helferiana
- 21 ปลาไหลเผือก/TONGKAT ALI
- 22 ไคร้ย้อย/Elaeocarpus grandiflora
- 23 ปืบยูนานา/ Radermachera Sinica
- 24 สร้อยสุวรรณ/Lophanthera lactescens
- 25 ส้านขาว/Dillenia suffruticosa
- 26 ส้านดอกขาว/Dillenia philippinensis
- 27 ม่วงสาหรี่/Lagerstroemia sp.
- 28 เกล็ดกระโห้/Clusia rose

- 36 มะเดื่อหอม
- 37 ลีลาวดีลูกศร/Plumeria pudica
- 38 หูกระจงแดง/Terminalia benzoe
- 39 ทรงบาดาล/Senna surattensis
- 40 พรวด/Rhodomyrtus tomentosa
- 41 พังแหรใหญ่/Trema orientalis
- 42 นมแมว/Melodorum siamense
- 43 ฝาดขาว/Lumnitzera racemosa
- 44 ฝาดแดง/Lumnitzera littorea
- 45 สนทราย/Baeckea frutescens
- 46 ขำเน้น/Callicarpa arborea
- 47 ดับยาง/Solanum erianthum
- 48 กลิ้งกล่อม/Polyalthia suberosa
- 49 หัสคุณ/Micromelum minutum
- 50 มั่นป/ Glochidion wallichianum
- 51 ทองแมว/Gmelina elliptica
- 52 รง/Garcinia lateriflora
- 53 คำไทย/Bixa orellana
- 54 ต่อไส้/Allophylus cobbe
- 55 ระย่อมตีนเบ็ด/Rauvolfia sumatrana
- 56 คำขาว/Rhododendron moulemeinense
- 57 กุหลาบแดง/Rhododendron simsii

กรรณิการ์/Nyctanthes arbor-tristis

ชื่อวิทยาศาสตร์---Nyctanthes arbor-tristis.,Linn

ชื่อพ้อง--- Has 6 Synonyms

---Bruschia macrocarpa Bertol.

---Nyctanthes dentata Blume

---Nyctanthes tristis Salisb.

---Parilium arbor-tristis (L.) Gaertn.

---Scabrita scabra L.

---Scabrita triflora L.

ชื่อสามัญ---Night Flower Jasmine, Night Blooming Jasmine, Night Jasmine, Coral Jasmine, Tree-of-Sorrow, Tree of Sadness, Queen Of The Night, Indian night jasmine.

ชื่ออื่น---กณิการ์, กรรณิการ์, กรรณิการ์ (ภาคกลาง) สะการะดาหฺรา ; [THAI: ka nika, kara nika, kannika (Central).]; [AYURVEDA: Paarijaata, Shephaali, Shephaalika, Mandaara.];[BENGALI: Sephali, Sheoli, Singhar, Shephalika.]; [FRENCH: Jasmin de nuit.];[HINDI: Paarijat, Harsingar, Shefali]; [MALAYALAM: Paarijatam]; [MARATHI: Partak, Khurasali, Parijatak.];[PAKISTAN: Harsingar, Kuri.]; [PERSIAN: Gulkamah.];[SANSKRIT: Parijataka, Parijata, Sephalika, Rajanikasa.]; [SIDDHA/TAMIL: Pavazha mattigai.]; [UNANI: Harasingaar.];

ชื่อวงศ์---VERBENACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้-อินเดียน เนปาล ปากีสถาน ไทย อินโดนีเซีย-สุมาตรา และชาว

พฤกษศาสตร์---ชื่อสายพันธุ์ arbor-tristis หมายถึง "ต้นไม้เศร้า"

สถิติ

เปิดเว็บไซต์	15/02/2008
ปรับปรุง	17/06/2020
สถิติผู้เข้าชม	9,442,706
Page Views	14,418,368

<<	June 2020							>>
S	M	T	W	T	F	S		
	1	2	3	4	5	6		
7	8	9	10	11	12	13		
14	15	16	17	18	19	20		
21	22	23	24	25	26	27		
28	29	30						

เป็นพืชในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนซึ่งพบได้ในระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลถึง 1,500 เมตร

กรรณิการ์เป็นไม้หอมที่ขึ้นกระจายพันธุ์อยู่ทั่วไปในป่าของเมืองไทย ชื่ออีกชื่อเรียกว่า"สะการะดาหฺรา" แปลว่า ดอกกรรณิการ์ รากศัพท์เดิมมาจากภาษาชวา สะการะ แปลว่า ผกา หรือดอกไม้ เป็นไม้ยืนต้นดอกหอมที่ออกดอกตลอดปี ทรงต้นสูงได้ประมาณ15เมตร ลำต้นและกิ่งก้านเป็นเหลี่ยม เปลือกต้นสีขาว บริเวณแนวสันเหลี่ยมของลำต้นจะมีตุ่มเล็กๆประเป็นแนวตามสันเหลี่ยมของต้น หรือกิ่งด้วย ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้ามตามข้อต้น เนื้อใบสีเขียวกระด้าง สากกระคายมือ เพราะมีขนละเอียดปกคลุมอยู่ตลอดตามใบและตามยอดกิ่งอ่อน ใบรูปมนรีปลายแหลม ขอบใบเรียบไม่มีจัก ขนาดใบยาว 5-7.5 ซม.ดอกออกเป็นดอกช่อ จะออกตามโคนก้านใบหรือตามปลายกิ่งส่วนยอด ในช่อหนึ่งๆมีแขนงช่อดอกย่อยจำนวนมาก ดอกช่อในช่อดอกย่อยช่อหนึ่งมีดอกได้ ตั้งแต่ 5-8 ดอก แต่ดอกจะผลัดกันบานคืนละดอกเดียวต่อช่อดอกย่อยช่อหนึ่งๆ กลีบดอกกรรณิการ์เป็นสีขาว มีกลีบดอก 6 กลีบ ตอนปลายสุดของกลีบดอกเป็นรูปหยักหางปลา เมื่อบานเต็มที่ทุกๆกลีบจะบิดเวียนตะแคงขวา ลักษณะคล้ายรูปกังหัน วงในสุดของดอกสีส้มแสดงหลอดดอกหรือท่อดอกก็เป็นสีส้มแสดงเช่นเดียวกันขนาดของดอกเมื่อบานเต็มที่ประมาณ 1.5 ซม.ดอกบานวันเดียวร่วง

****ส่วนตัว-กลิ่นหอมของดอกกรรณิการ์ทำให้คิดถึงสมัยเป็นเด็ก ที่บ้านเดิม อยู่แถวคูเมือง อ.อุททอง ปลูกต้นกรรณิการ์อยู่ตรงหัวบ้านไต่บ้าน ดินเข้าขึ้นมาต้องไปช่วยคุณยายเก็บดอกกรรณิการ์ที่ร่วงอยู่โคนต้น นำมาตากแดดบนชานบ้านพอแห้งก็เก็บใส่บิ๊บบัวไว้เป็นกระสายยาหรือเข้ายาทำให้หัวใจชุ่มชื้น ก้านดอกสีส้มก็นำมาขยี้แล้วทาริมฝีปากเด็กหญิงแรกเกิด นัยว่าเป็นสาวขึ้นมาจะได้มีริมฝีปากสีสวยเหมือนก้านดอกกรรณิการ์ สมัยก่อนบ้านไหนมีหญิงตั้งท้องนี้รุ่งกันวัน เดريم อัญชัน กรรณิการ์ ไว้วาดคิ้ว วาดปาก หาหนามสะ ปลูกคึดเค้าเป็นรั้วกันกระสือ ถ้าเป็นเด็ยนี้ไม่มีใครเตรียมทำแบบนั้นคงโดนค้อนดาขาว นั้นนับเป็นความทรงจำที่ทำให้ไม่เคยลืมเลยว่ากรรณิการ์หอมแบบไหน สำคัญยังงี้****

กรรณิการ์เป็นพืชที่มีประโยชน์และมีค่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับดอกไม้ที่ใช้ในการแพทย์แผนโบราณเป็นสีย้อมและแหล่งที่มาของน้ำมันหอมระเหย ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมาก มีการปลูกกันอย่างแพร่หลายเป็นไม้ประดับในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนทั่วโลก มักจะปลูกใกล้วัดฮินดูในอินเดียและศรีลังกาเช่นเดียวกับในมาเลเซียและอินโดนีเซีย

ความเชื่อ/พิธีกรรม---สำหรับความเชื่อของชาวฮินดูนั้นเชื่อกันว่ากรรณิการ์เป็นดอกไม้ศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้นบูชาเทพเจ้า หากหญิงสาวสวยมาร้องรำทำเพลงที่ต้นกรรณิการ์ ก็จะทำให้ต้นกรรณิการ์ออกดอกมากมายสวยงาม และหากบ้านเรือนใดปลูกต้นกรรณิการ์ไว้ก็จะนำความสุขความเจริญมาให้กับคนในบ้าน

ระยะออกดอก/ผลแก่ ---กันยายน - ตุลาคม/กุมภาพันธ์ - มีนาคม

ขยายพันธุ์ --- เมล็ด ตอนกิ่ง กิ่งอ่อนปักชำ

กะดังใบ/Leea indica

ชื่อวิทยาศาสตร์---Leea indica (Burm.f.)Merr.

ชื่อพ้อง--- Has 27 Synonyms

---Aquilicia sambucina L.

---Leea acuminata Wall. & C. B. Clarke

---Leea guineensis G. Don.

---Leea sambucina Willd.

---Leea umbraculifera C. B. Clarke

---Staphylea indica Burm. f.---(more)

ชื่อสามัญ---Common Tree-Vine, Bandicoot Berry

ชื่ออื่น---กะดังใบ (ทั่วไป); คenangใบ (ตราด); ข้างเขิง (เจ็ยว); ดังหวาย (นราธิวาส); ดองจ๋วม, ดองต๋อม (ภาคเหนือ); บังบายต้น (ตรัง); [THAI: katang bai (General); kha nang bai (Trat); chang khoeng (Shan); dang wai (Narathiwat); tong chuam, tong tom (Northern); bang bai ton (Trang).]; [ASSAMESE: Ahina,Kukura-thengia]; [BENGALI: Kurkur, Kukur jiwa, Achila gach, Arengi.];[CHINESE: Yan tuo.];[HINDI: Kikur jihwa.]; [INDONESIA: ki tuwa (Sundanese), kayu tuwa (Javanese).]; [MALAYALAM: Choriantali]; [MALAYSIA: Mali-mali, Merbati padang, Jolok-jolok.]; [PAPUA NEW GUINEA: Paikoro, Dadoro, Warawa.];[PHILIPPINES: Mali (Tag.).]; [SANSKRIT: Chatri.]; [SRI LANKA: Burulla, Gurulla.]; [SWEDISH: asiatisk leea.];[VIETNAM: C[ur] r[oos]i den.].

ชื่อวงศ์--VITACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เนปาล,บังคลาเทศ,อินเดีย,ภูมิภาคอินโดจีน, ออสเตรเลีย และหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก

สถานถ่ายภาพ---สวนมิ่งมงคล จ.สระบุรี

เกิดขึ้นในอินเดีย เนปาล บังคลาเทศ จีนตอนใต้ อินโดจีน คาบสมุทรมลายู ขวา สุมาตรา บอร์เนียว ออสเตรเลียและ แปซิฟิก พบอยู่ในแหล่งลุ่มน้ำ ตามแม่น้ำและลำธาร ในป่าเต็งรังผสมป่าพรุและป่าดิบเขา ขึ้นไปที่ระดับความสูงถึง 1,200 เมตร

ประเทศไทย พบขึ้นตามป่าผลัดใบ ป่าเต็งรังและป่าดิบ พบใน ทุกภาคของประเทศ

กะดังใบเป็นไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้พุ่มสูงได้ถึง 3 เมตร ชอบอยู่ได้ริมเงาต้นไม้ใหญ่มีแสงแดดรำไร ลักษณะลำต้น กลมเกลี้ยง อวบน้ำมีขนสั้นๆ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก 1-2 ชั้น ลักษณะใบ รูปขอบขนานปลายใบเรียวแหลม โคนใบมนหรือรูป สี่มุมขอบใบจักฟันเลื่อย ใบเป็นแบบก้านใบ ดอกช่อ แบบช่อกระจุกช่อดอกยาวประมาณ 8-10 ซม. ดอกย่อยขนาดเล็กจำนวนมาก กลีบดอกและเกสรตัวผู้เชื่อมกันเป็นหลอด ปลายกลีบดอกแยกเป็น 5 กลีบสีแดงเข้มกลางดอกสีขาว ผลสดมี 4-5 พู ค่อนข้างกลม สีม่วง ตาเส้นผ่านศูนย์กลาง 5 - 10 มม. บางครั้งถึง 15 มม. มี 6 เมล็ด

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ต้องการตำแหน่งแสงแดดเต็มหรือร่มเงาบางส่วน ดินอุดมสมบูรณ์และชื้นสม่ำเสมอ

ใช้ประโยชน์--- พืชที่รวบรวมจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่นเป็นอาหารและยา มันได้รับการปลูก ในประเทศอินเดียและจีนเพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาโรค มักปลูกเป็นไม้ประดับและปลูกเป็นพืชสดเช่นกัน

-ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อนและยอดอ่อนมีรสชาติฝาดมันนำมาลวกจิ้มน้ำพริก ผลสุกกินได้

-ใช้เป็นยาในอายุรเวทใช้ในการรักษากลาก, แผล, แผล, หูด, โรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบ, ท้องร่วง, โรคมืด, การเผาไหม้, โรคผิวหนัง, โรคจิตส์ดวงทวารและไข้- ในประเทศไทยมีการใช้ยาตำรากและลำต้นเป็นยาแก้ท้องร่วงโรคจิตส์ดวงทวารและแผลในกระเพาะอาหาร

-วนเกษตรใช้เป็นพืชสด

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

ส่วนตัว-ในตลาดต้นไม้เข้ามาขายเป็นไม้ประดับหลายปีแล้ว เพราะพุ่มสวยดอกสวย บ้างก็ว่าเป็นไม้มงคล เพราะต้นนี้คนกรุงเทพฯเรียกกันว่า ต้น กะ-ดัง บ้านไหนปลูกต้นนี้... บ้านนั้น" มีกะดัง" มงคลนามยังขายดีอยู่เสมอ

ระยะออกดอก---มีนาคม-สิงหาคม

ขยายพันธุ์---เมล็ด ปักชำ ตอนกิ่ง

กาหลง/Bauhinia acuminata

ชื่อวิทยาศาสตร์---Bauhinia acuminata Linn.

ชื่อพ้อง ---Has 4 Synonyms

---Bauhinia linnaei Ali

---Casparia acuminata (L.) Heynh.

---Mandarus acuminata (L.) Raf.

---Pauletia acuminata (L.) A.Schmitz

ชื่อสามัญ---Dwarf white bauhinia, Dwarf white orchid-tree, Snowy orchid-tree, White mountain ebony

ชื่ออื่น---กาแจ๊ะกูโด (มาเลย์-นราธิวาส); กาหลง (ภาคกลาง); โยธิกา (นครศรีธรรมราช); ส้มเสี้ยว (ภาคกลาง); เสี้ยวน้อย (เชียงใหม่); ; [THAI: ka-chaе-ku-do (Malay-Narathiwat); ka long, som siao (Central); yo thi ka (Nakhon Si

Thammarat); siao noi (Chiang Mai).]; [AYURVADA: Kaanchnaara, Kovidaara .];[BURMESE: Mahahlegabyu.]; [CHINESE: Bai hua yang ti jia.]; [INDIA: Kaanchanaara, Kovidaara];[INDONESIA: Panawar saribu, Kupu-kupu.]; [ITALIAN: Bauhinia, Ebano montano.]; [JAPANESE: Moku-wan-ju.];[MALAYSIA: Bunga perak.]; [PHILIPPINES: Bambang (Tag.).]; [SIDDHA/TAMIL: Vellaimandarai.]; [SRI LANKA: Sudu kobalila.]; [TURKISH: Bohinia, Dagh abanoz.]; [UNANI: Kachnaal.];

ชื่อวงศ์---FABACEAE (LEGUMINOSAE-CAESALPINIACEAE)

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้-อินเดีย พม่า ไทย ลาว กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มีถิ่นกำเนิดในป่าเมืองร้อนของหลายประเทศ ในประเทศไทยพบขึ้นตามธรรมชาติในป่าเบญจพรรณทุกภาคของประเทศ กากหลง เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็กสูง 2-4 เมตร ใบเป็นใบเดี่ยวรูปไข่เกือบกลม โคนใบรูปหัวใจปลายใบเว้าเข้าตามเส้นกลางใบ ลึกเกือบครึ่งแผ่นใบ ทำให้มองดูคล้ายใบแฝด ขอบใบเรียบ ท้องใบมีขนละเอียดปกคลุม ขนาดกว้าง 9-13 ซม.ยาว10-14 ซม. ดอก ออกเป็นช่อตามส่วนยอด ดอกมีกลิ่นหอมอ่อนๆ ดอกกาหลงช่อหนึ่งจะมีประมาณ 5-8 ดอก แต่ละผลัดกันบานทีละ 2-3 ดอก ดอกมีกลีบสีขาว 5 กลีบเรียงซ้อนเหลื่อมกัน เกสรเพศผู้สีขาวมี5อัน เกสรเพศเมียสีเขียวอยู่กลางดอก ขนาดใหญ่และยาวกว่าเกสรเพศผู้ ขนาดดอกกว้างราว 5 ซม. ฝักแบนยาวราว 10 ซม.เมล็ดอยู่เรียงกันตามช่อ มีฝักละประมาณ10เมล็ด ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---กาหลง เป็นไม้กลางแจ้งแดดจัด ปลูกง่าย ชอบดินที่อุดมสมบูรณ์มีการระบายน้ำดี แต่ให้ความชุ่มชื้น สม่ำเสมอ ต้องการค่า pH ในช่วง 5.6 - 6.5 แม้ว่าหลายสายพันธุ์ในครอบครัว Fabaceae จะมีความสัมพันธ์ทางชีวภาพกับ แบคทีเรียในดิน แต่สายพันธุ์นี้บอกว่าจะไม่มีความสัมพันธ์เช่นนี้ดังนั้นจึงไม่สามารถตรึงไนโตรเจนในบรรยากาศ ใช้ประโยชน์---ใช้เป็นยา ดอกกาหลงเป็นสมุนไพรชนิดหนึ่ง ใช้ดอกมารับประทานแก้ปวดศีรษะ ลดความดัน ในประเทศอินเดียมีการใช้เปลือกต้นและยาต้มในการใช้ลดความรุนแรงและโรคหอบหืด เปลือกและใบใช้ในการรักษานิ่วในกระเพาะปัสสาวะ กามโรคและโรคเรื้อน ใบใบแปะรักษาโรคผิวหนังในท้องถื่น ในมาเลเซียและอินโดนีเซียใช้เป็นยาแก้ไอและเป็นหวัด -ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับทรงพุ่มกระทัดรัด ปลูกประดับตามที่พักอาศัย อาคาร ร้านค้าทั่วไป ความเชื่อ/พิธีกรรม คนไทยจีนโบราณนิยมปลูกกาหลงไว้เป็นต้นไม้ประจำบ้าน เชื่อว่าเป็นต้นไม้ที่ให้คนกับเจ้าของมาก ในด้าน เมตตามหานิยม พ่อค้าแม่ค้าคนเก่าคนแก่ปลูกกาหลงไว้ที่หน้าร้านบ้าง หน้าบ้านบ้างปลูกกันแทบทั้งนั้น เดี่ยวนี้ก็ยังคงความ นิยมอยู่

ระยะออกดอก---เป็นระยะตลอดปี

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

ชงโค/Bauhinia purpurea

ชื่อวิทยาศาสตร์---Bauhinia purpurea L.

ชื่อพ้อง---This name is a synonym of Phanera purpurea (L.) Benth.

ชื่อสามัญ---Purple Orchid Tree, Hong Kong Orchid Tree, Butterfly tree; Camel's foot tree, Pink butterfly tree, Purple butterfly tree, Purple camel's foot.

ชื่ออื่น--- กะเฮอ (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); ชงโค (ภาคกลาง); สะเปซี (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); เสี้ยวดอกแดง (ภาคเหนือ); เสี้ยวหวาน (แม่ฮ่องสอน) ; [THAI: ka-hoe (Karen-Mae Hong Son); chongkho (Central); sa-pe-si (Karen-Mae Hong Son); siao dok daeng (Northern); siao wan (Mae Hong Son).];[ASSAMESE: Ronga Kanchan,Tenga-kotora,Kurial,Ronga-kanchan,Og-yok.];[BENGALI: Koiral,raktakanchana.];[CHINESE: yang ti jia.]; [CUBA: bauhinia; orquídea silvestre; puente de mono.]; [FRENCH: arbre à orchidées; fleurs pourpres.];[HINDI: Kaniar.];[INDIA: baswanpada; chambali, devakanchan, kachan.];[KANNADA: Basavanpada,Devakanchan.]; [MALAYALAM: chovanna-mandaru, suvannamandaram.];[MALAYSIA: tapak kuda.]; [MARATHI: Rakta Chandan.];[NEPALI: tanki.]; [PAKISTAN: kachan, karar, khairwal.];[PHILIPPINES: alibangbang];[SANSKRIT: devakanchan,raktakanchan,raktakovidara.];[SPANISH: bauhinia roja; gorro de Napoleón; mariposa; palo de orquídeas; pie de cabra.];[TAMIL: Nilattiruvatti.];[TRADE NAME: Kachan, Karar, khairwal.];

ชื่อวงศ์---FABACEAE (LEGUMINOSAE-CAESALPINIACEAE)

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากอินเดียถึงจีน มาเลเซีย พม่า กัมพูชา สิงคโปร์และไทย

นิรุกติศาสตร์---Bauhiniaได้รับการตั้งชื่อโดย Linnaeus เพื่อเป็นเกียรติแก่ Jean (1541-1613) และ Gaspard (2103-2166) Bauhin ซึ่งเป็นนักพฤกษศาสตร์ชาวสวิส กลับของใบไม้สองใบเป็นตัวอย่างของพี่น้องสองคน ; ชื่อเฉพาะ purpurea หมายถึงสีม่วงของดอกไม้

มีถิ่นกำเนิดในประเทศจีน และประเทศอินเดีย และแพร่กระจายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขึ้นปะปนกับไม้ชนิดอื่นๆในป่าโปร่งผสม ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา ป่าสะวันนา ป่าชายเลน ป่าเต็งรังและป่าพรุ

พบปลูกเป็นไม้ประดับในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนของโลกและตอนนี้ สามารถพบได้ในอเมริกาเหนือ, อเมริกากลาง, หมู่เกาะอินเดียตะวันตก, แอฟริกาและบนเกาะในมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก เป็นพืชกึ่งเขตร้อนถึงเขตร้อนชื้นซึ่งมักพบได้ในระดับความสูง500 ถึง 2,000 (-3,000) เมตร

ไม้ยืนต้นผลัดใบช่วงสั้นๆ ขนาดเล็ก สูงประมาณ 5-10 เมตร มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 5-20 ซม. ลำต้นมีสีน้ำตาลอมเทา ใบเป็นใบเดี่ยวรูปหัวใจ ปลายใบเว้าลึกมาก ปลายลอนของใบหู่ มงจุดคล้ายใบแปดติดกัน ขนาดของใบกว้าง8-15ซม.ยาว10-14ซม. ขอบใบเรียบ ผลัดใบในฤดูหนาวระหว่างเดือนพฤศจิกายน-เดือนธันวาคมจะแตกใบใหม่เดือน เมษายน-เดือนพฤษภาคม ดอกออกเป็นช่อจากด้านข้างหรือปลายกิ่ง ช่อโปร่งมีจำนวน6-10ดอกต่อช่อ ดอกขนาดใหญ่ มี5กลีบเมื่อดอกบานเต็มที่เส้นผ่านศูนย์กลาง 6-8ซม. ผลเป็นฝักยาว20-25ซม.เมื่อแก่แตกเป็น2ซีก ภายในผลมี10เมล็ด ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 12-15 มม.ชงโค มีดอกดกสวยงาม ดอกสีชมพูม่วง และดอกติดต้นทนนานถึง45วัน

ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม---ชงโคเป็นพันธุ์ไม้กลางแจ้งเติบโตได้ดีในดินทั่วไป ขึ้นอยู่กับความหลากหลายของดินแต่ต้องการระบายน้ำที่ดี

ใช้ประโยชน์--- ต้นไม้มีการใช้งานในท้องถิ่นอย่างกว้างขวางเป็นอาหารยารักษาโรคและสินค้าโภคภัณฑ์ เป็นสายพันธุ์บุกเบิกที่ยอดเยี่ยมและได้รับการปลูก เป็นไม้ประดับผ่านเขตร้อนเป็นจำนวนมาก

-ใช้เป็นอาหาร ใบ ดอกตูมและดอกไม้-ปรุงและกินเป็นผัก ดอกตูมมักจะดองหรือใช้ในแกง ต้นอ่อนฝักอ่อน - สุก กินเป็นผัก

-ใช้เป็นยา ดอกเป็นยาระบาย รากขับลม แก้อาเจียรและยังใช้เป็นยาสมานแผล

-ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับใช้จัดสวนและใช้ในงานภูมิทัศน์ ปลูกตามอาคาร บ้านเรือน ที่พักอาศัย สวนสาธารณะ ริมนน ให้ร่มเงาและดอกสวยงาม **ส่วนตัว- เวลาจะปลูกชงโคไม่ต้องเลือกต้นที่มีขนาดใหญ่เลือกต้นอ่อน ศ.กเพียง 3-4" กำลังดี เพราะถ้าต้นแก่เกินไปดอกจะน้อยและเล็ก อายุขัยของชงโคก็ไม่เหมือนต้นไม้ยืนต้นชนิดอื่นๆอยู่แค่ 25-30 ปีก็ไปแล้ว **

-ใช้อื่น ๆ เนื้อไม้มีสีขาวนวลเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเมื่อสัมผัสกับบรรยากาศ เนื้อไม้ละเอียดและทนทาน ใช้สำหรับทำอุปกรณ์การเกษตรและเป็นเชื้อเพลิง เปลือกใช้สำหรับย้อมและฟอก ใบบัวไม้และดอกไม้เป็นอาหารสัตว์

-ความเชื่อ/พิธีกรรม ชาวอินเดียถือว่าเป็นไม้มงคล ขึ้นอยู่ในเทวโลก และถือว่าเป็นไม้มงคลของพระลักษมี

ระยะออกดอก---ออกดอกเป็นระยะตลอดปี แต่จะดกมากในเดือนกุมภาพันธ์

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ จะออกดอกเมื่อมีอายุ3-5ปีจากเมล็ด

โยทะกา-พญาทอง/Bauhinia tomentosa.

ชื่อวิทยาศาสตร์---Bauhinia tomentosa L.

ชื่อพ้อง---Has 10 Synonyms

-Alvesia bauhinioides Welw.	-Bauhinia pubescens DC.
-Alvesia tomentosa (L.) Britton & Rose	-Bauhinia volkensii Taub.
-Bauhinia binata Naves ex Fern.-Vill.	-Bauhinia wituensis Harms
-Bauhinia inermis Forssk.	-Cansenia tomentosa (L.) Raf.
-Bauhinia mucora Bolle	-Pauletia tomentosa (L.) A.Schmitz

ชื่อสามัญ---Bell bauhinia, Yellow bauhinia, Yellow tree bauhinia, St. Thomas tree.

ชื่ออื่น---ว่านพญาทาลง, โยทะกา, เลี้ยวดอกเหลือง, ชงโคดอกเหลือง (กรุงเทพฯ) ; [THAI: Yo tha ka, chongkho dok lueang (Bangkok).]; [CHINESE: huang hua yang ti jia.]; [CUBA: bauhinia; gorro de Napoleón; guacamaya americana.]; [FRENCH: fleur du sacré-coeur.]; [INDIA: asundro, kanjani, mandarai, petan, phalgu, pita, kovidaara, usamaduga.]; [SRI LANKA: kaha pethan, kat-atti, triviat putrum.]; [AFRICAANS: bosbeeskou.]; [SOUTH AFRICA: Geelbeeskou; IsiThibathibana.]; [SPANISH: bauhinia amarilla; flor de azufre; guacamaya americana; mariposa; petán.]; [UGANDA: ogal.].

ชื่อวงศ์---FABACEAE (LEGUMINOSAE-CAESALPINIACEAE)

ถิ่นกำเนิด---ทวีปแอฟริกา เอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---แอฟริกาตะวันออกและใต้ - เอเชีย-อนุทวีปอินเดีย

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุล"Bauhinia"ได้รับเกียรติจากพี่น้องชาวสวนไพรจากศตวรรษที่ 16 โยฮันน์และสปาร์โบวฮิน (Johann and Caspar Bauhin) พวกเขาเป็นพี่น้องฝาแฝดเหมือนกันจึงทำให้เป็นชื่อที่ฉลาดมากเนื่องจากใบแฝดทั้งสองของใบเมื่อพับเข้าหากันจะเหมือนกัน : ชื่อของสายพันธุ์" tomentosa" นั้นได้มาจากความหมายของ tomentosa ขนหนาแน่น (ฝัก)

ถิ่นกำเนิดไม่แน่ชัด เกิดขึ้นตามธรรมชาติใน แอฟริกา-โมซัมบิก แองโกลา, สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก, เติร์กเมนิสถาน, เคนยา, โชมาลีเย, แอฟริกาใต้, แทนซาเนียและซิมบับเว : เอเชีย-บังคลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา พบที่ระดับความสูง0-1,000เมตร ในประเทศไทยพบโยทะกาขึ้นตามป่าเบญจพรรณทั่วประเทศ

เป็น ไม้ยืนต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลางสูงประมาณ 4-5 เมตร เป็นไม้ใบแฝดออกสลับตามข้อต้น ใบสีเขียว ผิวใบมีขนละเอียดสั้นๆ เมื่อจับใบจะรู้สึกหยาบระคายมือ รูปใบมองคล้ายปีกแมลง ปกติใบมักพับงอเข้าหากัน ขนาดใบกว้างประมาณ 6-8 ซม. ดอกออกเป็นช่อสั้นตามโคนก้านใบบริเวณส่วนยอด สีเหลืองอ่อน มีกลีบดอก6กลีบ เรียงซ้อนเหลื่อมกัน ขนาดดอกเมื่อบานเต็มที่กว้างประมาณ 4-5 ซม. ช่อหนึ่งๆมีดอกประมาณ 8-12 ดอกจะผลัดกันบานคราวละ 2-3 ดอก

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการแสงแดดจัดหรือร่มเงาบางส่วน ชอบดินที่อุดมสมบูรณ์มีการระบายน้ำดี ดินขึ้นสม่ำเสมอ แม้ว่าหลายสายพันธุ์ในครอบครัว Fabaceae จะมีความสัมพันธ์ทางชีวภาพกับแบคทีเรียในดิน แต่สายพันธุ์นี้บอกว่าเป็นมีความสัมพันธ์ดังกล่าวตั้งนั้นจึงไม่สามารถตรึงไนโตรเจนในบรรยากาศ

ใช้ประโยชน์---พืชถูกเก็บเกี่ยวจากป่าเป็นแหล่งอาหารยาและสีย้อม บางครั้งปลูกเป็นรั้วป้องกันความเสี่ยงและเป็นไม้ประดับ เนื่องจากระบบรากไม่ก้าวร้าวจึงสามารถปลูกไว้ใกล้กับสระว่ายน้ำหรือบ่อน้ำได้

-ใช้กิน ใบอ่อน - ปรุง รสเปรี้ยวสามารถรับประทานเป็นผักใส่ข้าวเพิ่มซุปลหรือใช้เป็นเครื่องปรุงกับอาหารอื่น ๆ

-ใช้เป็นยา ดอกไม้ใช้เป็นยาแก้บิดและท้องร่วง ผลไม้เป็นยาขับปัสสาวะ เมล็ดกินเป็นยาชูกำลังและยาขับ

-อื่น ๆ ใบไม้ให้สีย้อมสีเหลือง ไฟเบอร์ที่ได้จากเปลือกสามารถนำไปใช้ทำกระดาษได้ แก่นไม้เกือบดำ ไม้เนื้อละเอียดหนักและแข็ง ใช้ทำจันทันสำหรับกระท่อมโบราณ

-ใช้ปลูกประดับ เป็นพันธุ์ไม้กลางแจ้ง ไม้ชอบที่ลุ่มน้ำขัง เวลาปลูกโยทะกาต้องไวโค่น คือพูนโคนเสียน้อยเพราะรากเน่าง่าย เจาะตายง่ายมาก น่าจะเอามาปลูก3 ต้นด้วยกันตามโบราณท่านว่า บ้านไหนปลูก กาทาลง ชงโค โยทะกา ทั้งสามต้นไว้ในบ้านแล้วไซ้ร ท่านว่าจะอุดมด้วยทรัพย์มีรุ่มหมด ฉะนั้น แล ส่วนต้นที่มีดอกสีม่วงติดมาด้วย คือดอกจะมี 2 สี คือสีเหลืองกับสีม่วง เรียกว่า พญาทาลง มีชื่อวิทยาศาสตร์เหมือนกันกับโยทะกาลักษณะทั่วไปนิสัยใจคอเหมือนกันหมดยกเว้นดอกมีสีม่วงเพิ่มเข้ามาดังกล่าวนั้น ท่านว่าปลูกไว้ควม กาทาลง ชงโค โยทะกา เพื่อให้สร้างอานภาพแห่งความมั่งมีศรีสุขอีกชั้น

ระยะออกดอก---ตลอดปี

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

รัตมา/Parkinsonia aculeata

ชื่อวิทยาศาสตร์--Parkinsonia aculeata L.

ชื่อพ้อง ---Has 1 Synonyms

---Parkinsonia thornberi MEJones

ชื่อสามัญ --Verdi-Badhal, Jerusalem Thorn, Barbados flower-fence, Mexican Palo Verde, Horse-bean, Jelly bean tree, Parkinsonia, Retaima, Sessaban.

ชื่ออื่น--- รัตตน(ตาก), รัตตมา(เชียงใหม่) ; [THAI: rattanae (Tak); rattama (Chiang Mai).]; [ARGENTINA: cina cina; retamo rojo; sina sina.]; [BARBADOS: holy thorn; royal cashiaw.]; [BRAZIL: espinho de Jerusalem; rosa da turquia.]; [CHINESE: bian zhou mu]; [COSTA RICA: sulphato.]; [CUBA: espinillo; junco marino; palo de rayo; pararrayo.]; [FRENCH: Epine de Jerusalem; Genet epineux.]; [GERMAN: Jerusalemdorn; Stacheliger Ginsterbaum.]; [GHANA: zugu-bai-tia.]; [HINDI: Vilayti Kikar, Ram Babul]; [MARATHI: Vilaiti-kikkar]; [MEXICO: bacapore; bagote; cacaporo; cahuinga.]; [PAKISTAN: kabuli kikar; vilayati kikar.]; [SENEGAL: barkasoñié; barkasonyo; parkasonu.]; [SOMALIA: geed walaayo.]; [SPANISH: cina-cina, palo verde, espanillo, espina de Jerusalem, espinillo, palo de rayo]; [SRI LANKA: belaiti kikar.]; [TAMIL: Sinia Tuman.]; [USA: horsebean.].

ชื่อวงศ์ ---PAPILIONOICEAE

ถิ่นกำเนิด ---ทวีปอเมริกา

เขตกระจายพันธุ์ ---เม็กซิโก อเมริกาใต้ ออสเตรเลีย บางส่วนของ ทวีปแอฟริกา เขตร้อน ฮาวายและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสามัญ Jerusalem Thornไม่ได้อ้างถึงเมืองตะวันออกกลาง แต่เป็นความเสียหายของ Girasol คำภาษาสเปนและโปรตุเกสหมายถึงหันไปทางดวงอาทิตย์

มีถิ่นกำเนิดในสหรัฐอเมริกาตอนใต้ เม็กซิโกตอนเหนือ หมู่เกาะกาลาปากอสและอเมริกาใต้ตอนเหนือ (โบลิเวีย เปรู ปารากวัย อุรุกวัยและอาร์เจนตินาตอนเหนือ)ที่อื่นที่ได้รับการแปลงสภาพเป็นธรรมชาติได้แก่เขตร้อนและแอฟริกาตอนใต้, ปากีสถานและโอเชียเนีย (เช่นฮาวายและนิวแคลิโดเนีย) ส่วนใหญ่พบอยู่ในหุบเขาทะเลทรายและเขตทุ่งหญ้าทะเลทรายที่ระดับความสูงถึง

1,300 เมตร และในเขตร้อนชื้นที่ระดับความสูงถึง 2,400 เมตร

จัดมาเป็นไม้พุ่มขนาดกลางหรือไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ลักษณะทรงต้น เป็นพุ่มโปร่ง ความสูงของต้นประมาณ 3-5 เมตร แต่ถ้าดินอุดมสมบูรณ์อาจสูงได้ถึง 8 เมตร ก้านใบเป็นข้อเรียวยาว ดอกสีเหลืองประแดงขนาดเล็กยาว 2-3 ซม. ออกเป็นช่อที่ซอกใบ รวมกันเป็นกลุ่มๆยาว 5-20 ซม. เมื่อลมพัดดอกและใบจะลูตามลมเป็นสายสวยงาม ผลเป็นฝักยาว 3-13 ซม. และกว้าง 5-10 มม. บวมรอบเมล็ด มักจะมีเมล็ด 1-6 เมล็ด (บางครั้งอาจมีถึงแปดเมล็ด) เมล็ดที่ค่อนข้างใหญ่ (ยาว 9-15 มม. และกว้าง 3-6 มม.) มีสีเขียวมะกอกถึงสีน้ำตาลและบางครั้งก็มีรอยดำ

จัดมาเป็นไม้กลางแจ้งชอบแดดจัดน้ำปานกลาง ทนทานต่อดินหลากหลายชนิดรวมถึงดินที่ขาดธาตุอาหารดินเหนียว หรือทรายค่า pH ในช่วง 6.5 - 7.5 ซึ่งทนได้ 6 - 8.5 ทนทานต่อดินเป็นกรดมาก สามารถทนต่อความแห้งแล้งได้นานถึง 9 เดือน เจริญเติบโตเร็ว สามารถเข้าถึงความสูง 2.5 เมตรภายใน 2 ปีจากเมล็ด

ใช้ประโยชน์ - ไม้กินได้ เมล็ดอุดมไปด้วยโปรตีนมีศักยภาพในการใช้เป็นอาหารของมนุษย์ ผลไม้ - ดิบ เนื้อเยื่อในเมล็ดมีรสหวานมีน้ำตาลถึง 60%

-ใช้เป็นยา ใบ ผล และก้าน ใช้ภายในและภายนอก แก้กษัย และมาลาเรีย ยาต้มทำให้แห้ง ใช้สารสกัดจากดอกไม้และใบไม้ในแอลกอฮอล์เป็นยาพอกรักษาโรคไขข้ออักเสบ

-วนเกษตร ใช้สำหรับการควบคุมการกัดเซาะและการปลูกป่าในพื้นที่ทรายและแห้งแล้ง มีประโยชน์สำหรับการฟื้นฟูดินแดนรกร้างบริเวณที่เป็นลำห้วยและซากเหมืองแร่

-ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับที่มีมูลค่าดอกไม้จะออกดอกมากมายและยาวนาน

-อื่น ๆ แก่นไม้มีสีน้ำตาลอ่อน เนื้อไม้มีลักษณะค่อนข้างหยาบหนักปานกลาง และมีความทนทานสูง ขนาดลำต้นไม่เพียงพอที่จะใช้ทำอะไร นอกจากทำเสาแล้วก็ทำฟืน

**ส่วนตัวที่สำคัญจัดมาเป็นต้นไม้เก่าแก่ชนิดหนึ่งของโลกอีกด้วย เหตุนี้คนที่ชอบของโบราณก็น่าจะมีปลูกไว้ ต้นนี้ไม่เห็นบ่อยนัก คิดเองเออเองว่าน่าจะเป็นเพราะ ตอนกิ่งมาขาย รูปลักษณะไม่น่าซื้อ ชื่อไม่รู้จัก กิ่งตอนที่ได้ก็มีแต่ใบเป็นเส้นๆไม่กี่เส้น ดอกดวงก็ไม่มี พอขายยากแม่ค้าก็ไม่เอาแล้ว ส่วนต้นที่ปลูกลงดินก็ไม่มีสวยงามพอที่จะล่อมมาขายได้ เพราะบอกแล้วว่า เป็นต้นไม้โบราณกว่าความงามจะปรากฏ ทรงต้นจะดราม่าได้ต้องใช้เวลาไม่นาน รูปที่ได้มานี้ ถ่ายมาจากสวนมิ่งมงคล สระบุรี ตรงลานจอดรถมีปลูกไว้เต็ม **

ระยะออกดอก---สิงหาคม-กันยายน

ขยายพันธุ์---เมล็ด, ตอนกิ่ง ปักชำ

ข้าวหลาม/*Goniolobus marcanii*

ชื่อวิทยาศาสตร์---Goniothalamus tamirensis Pierre ex Finet & Gagnep.

ชื่อพ้อง---Has 1 Synonyms

---Goniothalamus marcanii Craib.

ชื่อสามัญ---None (Not recorded)

ชื่ออื่น---ข้าวหลาม(หนองคาย),จำปีหิน (ชุมพร),นมจ้ว(ปราจีนบุรี) ; [THAI: khao lam (Nong Khai); champi hin (Chumphon); nom ngua (Prachin Buri).];[VIETNAM: Giác đế miên]; [JAPAN: Kaorāmu don]

ชื่อวงศ์---ANNONACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---พรรณไม้ถิ่นเดียวของไทย

ไม้ต้นนี้เป็นไม้วงศ์กระดังงา เป็นพรรณไม้ถิ่นเดียวคือมีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศนั้นๆเท่านั้น สูงประมาณ 1-2 เมตร แตกกิ่งน้อย ทรงพุ่มเลียดโปร่งบาง เปลือกต้นค่อนข้างนิ่ม สีน้ำตาลเกลี้ยงแต่ กิ่งอ่อนจะมีขนสีน้ำตาลใบเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับรูปขอบขนาน ปลายใบเป็นติ่งแหลม ดอกออกที่ซอกใบหรือตามกิ่งใบ กลีบดอกมี 6กลีบเรียงกัน2ชั้น บานทนได้2-3วัน เมื่อบานขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง2ซม.ผลเป็นผลกลุ่ม มีผลย่อย 8-15 ผล รูปทรงรี เมื่อผลสุกแก่จะเป็นสีแดงเข้ม มีเมล็ด 1 เมล็ด ดอกมีกลิ่นหอมอ่อนๆตลอดวัน หอมแรงช่วงค่ำ

การดูแลเลี้ยงดู ไม่ยุ่งยากอะไร จากภาพ ที่ต้นข้าวหลามติดดอกเป็นรูปที่ถ่ายจากบ้านลูกค้าสภาพปลูกในที่ที่มีแสงแดดปานกลางคือไม่ถึงกับร่มราไรเกินไปหรือแดดจัดไป ความชื้นในดินพอสมควรไม่แห้งหรือแฉะ เป็นต้นที่เกิดจากการตอนกิ่งแล้วปลูกลงดิน พอถึงฤดูกาลก็จะออกดอกตามอายุของต้นแม่ที่เคยออกดอกมาแล้ว ต้นนี้ถึงจะดูเล็กก็จะออกดอกตามไปด้วยเหมือนกับต้นแม่ที่ตอนกิ่งมา

ส่วนต้นข้างๆเป็นต้นข้าวหลาม ที่ปลูกกลางแจ้งแดดจัด ได้จากการเพาะเมล็ดเลี้ยงลงดินให้โตเร็ว แล้วลอมมาปลูก ต้นถึงจะสูงใหญ่กว่า แต่ไม่ติดดอกเมื่อถึงฤดูกาล อายุของต้นเพาะเมล็ดจะอยู่ราว3-4ปีถึงจะออกดอก **ส่วนตัว-ต้นนี้รอไปเลย2ปี**

ระยะออกดอกติดผล --- ระหว่างเดือน เมษายน-กรกฎาคม

ขยายพันธุ์--- ด้วยการเพาะเมล็ด ตอนกิ่ง

บุหร่ง/*Dasymaschalon blumei*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---Dasymaschalon blumei Finet & Gagnep.

ชื่อพ้อง---Has 11 Synonyms

-Dasymaschalon blumei Finet & Gagnep.	-Unona cleistogama Burck ex Boerl.
-Dasymaschalon cleistogamum (Burck ex Boerl.) Merr.	-Unona coelophloea Scheff.
-Dasymaschalon coelophloeum (Scheff.) Merr.	-Unona dasymaschala Blume
-Desmos dasymaschalus (Blume) Saff.	-Uvaria alphonsii Müll.Berol.
-Pelticalyx argentea Griff.	-Uvaria dasymaschala (Blume) Walp.
-Unona alphonsii Wall.	

ชื่อสามัญ---Malayan Annona

ชื่ออื่น---บุหงาใบอ่อนสีน้ำตาล,กระดังงาเขา(สุราษฎร์ธานี),บุหง (กรุงเทพฯ);[THAI: kradang nga khao (Surat Thani); burong (Bangkok).].

ชื่อวงศ์--- ANNONACEAE

ถิ่นกำเนิด--- ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อินเดีย พม่า คาบสมุทรมลายูถึงอินโดนีเซีย

ประเทศไทยพบขึ้นกระจายตามป่าดิบชื้น ชายป่าละเมาะและชายทะเลทางภาคใต้ตอนล่าง ที่ระดับความสูง 50-200 เมตร ไม้ต้นนี้เป็นไม้พุ่มขนาดเล็กสูง 2-3 เมตรทำให้นามาปลูกกลางแจ้งหรือในพื้นที่จำกัดได้ เปลือกต้นสีน้ำตาลอมดำ มีช่องอากาศสีขาวเป็นจุดๆ เนื้อไม้เหนียว กิ่งอ่อนมีขนสีน้ำตาลปกคลุม แตกกิ่งจำนวนมาก ใบ รูปรีแกมขอบขนาน กว้าง 4-6 ซม. ยาว 9-15 ซม. โคนใบมนหรือเว้าเล็กน้อย ปลายใบเรียวหู่ ใบด้านบนสีเขียวและมีขนเล็กน้อย ใบอ่อนสีน้ำตาล ดอกเดี่ยวออกที่ปลายกิ่งหรือใกล้ปลายกิ่ง ดอกอ่อนสีเขียวเมื่อบานเปลี่ยนเป็นสีแดง ม่วงแดง แล้วหลุดร่วงไปทิ้งกรวย ผลกลุ่มมีผลย่อย 9-12 ผล รูปทรงกระบอกยาว 3-5 ซม.มีเมล็ด 1-6 เมล็ด เปลือกคอดกั้ตามรูปเมล็ด ผลอ่อนสีเขียวอมม่วง เมื่อแก่สีแดง

ระยะออกดอก--- มิถุนายน-กรกฎาคม

ขยายพันธุ์ ---เพาะเมล็ดและตอนกิ่ง

บุหงาลำเจียก/*Goniothalamus tapis*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Goniothalamus tapis* Miq.

ชื่อพ้อง ---Has 2 Synonyms

---*Goniothalamus sumatranus* Miq.

---*Goniothalamus umbrosus* J.Sinclair

ชื่อสามัญ---None

ชื่ออื่น---บุหงาลำเจียก, [THAI: naara (Peninsular), bu ngaa lam chiak (Bangkok).]; [MALAYSIA: Kenarak, galai (Peninsular), gertimang (Kelabit, Sarawak), tongkat bumi (Limbang, Sarawak).]

ชื่อวงศ์---ANNONACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---ไทย มาเลเซีย สุมาตรา อินโดนีเซีย บอร์เนียว

กิดขึ้นในคาบสมุทรมลายูและบอร์เนียว

ในธรรมชาติพบได้ตามป่าดิบชื้นทางภาคใต้ของไทย

บุหงาลำเจียกเป็นไม้ยืนต้นเนื้อแข็งขนาดเล็ก สูง 2-5 เมตร ใบเดี่ยวรูปขอบขนานถึงรูปไข่ ขนาด 15-27 ซม. x 6-12 ซม.โคนใบโค้งมนหรือมีรูปร่างคล้ายลิ้นเล็กน้อยปลายยอดแหลมก้านใบยาว 0.5-0.7 ซม.ดอกออกเป็นดอกเดี่ยวหรือออกเป็นคู่ ออกตามซอกใบ ตอนดอกอ่อนจะเป็น สีเขียวเมื่อบานกลีบดอกจะ เปลี่ยนเป็นสีขาวนวลหรือเหลืองอมชมพู ดอกบานทนอยู่ได้ 1-2 วัน มีกลิ่นหอมแรงเมื่อดอกใกล้โรย ส่วนผลเป็นผลกลุ่ม มีผลย่อย 6-14 ผล รูปกลมรีขนาด 1-1.2 ซม.เปลือกผลเรียบเป็นมันเมื่อแก่สีม่วงเข้ม มีเมล็ด

เป็นไม้ที่ไม่ชอบแสงแดดจัด และต้องการความชื้นสูง ควรปลูกในที่ร่มรำไรหากแดดจัดและความชื้นน้อยใบจะไหม้ นิยมปลูก

เป็นไม้ประดับสวน

ระยะออกดอก---มีนาคม-สิงหาคม แต่จะดอกดกมากในเดือนมีนาคม-เมษายน และจะออกเป็นระยะไปตลอดปี
การขยายพันธุ์ ---เพาะเมล็ด และตอนกิ่ง

บุหงาเซิง/*Friesodielsia desmoides*

ชื่อวิทยาศาสตร์ --- *Friesodielsia desmoides* (Craib) Steenis.

ชื่อพ้อง ---Has 2 Synonyms

---*Goniothalamus desmoides* Craib

---*Oxymitra desmoides* Craib

ชื่อสามัญ ---

ชื่ออื่น ---สาเหล้า เครือติดต่อบุหงาแต่งงาน Wedding Cananga

ชื่อวงศ์ ---ANNONACEAE

ถิ่นกำเนิด ---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์ ---ไทย มาเลเซีย

**บุหงาเซิงหรือบุหงาแต่งงาน เป็นไม้พุ่มรอเลื้อยขนาดเล็กตัดแต่งเป็นพุ่มได้ สูงอยู่ประมาณ 1-2 เมตรหรือจะให้เลื้อยก็เลื้อยได้ไกล 3-5 เมตร เนื่องจากบุหงาเซิงแตกกิ่งก้านจากโคนต้นเป็นจำนวนมาก และมีใบจำนวนมากด้วย เมื่อนำมาตัดแต่งทรงพุ่มก็จะได้ไม้พุ่มสวย ลำต้นบุหงาเซิงเป็นไม้เนื้อแข็งเหนียว เปลือกต้นเป็น สีน้ำตาล ใบสองข้างอยู่ในระนาบเดียวกัน รูปไข่แกมขอบขนาน ยาว 11-15 ซม. ด้านล่างของใบมีนวลสีขาวดอกเดี่ยวหรือเป็นกระจุก2ดอก สีเหลือง มี 6 กลีบเรียงเป็น 2 ชั้นๆ ละ 3 กลีบ เรียงตัวเป็นรูปสามเหลี่ยม ดอกบานมีขนาด 2-2.5 ซม.บานทนอยู่ได้ 2-3 วัน ผลเป็นผลกลมมีผลย่อย 8-12 ผลทรงรียาว 1.5-2 ซม.เมื่อสุกสีแดงมี1เมล็ด

บุหงาเซิงเป็นพรรณไม้ที่ลำต้น ใบและ ดอกมีกลิ่นหอมแรง กลิ่นเคียงกับต้นสาเหล้ามาก(ซึ่งจะพุดถึงในเรื่องไม้เลื้อย)ชอบดินร่วนที่มีอินทรีย์วัตถุมาก มีการระบายน้ำดี และชอบ อยู่ในที่ร่มรำไร อย่าพาไปปลูกกลางแจ้งแดดจัดใบจะไหม้กรอบไม่สวย ถ้าร่มเกินไปดอกก็จะน้อย ทรงต้นชะลูดแก่งก้าง

ในธรรมชาติพบกระจายพันธุ์อยู่ในป่าดิบชื้นในภาคตะวันออกเฉียงใต้และภาคใต้ และปัจจุบันเริ่มมีการกระทบกระเทือนลดจำนวนในถิ่นกำเนิด อาจเป็นเพราะคุณสมบัติเป็นที่ต้องการของตลาดส่วนหนึ่งโดนล้อมมา หรือ การออกของเมล็ดและการเจริญของต้นอ่อนในถิ่นกำเนิดไม่เป็นไปตามเป้า แต่ยังไม่สูญหายไปง่ายๆ ตอนนี้คงอยู่ตามบ้านนูนบ้านนี้ไปทั่วแล้ว

ระยะออกดอก : เดือนมกราคม-สิงหาคม

ขยายพันธุ์ ---ด้วยการ ปักชำกิ่ง ทาบกิ่ง ตอนกิ่งและเพาะเมล็ด

พวงไข่มุก/*Sambucus canadensis*

ชื่อวิทยาศาสตร์---Sambucus canadensis L.

ชื่อพ้อง---Has 17 Synonyms

-Sambucus canadensis f. aurea (J.F.Cowell ex L.H.Bailey) Rehder	-Sambucus nigra subsp. canadensis (L.) Bolli
-Sambucus canadensis f. delicatissima Schwer.	-Sambucus orbiculata Greene
-Sambucus canadensis var. laciniata A.Gray	-Sambucus oreopola Donn.Sm.
-Sambucus canadensis subsp. laciniata (A.Gray) A.E.Murray	-Sambucus planeriensis Simon-Louis ex Dippel
-Sambucus canadensis var. oreopola (Donn.Sm.) Rehder	-Sambucus plantierensis Koehne
-Sambucus canadensis var. submollis Rehder	-Sambucus rehderiana Schwer.
-Sambucus cerulea var. arizonica Sarg.	-Sambucus repens Raf.
-Sambucus eberhardtii Danguy	-Sambucus simpsonii Rehder
-Sambucus nigra var. canadensis (L.) B.L.Turner	

ชื่อสามัญ---American elder, American black elderberry, Canada elderberry, Common elderberry

ชื่ออื่น---พวงไข่มุก(กรุงเทพฯ),ระป่า (ปราจีนบุรี), ลุน, ลุนฝรั่ง(แพร่); [THAI: phuang khai muk (Bangkok); rapa (Prachin Buri); un, un farang (Phrae).];

ชื่อวงศ์---ADOXACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปอเมริกา

เขตกระจายพันธุ์---อเมริกาเหนือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป็นพืชพื้นเมืองไปทางทิศตะวันออกและภาคกลางของอเมริกาเหนือจากโนวาสโกเชียและแมนิโทบาใต้ ไปฟลอริดาและ

เท็กซัส ขึ้นอยู่ตามธารน้ำ ริมแม่น้ำ ชายป่าไม้ พบได้ที่ระดับความสูงประมาณ 200-1,300 เมตร

ต้นลุนหรือที่รู้จักกันในชื่อทั่วไปว่าพวงไข่มุก เป็นไม้พุ่มผลัดใบแก่กิ่งก้านสาขา ลำต้นตั้งตรงสูง 2-4 เมตร ทรงพุ่มโปร่ง กิ่งแก่กลวง ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้นออกตรงข้าม ปลายใบแหลม ขอบใบหยักฟันเลื่อย ดอกสีขาวกลิ่นหอม ออกเป็นช่อตามปลายกิ่ง ช่อใหญ่เป็นพุ่มกว้าง ขนาดประมาณ 10-25 ซม. ดอกไม่สีขาว (เกสรเพศผู้สีเหลือง) ดอกมีน้ำมันหอมระเหยและสารที่มีรสขม ผลกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 5 มม. สีม่วงดำเป็นมัน

ต้องการตำแหน่งที่มีแสงแดดหรือร่มเงาบางส่วน ขึ้นได้ในดินหลายชนิด ดินชื้นสม่ำเสมอ มีการระบายน้ำดี มีค่า pH เป็นกลาง

- ใช้ประโยชน์ -ใช้กินได้ ผลสุก นำไปทำแยม และขนมพาย ในบางประเทศใช้ยอดอ่อนปรุงรสอาหาร ชงน้ำดื่มและทำไวน์
- ใช้เป็นยา เป็นสมุนไพรที่ใช้โดยชนเผ่าพื้นเมืองในอเมริกาเหนือ ดอกแห้งเป็นยาชง ช่วยขับเหงื่อ เปลือกต้นรากเป็นยาขับปัสสาวะ -ใช้อื่น ๆ ใบและเปลือกด้านในของหน่ออ่อนถูกใช้เป็นยาขับไล่แมลง ดอกแห้งใช้เพื่อขับไล่แมลงและสัตว์ฟันแทะ ยาต้มของใบสามารถใช้เป็นยาฆ่าแมลง
- รู้จักอันตราย ผลไม้มีสารอัลคาลอยด์และไซยาโนเจนไกลโคไซด์ ที่เป็นพิษ สารพิษในผลไม้ไม่อาจมีความเป็นพิษต่ำมากและถูกทำลายเมื่อผลไม่สุก
- ผลมีสรรพคุณเป็นยาระบาย ขับปัสสาวะและช่วยลดไข้ ดอกไม้จะถูกทำเป็นชาเพื่อลดไข้และสำหรับอาการเจ็บคอและปวดท้อง เปลือกและใบใช้ภายนอกเป็นยารักษาโรคผิวหนังและบรรเทาอาการปวด
- ระยะออกดอก ---มิถุนายน-สิงหาคม
- ขยายพันธุ์ ---เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

สรณุกรมย์/ *Erythrina crista-galli*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Erythrina crista-galli* L.

ชื่อพ้อง---Has 12 Synonyms

- <i>Corallodendron crista-galli</i> (L.) Kuntze	- <i>Erythrina laurifolia</i> Jacq.
- <i>Erythrina compacta</i> W.Bull	- <i>Erythrina pulcherrima</i> Tod.
- <i>Erythrina crista-galli</i> var. <i>corallina</i> N.F.Mattos	- <i>Erythrina speciosa</i> Tod.
- <i>Erythrina crista-galli</i> var. <i>longiflora</i> M.A.Zapater & E.C.Lozano	- <i>Micropteryx crista-galli</i> (L.) Walp.
- <i>Erythrina fasciculata</i> Benth.	- <i>Micropteryx fasciculata</i> (Benth.) Walp.
- <i>Erythrina graefferi</i> Tineo	- <i>Micropteryx laurifolia</i> (Jacq.) Walp.

ชื่อสามัญ---Brazilian coral tree, Cock's comb coral tree, Cockspur coral tree, Common coral tree, Coral tree, Cry baby, Cry-baby tree, Crybaby tree, Crybabytree, Fireman's cap, Fireman's cap tree

ชื่ออื่น---มนโรมย์, สรณุกรมย์, ทองกลางดอกแดง, ทองกลางฮ่องกง(กรุงเทพฯ) ; [THAI: thong lang hong kong (Bangkok).]; [Chinese: Jī guān cì tóng]; [Tiếng Việt: Vồng móng gà]; [Italiano: albero di corallo]; [Spanish: ceibo, seíbo]; [Portuguese: corticeira]

ชื่อวงศ์---FABACEAE (LEGUMINOSAE-PAPILIONOIDEAE)

ถิ่นกำเนิด ---ทวีปอเมริกา

เขตกระจายพันธุ์---อเมริกาใต้-บราซิล อาร์เจนตินา ลูร์ควีย เอเซีย ออสเตรเลีย

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุล *Erythrina* มาจากภาษากรีก "erythros"= สีแดง ตามสีของดอก

พบในพื้นที่ป่าเปิด ป่าทุติยภูมิ ดินชั้นตามหนองน้ำ ทุ่งหญ้าริมแม่น้ำ ปากแม่น้ำ เติบโตได้ดีในภูมิภาคเขตร้อนและกึ่งเขตร้อน ในประเทศไทยนำเข้ามาเมืองไทยโดย ม.ร.ว. พันธุ์ทิพย์ บริพัตร

ไม้ต้นขนาดเล็กผลัดใบ สูงได้ถึง 8-10 เมตร เรือนยอดกลม ลำต้นและกิ่งก้านมีหนาม ใบเป็นใบประกอบแบบ มี 3 ใบย่อย ก้านใบมีหนาม ใบรูปไข่ ปลายใบแหลม สีเขียวเข้มเป็นมัน แผ่นใบเป็นคลื่น ดอกออกเป็นช่อแบบช่อกระจุกที่ปลายกิ่ง ช่อดอก ตั้ง ดอกรูปดอกแก้ว สีแดงดอกคล้ายทองเหลือง แต่กลีบดอกจะกว้างกว่า ดอกทยอยบาน จากโคนไปหาปลายช่อ ถ้าดอก เป็นสีส้มหรือชมพูจะเรียกชื่อว่า สราญรมย์และถ้าปลูกในที่อากาศเย็นจะติดฝัก

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการตำแหน่งที่มีแสงแดดจัด ดินชั้นสม่ำเสมอและระบายน้ำดี สปีชีส์นี้มีความสัมพันธ์ทางชีวภาพกับแบคทีเรียในดินบางชนิดแบคทีเรียเหล่านี้ก่อตัวเป็นก้อนบนรากและตรึงไนโตรเจนในบรรยากาศ ไนโตรเจนบางส่วนนี้ถูกใช้โดยพืชที่กำลังเติบโต แต่บางชนิดก็สามารถใช้โดยพืชอื่น ๆ

ใช้ประโยชน์--- พืชถูกเก็บมาจากป่าเพื่อใช้เป็นยาในท้องถิ่น มักจะได้รับการปลูกเป็นไม้ประดับในเขตอบอุ่นและในเขตร้อนชื้น -ใช้เป็นยา ยาดมเปลือกใช้เพื่อรักษาโรคไขข้อและโรคตับอักเสบ การแช่เปลือกใช้น้ำเป็นยาบ้วนปาก รักษาอาการเจ็บคอและ ไข้ล้างแผล

-อื่น ๆ ไม้มีน้ำหนักรเบา เรียบ มีรูพรุน ความทนทานต่ำ ใช้ในการผลิตพื้นและสีรองเท้าน้ำ แกะสลัก ฯลฯ

รู้จักอันตราย--- สปีชีส์ของ Erythrina ทุกชนิดมีอัลคาลอยด์พิษจำนวนมากขึ้นหรือน้อยลงแล้วแต่ชนิด สามารถพบได้ในทุก ส่วนของพืช แต่จะมีความเข้มข้นมากที่สุดในเมล็ด ควรใช้ความระมัดระวังในการทำงานของพืชที่เกี่ยวข้องกับการกลืนกิน อัลคาลอยด์เหล่านี้มีลักษณะคล้าย Curare (ที่ได้จาก Strychnos) และอาจทำให้เกิดอัมพาตและเสียชีวิตจากการหายใจล้มเหลว สำคัญ-สายพันธุ์นี้เป็นต้นไม้ประจำชาติของอาร์เจนตินาและอุรุกวัย

ระยะออกดอก --- ธันวาคม-มกราคม

ขยายพันธุ์ ---เมล็ด ตอนกิ่ง

เทียนกิ่ง/*Lawsonia inermis*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Lawsonia inermis* L.

ชื่อพ้อง---Has 6 Synonyms

---*Alcanna spinosa* (L.) Gaertn.

---*Casearia multiflora* Spreng.

---*Lawsonia alba* Lam. nom. illeg.

---Lawsonia speciosa L.

---Lawsonia spinosa L.

---Rotanthea combretoides Baker

ชื่อสามัญ-Henna tree,Mignonette tree,The Egyptian privet,Jamaica-mignonette,Camphire,Henna,Cypress shrub

ชื่ออื่น---เทียนแดง (ภาคกลาง,เลย),เทียนไม้, เทียนกิ่ง, เทียนข้าวเปลือก (ภาคกลาง), เทียนขาว (ภาคกลาง,พิษณุโลก) ;

[THAI: thian daeng (Central, Loei); thian mai, thian king, thian khao plueak (Central); thian khao (Central,

Phitsanulok.); [ARABIC: hinná; yoranna; Enah, fagia, henna.];[ASSAMESE: Jetuka.];[CAMBODIA: krâpéén.];

[FRENCH: henné.];[GERMAN: Hennastrauch.];[HINDI: Mehendi.]; [INDIA: hena, marithoni, maruthani,

mehedi, mendhi, mendi.]; [INDONESIA: Inai, inai parasi, parasi (Sumatran); pachar kuku (Sundanese); pacar

kuku (Javanese); Inai (General).]; [LAOS: kaaw.]; [MALAYALAM: Mailanji.];[MALAYSIA: hinna, inai, pacar

kuku.]; [MYANMAR: dan.]; [NIGERIA: Calle, iyalomo, laali, laali funfun, lali, lalle, lalli.];[PAKISTAN: hena,

mendhi.]; [PHILIPPINES: Cinamomo (Tagalog).]; [PORTUGUESE: alfeneiro, hena, hésia.]; [SPANISH: alcana,

alhena, jenna, reseda.];[TAMIL: Marudani.];[TANZANIA: Mhina.];[TRADE NAME: henna, mendhi.];[VIETNAM:

lá môn, nhuôm móng, nhuôm móng tay.].

ชื่อวงศ์---LYTHRACEAE

ถิ่นกำเนิด--- ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ออสเตรเลีย ตอนเหนือของแอฟริกา

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสายพันธุ์ Inermis นั้นหมายถึงไม่มีอาวุธหรือไม่มีกระดูกสันหลัง

เกิดขึ้นจากอิหร่านไปจนถึงอินเดียตะวันตก จากนั้นกระจายไปทางตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียและอินโดนีเซียและทางตะวันตกสู่ตะวันออกเฉียงใต้จากอาระเบียไปถึงสเปน, มาดากัสการ์, Moluccas, อินโดจีนและญี่ปุ่น ปัจจุบันสายพันธุ์นี้สามารถพบได้ในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนมักจะถูกปลูกลงในสวนภายในบ้านและการผลิตเชิงพาณิชย์ ที่จำกัดอยู่เพียงไม่กี่แห่งในอินเดีย ปากีสถาน อิหร่าน ฮิยิปต์ ลิเบีย ในเจอร์และซูดาน เดิมโตได้ที่ระดับความสูงไม่เกิน 2,000 เมตรส่วนต้นไม้ที่พบเห็นตามธรรมชาติมักพบตามริมลำธาร ริมแม่น้ำที่น้ำท่วมถึงชั่วคราว หรือบนเนินเขาและในซอกหินที่ระดับความสูงถึง 1,350 เมตร เทียนกิ่งเป็นไม้พุ่มกึ่งรอเลื้อยขนาดกลาง มีความสูงของต้นประมาณ 3-6 เมตร ลำต้นแตกกิ่งก้านสาขามากเป็นพุ่มกว้าง ลักษณะของกิ่งก้านเมื่อยังอ่อนเป็นรูปสี่เหลี่ยม สีเขียวทึบ กิ่งเมื่อแก่จะมีหนาม เปลือกลำต้นเรียบเป็นสีน้ำตาลอมสีเทา ใบออกตรงข้าม รูปไข่รูปรีถึงรูปใบหอกกว้าง 1.5-5 ซม. x 0.5-2 ซม. ดอกออกเป็นช่อติดกันเป็นกระจุกยาว โดยจะออกตามยอดกิ่ง ดอกย่อยมีขนาดเล็ก แบ่งเป็นสองสายพันธุ์คือ พันธุ์ดอกขาวและพันธุ์ดอกแดง ดอกมีกลิ่นหอมอ่อน ๆ ผลเป็นรูปทรงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4-8 มม คล้ายกับเมล็ดพริกไทย ผลอ่อนเป็นสีเขียว เมื่อสุกหรือแก่เต็มที่แล้วจะเป็นสีน้ำตาลและแตกได้ ภายในผลมีเมล็ดเมล็ดยาว 3 มม สีน้ำตาลเข้มจำนวนมาก อัดกันแน่น

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---เจริญเติบโตได้เร็ว ต้องการแสงแดดเต็มวัน ขึ้นได้ดีในดินทุกชนิดที่มีความชื้นปานกลางถึงต่ำ สามารถเติบโตได้ในดินที่ไม่ดีเต็มไปด้วยหินและเป็นทราย ดินมีค่า pH 5-7 ทนได้ 4.3 - 8 เทียนกิ่งมีอายุยืนยาวอยู่ได้ถึง 12-25 (40) ปี

ใช้ประโยชน์---ปลูกกันอย่างแพร่หลายเป็นไม้ประดับและต้นไม้ป้องกันความเสี่ยงและปลูกเพื่อผลิตเส้นน้าย้อมที่สกัดได้จากใบ- ในยุคกรีกโบราณเส้นน้าย้อมเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นพืชสมุนไพรและเครื่องสำอาง

-ใช้เป็นยา ใช้ในการแพทย์แผนโบราณเพื่อการรักษาโรคเกือบทุกชนิด เป็นสมุนไพรฝาดที่มีกลิ่นหอมคล้ายชาที่ควบคุมเลือดและต้านเชื้อแบคทีเรีย ถือได้ว่าเป็นยาฆ่าสิ่งมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเส้นประสาทในยาอายุรเวท -การย้อมผมด้วยเส้นน้าย้อมจะฆ่าเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใบถูกนำมาใช้ภายในในการรักษาโรคบิด โรคท้องร่วงและเพื่อส่งเสริมการไหลของประจำเดือน ใช้เป็นน้ำยาบ้วนปากเพื่อรักษาอาการเจ็บคอ สารสกัดจากใบมีผลต่อการสมานผิวหนังผิวหนัง ฆ่าเชื้อแบคทีเรียและเชื้อรา รักษาโรคผิวหนังต่าง ๆ (รวมถึงโรคเรื้อน) ใช้ใบสดตำพอก เล็บขบและเป็นหนอง

-อื่น ๆ ใช้ในวงการเครื่องสำอางค์ใช้ผงเทียนกิ่งเป็นยาย้อมผมให้เป็นสีน้ำตาลแดงหรือแดงปนส้ม และจะช่วยปกป้องผมจากแสงแดด ใช้ น้ำมันหอมระเหยที่ได้จากดอกไม้ในการทำน้ำหอมกลิ่นของไลแลค ไม้เนื้อละเอียดและแข็ง ไม้ถูกใช้สำหรับการทำวัตถุขนาดเล็กเช่นหมุดเด้นท์และเครื่องมือจับและใช้เป็นเชื้อเพลิง

-ความเชื่อ/พิธีกรรม เส้นน้าย้อมใช้มานานนับพันปีโดยเฉพาะในอินเดียในฐานะเครื่องสำอางและย้อมผม มันเป็นหนึ่งในเครื่องสำอางที่เก่าแก่ที่สุดในโลก บันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรของวันที่ใช้งานมานานกว่า 2,500 ปี มันมีความสำคัญอย่างยิ่งในศาสนาอิสลามซึ่งมีการใช้ในพิธีต่างๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีแต่งงาน เส้นน้าย้อมถูกใช้ในการวาดลวดลายที่ซับซ้อนบนผิวหนัง โดยเฉพาะที่มือและเท้าของเจ้าสาวและแขกรับเชิญในงาน

ระยะออกดอก ออกผล--- ตลอดปี

ขยายพันธุ์---เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง

ฝ้ายแดง/*Gossypium arboreum*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Gossypium arboreum* L.

ชื่อพ้อง---Has 32 Synonyms

---*Gossypium nanking* Meyen.

---*Gossypium obtusifolium* Roxb. ex G.Don

---(More)

ชื่อสามัญ---Ceylon Cotton , Chinese Cotton , Tree Cotton, Asiatic cotton, Oriental Cotton, Red-Flowered Cotton Tree,

ชื่ออื่น---ฝ้ายแดง(ทั่วไป) ; [THAI: Fai Daeng (General).]; [Chinese: shù mián.]; [HINDI: Diyokapaas, Kaarpaas, Kapaas, Kapaas Kaa Per.]; [ITALIAN: Albero Del Cotone, Cotone a Fibra Corta, Cotone Arborescent.]; [Japanese: Kotton, Wata.]; [KANNADA: Bangaali Hathhi.]; [MALAYALAM: Cemparutti, Kaattuparutti.]; [MEXICO: algodón de mata.]; [Portuguese: algodoeiro-arbóreo.]; [SANSKRIT: Raksatika.]; [Spanish: Algodón Asiático, Algodonero Arbóreo, Arbol Del Algodón.]; [French: cotonnier en arbre.]; [German: asiatische Baumwolle.]; [Swedish: Trädbomull.]. [TAMIL: Parutthi, Semparutti.]; [TELGU: Karpasamu, Paminda Pratti.].

ชื่อวงศ์---MALVACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อินเดีย ศรีลังกา บังคลาเทศ เอเชียใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แอฟริกา

ไม่พบในธรรมชาติ สามารถปลูกได้ในเขตร้อน และเขตร้อนชื้น พบเพาะปลูกเป็นหลักในเอเชียใต้ ซึ่งพบได้ในระดับความสูงถึง 1,600 เมตร

ลำต้นเป็นไม้พุ่ม สูงโต2-3 เมตรหรืออาจถึง4เมตร ลำต้นสีน้ำตาลแดง หรือม่วง ใบเดี่ยว 2-5 × 2-4.5 ซม. เรียงสลับ รูปไข่ ขอบหยักลึก 3-7 แฉก ก้านใบยาว1.5-10 ซม. ก้านใบและเส้นใบสีแดงคล้ำ ดอกออกเป็นดอกเดี่ยว ออกตามซอกใบ ใกล้ปลายกิ่ง สีแดงเข้ม หรือ สีเหลืองอ่อน กลางดอกสีม่วงแดงเกือบดำ ผลกลม หัวท้ายแหลม เมื่อแก่แตกได้ เมล็ดกลม สีเขียว คลุมด้วยปุยขนสีขาว ปุยขนที่ติดกับเมล็ดนี้ไม่ได้ทำหน้าที่กระจายพันธุ์ ไม่พึงกระจายโดนน้ำก็จะยุบหุ้มเมล็ด

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการแสงแดดจัด ดินที่อุดมสมบูรณ์และมีการระบายน้ำดี ค่า pH ในช่วง 6 - 7.2 ซึ่งทนได้ 5.3 - 8.5 น้ำและความชื้นพอดี ไม่ค่อยมีโรค อายุอยู่ได้นานหลายปี

ใช้ประโยชน์--- พืชได้รับการเพาะปลูกเพื่อต้องการเส้นใยโดยเฉพาะในอินเดียและแอฟริกา

-ใช้กินได้ เมล็ดมีน้ำมันจำนวนมากซึ่งสามารถใช้แทนน้ำมันมะกอก

-ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับ คอยหมั่นตัดแต่งดอกจะออกให้เห็นอยู่ตลอด แต่งกิ่งใหม่ได้ดอกใหม่ จะปลูกเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มก็ได้

-ใช้เป็นยา น้ำผลไม้ของรากใช้ในการรักษาไข้

-อื่น ๆ เส้นใยฝ้ายมีการใช้อย่างกว้างขวางรวมถึงการทำเสื้อผ้า วัสดุสำหรับบรรจุหมอน หมอนอิง ทำเกสียวเชือก พรม ฯลฯ

ระยะออกดอก--- ตลอดปี

ขยายพันธุ์--- เมล็ด ตอนกิ่ง

หม่อน/Morus alba

ชื่อวิทยาศาสตร์---Morus alba Linn.

ชื่อพ้อง---Has 25 Synonyms

---Morus atropurpurea Roxb.

---Morus chinensis Lodd. ex Loudon

---Morus intermedia Perr.

---Morus latifolia Poir.

---Morus multicaulis (Perr.) Perr.

---Morus tatarica L

---(More)

ชื่อสามัญ---White Mulberry, Black-fruited mulberry, Mulberry bush, Mulberry tree, Silkworm mulberry, Silkworm tree

ชื่ออื่น---หม่อน (ทั่วไป) มอน (อีสาน) ซิมเฮียะ (จีน); [THAI: mon (General).]; [ARABIC: El ttuut, Tuth.]; [ASSAMESE: Nuni, Kiskuri, Misturi-goch.]; [BENGALI: Tut.]; [BULGARIAN: Chernitsia biala.]; [CHINESE: Bai sang, Sang shu, Jia

sang, Nu sang, Hu sang, Sang Chih.);[DANISH: Morbær (fruit), Morbær (plant).];[DUTCH: Moerbei (fruit), Moerbezie (plant).]; [FRENCH: Mûre de murier (fruit), Mûrier (plant) , Mûrier blanc.];[GERMAN: Maulbeere (fruit), Maulbeerbaum (plant), Weiße Maulbeere.];[HINDI: Shahtoot,Chinni,Tutri,Shatooth.]; [ITALIAN: Gelso bianco, Gelso comune, Mora di gelso (fruit).]; [JAPANESE: Guwa, Kara guwa, Ma guwa, Kara yama guwa.]; [KANNADA: Resh-may-gida.];[KOREAN: Ppong, Ppong na mu.]; [MALAYALAM: Pattunoolpuzhuchedi,Mulbari.]; [MALAYSIA: Bebesaran (Indonesia), Bebesaran lampung (Indonesia, Java), Murbei (Indonesia).]; [NEPALESE: Kimbu.]; [PHILIPPINES: Moras (Tag.); Morera (Span.); Amingit (Ig.); Moraya (Ibn.).];[PORTUGUESE: Amora da amoreira (fruit), Amoreira (plant), Amoreira branca.];[SANSKRIT: Tula.]; [SPANISH: Mora (fruit), Mora blanca, Mora de árbol.]; [SWAHILI: Mforsadi, Mfurusadi.];[SWEDISH: Vitt mullbär.];[TAMIL: Kambli Chedi,Kamblichedi.];[VIETNAMESE: Tằm tang, Dâu-tàm.]

ชื่อวงศ์---MORACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---แถบเทือกเขาหิมาลัย อินเดียและจีนตอนใต้ ญี่ปุ่น เกาหลี อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์

พืชเขตร้อนและเขตอบอุ่นสามารถปลูกได้ที่ระดับความสูงระหว่าง 300 - 3,300 เมตร ในประเทศไทยปลูกกันมากทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นไม้ยืนต้นมีความสูงประมาณได้ถึง 3-7 เมตร เปลือกลำต้นของหมอนมีสีน้ำตาลอ่อน ใบเดี่ยวสีเขียวเข้ม เป็นรูปใบโพธิ์ ขอบใบหยักฟันเลื่อย อาจเว้าในหมอนบางพันธุ์ ดอกมีขนาดเล็ก ดอกย่อย มี 4 กลีบ ออกตามซอกใบ ผลเป็นผลรวม ยาว 1-1.5 ซม. เมื่ออ่อนสีเขียวสุกสีม่วงดำ

ขอกหนดสภาพแวดล้อม---เติบโตได้ดีที่สุดในตำแหน่งที่มีแดด เติบโตได้ในดินที่หลากหลายตั้งแต่ดินร่วนปนทรายไปจนถึงดินเหนียว ที่มีความชื้นพอเพียง ต้องการ pH ในช่วง 5.5 - 7.5 ซึ่งทนได้ 4.3 - 8.3

ใช้ประโยชน์ ต้นไม้มีประโยชน์หลายอย่างให้คุณค่าโดยเฉพาะผลไม้ที่กินได้และใช้เป็นยา มันได้รับการปลูก ในสวนบ้านสำหรับผลไม้ที่กินได้ และมักจะปลูกเป็นไม้ประดับ

-ใช้กินได้ ผลสุกรับประทานได้มีรสหวานอมเปรี้ยว ใบอ่อนกินเป็นผัก ใบใบที่บดเป็นผงขงเป็นชาดื่ม - ในประเทศอินเดียนิยมทำขนมปัง flatbread, Paratha ซึ่งทำจากส่วนผสมของใบหมอนแห้งและแป้งสาลี

-ใช้เป็นยา ยอดอ่อนและใบหมอนตากแห้งใช้ทำชาชงกิน ชาวญี่ปุ่นต้มน้ำชาจากผงใบหมอน และรากหมอนมาเป็นเวลากว่า 60 ปีเชื่อกันว่าจะช่วยรักษาสุขภาพ และเพื่อใช้รักษาโรคความดันโลหิตสูง ต้นหมอนมีประวัติยาวนานในการใช้ยาในการแพทย์แผนจีน เกือบทุกส่วนของพืชถูกนำมาใช้ ใบมีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรีย, เป็นยาสมานแผล ถูกนำมาใช้ภายในในการรักษาหวัด, ไข้หวัดใหญ่, การติดเชื้อที่ตาและเลือดกำเดาไหล - สารสกัดจากใบสามารถนำมาใช้ในการรักษาโรคเท้าช้าง ลำต้นเป็นยาขับปัสสาวะ ปวดไขข้อ ความดันต่ำ ผลไม่มีฤทธิ์บำรุงไต ใบในการรักษามีรสขมขื่น, ริ่งเวียน, หูอื้อ, นอนไม่หลับเนื่องจากโรคโลหิตจาง โรคประสาทอ่อน ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ผมหงอกก่อนวัยและอาการท้องผูกในผู้สูงอายุ เปลือกของรากนั้นมีฤทธิ์ต้านการอักเสบ, ขับเหงื่อ, ขับปัสสาวะ, เสมหะ ใช้ภายในในการรักษาโรคหอบหืด, ไอ, โรคหลอดเลือดอักเสบ, บวม, ความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน เปลือกไม้เป็นยาถ่ายพยาธิตัวดี - ใบบราซิลใช้เป็นชาลดโคเลสเตอรอลและความดันโลหิตและป้องกันตับ ในกัมพูชามีการใช้ใบเพื่อรักษาโรคตาแดง

-นิยมนำมาปลูกประดับตามบ้านเลี้ยงง่ายมีผลออกให้ดูง่าย

-อื่น ๆ นิยมปลูกตามหมู่บ้านเพื่อใช้เป็นอาหารเลี้ยงตัวไหม ในหลายประเทศใบหมอนเป็นส่วนหนึ่งของอาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง เปลือกไม้ใช้ในประเทศจีนเพื่อทำกระดาษ ในอนุทวีปอินเดียไม้ใช้สำหรับงานฝีมืองานตุ้มและอุปกรณ์กีฬาเช่นไม้ซอกกีและไม้เทนนิส - สารสกัดจากรากใบในการผลิตผลิตภัณฑ์ดูแลเส้นผมและผลิตภัณฑ์ปลูกผม-ผลไม้ไม่ควมนำไปด้วยแอนโธไซยานินและมีศักยภาพในการเป็นแหล่งอุตสาหกรรมของสีธรรมชาติเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร มันให้ไซยานินซึ่งมีส่วนช่วยให้สีแดงหรือสีม่วง

ระยะออกดอกออกผล--- ตลอดปี

ขยายพันธุ์ --- เมล็ด ปักชำ

รามใหญ่/Ardisia elliptica

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Ardisia elliptica* Thunb.

ชื่อพ้อง---Has 13 Synonyms

- <i>Ardisia kotoensis</i> Hayata	- <i>Bladhia squamulosa</i> (C.Presl) Nakai
- <i>Ardisia littoralis</i> Andrews	- <i>Climacandra littoralis</i> (Andrews) Kurz
- <i>Ardisia sorsogonensis</i> Elmer ex Merr.	- <i>Icacorea humilis</i> Britton
- <i>Ardisia squamulosa</i> C.Presl	- <i>Icacorea solanacea</i> Britton
- <i>Ardisia umbellata</i> Roxb.	- <i>Icacorea zeylanica</i> Lam. ex Schult.
- <i>Bladhia elliptica</i> (Thunb.) Nakai	- <i>Tinus squamulosa</i> (C.Presl) Kuntze
- <i>Bladhia kotoensis</i> (Hayata) Nakai	

ชื่อสามัญ---Shoebuttan ardisia, Duck's eye, Coralberry, Seashore ardisia, China shrub, Jet berry.

ชื่ออื่น--- ตาไก่ (ภาคใต้); ทูลังกาสา (ชุมพร); ป้อนา (มาเลย์-นราธิวาส); ผักจ้ำ, มะจ้ำ (ภาคใต้); งามใหญ่ (ชุมพร); สังพิสา (ตราด); [THAI: ta kai (Peninsular); thu langkasa (Chumphon); pue-na (Malay-Narathiwat); phak cham (Peninsular); ma cham (Peninsular); ram yai (Chumphon); langphisa (Trat).]; [AUSTRALIA: China shrub; duck's eye; jet berry.]; [BENGALI: bonjam.]; [CHINESE: Lán yǔ shù qǐ, dong fang zi jin niu]; [CUBA: ardisia.]; [FRENCH: ardisie elliptique.]; [HINDI: dhan-priya.]; [INDONESIA: Lempeni]; [JAMAICA: blackberry.]; [JAPANESE: Seironmanryou]; [KANNADA: bodinagida.]; [MALAYALAM: kakkanjara, kolarakku, kulimundan, molakka.]; [MALAYSIA-SINGAPORE: Mata pelandok, Mata ayam, Mata itek, penar; rempenai]; [MARATHI: bugadi, dikna.]; [NEPALI: damaai phal.]; [PHILIPPINES: bahagion; katagpo; kolen]; [PUERTO RICO: mameyuelo]; [SAMOA: togo vao]; [TAMIL: kolurucci, narikandam.]; [TELUGU: adavi mayuri, kaashi neredu.]; [USA: inkberry; jet berry].

ชื่อวงศ์---MYRSINACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อินเดียตอนใต้, ศรีลังกาไปยังหมู่เกาะนิโคบาร์, ไทย, กัมพูชา, เวียดนาม, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์, นิวคินี

ชื่อพื้นถิ่นที่พบบ่อยที่สุดในภาษาอังกฤษคือ shoebuttan ardisia

ช่วงพื้นเมืองที่แน่นอนจะถูกก่อกำหนดถึงแม้ว่ามันจะได้รับยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ USDA-ARS (2009) รายงานช่วงกำเนิดจากไต้หวันและหมู่เกาะริวกิวของญี่ปุ่นทางตะวันออกเฉียงเหนือถึงปาปัวนิวกินีทางตะวันตกเฉียงใต้ถึงอินเดียทางตะวันตกรวมถึงอินโดนีเซียมาเลเซียฟิลิปปินส์ ไทย ศรีลังกา และเวียดนาม อย่างไรก็ตามมีความไม่แน่นอนอาจจะเป็นทางใต้ของจีนชายฝั่งทะเลพม่าและกัมพูชา พบเกิดขึ้นตามหาดทรายที่อยู่ใกล้ชายฝั่งในสถานที่ต่าง ๆ เช่นตามชายหาด ขอบป่าชายเลน ริมน้ำที่ระดับความสูงไม่เกิน 30 เมตร มันเติบโตในสวนเป็นไม้ประดับและหลบหนีการเพาะปลูกได้กลายเป็นสายพันธุ์ที่รุกรานในเปอร์โตริโก, เขตร้อนของออสเตรเลีย (ควีนส์แลนด์ , ดินแดนทางเหนือ), ฟลอริดาตอนใต้ในสหรัฐอเมริกา, แคริบเบียน , หมู่เกาะ Mascarene , เซเชลส์ , และในหมู่เกาะแปซิฟิกหลายแห่งเช่นฮาวาย ประเทศไทยพบได้ทางภาคใต้ งามใหญ่เป็นไม้ยืนต้น สูงได้ถึง 4 เมตร กิ่งแขนงรูปทรงกระบอกหรือเป็นเหลี่ยม สีน้ำตาลแกมเทาใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปรีถึงรูปไข่แกมขอบขนาน กว้าง 3.5-7.5 ซม.ยาว 12.5-25 ซม.ปลายใบแหลมหรือกลม โคนใบรูปลิ้นเนื้อไม้จืดโปร่งแสงกระจายทั่วไป ดอกช่อออกที่ปลายกิ่ง กลีบดอกสีขาวแกมชมพูจางๆ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกอย่างละ 5 กลีบ 2 รูปซ้ายข้างบนไม่ใช่ดอกแต่เป็นรูปการติดผล ผลไม้รูปกลมมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 - 11 มม.ผลอ่อนสีเขียว แล้วเปลี่ยนเป็นสีแดงเมื่อสุกและแก่จัดจะเป็นสีดำหรือม่วงเข้มมีเมล็ดแข็งเมล็ดเดี่ยวรูปทรงกลมแป้นเล็กน้อย ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการแสงแดดจัดหรือร่มเงาบางส่วน ชอบดินที่ชื้นหรือเปียกชื้นที่อุดมสมบูรณ์และสามารถปลูกได้ในดินเหนียว อายุการใช้งานอยู่ได้10-25(-40) ปี

ใช้ประโยชน์--- พืชถูกเก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่นเป็นอาหารและยารักษาโรค มันมักจะเติบโตเป็นไม้ประดับมีค่า

-ใช้กินได้ ผลไม้ - ดิบรสเปรี้ยวเล็กน้อย มีแป้งเล็กน้อย แต่ไม่มีรสขาด หน่ออ่อน - ดิบหรือสุกดอกไม้และผลไม้ปรุงเป็นเครื่องปรุง

-ใช้เป็นยา รากใช้เป็นยาเมื่อคลอด ยาต้มของใบช่วยบรรเทาปวด ใบถูกนำมาใช้เพื่อบรรเทาและรักษาแผล ชาวมาเลย์ใช้ยาต้มจากใบเพื่อรักษาอาการปวดหัวใจ การใช้งานด้านเภสัชกรรมจากสารสกัดจากพืชที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศจีนเพื่อวัตถุประสงค์ในการต้านเชื้อแบคทีเรีย และมีผลในเชิงบวกต่อการลดลงของเซลล์มะเร็งเต้านม

-อื่น ๆ ไม่สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิง

ระยะออกดอก/ติดผล---ตลอดปี

ขยายพันธุ์---เมล็ด

ส่วนตัว-รูปต้นรามใหญ่ ถ่ายมาจาก สวนสมุนไพร สมเด็จพระเทพฯ จ.ระยอง ตอนกลางเดือนสิงหาคม ปี 59 ที่นั่น ปลูกรามใหญ่ ไว้เป็นกลุ่ม หลายต้น ได้แต่รูป ต้น ใบ และผล ส่วนดอกของรามใหญ่ ได้มาจากที่อื่น

พืลังกาสา/*Ardisia polycephala*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---*Ardisia polycephala* Wall. ex A.DC.

ชื่อพ้อง---Has 2 Synonyms

---*Tinus polycephala* (Wall. ex A.DC.) Kuntze

ชื่อสามัญ---shoebuttton, shoebuttton ardisia, shoe-button ardisia

ชื่ออื่น---พืลังกาสา(ทั่วไป), ดินจ่า(เลย); ผักจ่า, ผักจ่าแดง(เชียงใหม่, เชียงราย); พืลังกาสา(ภาคกลาง); [THAI: Pi-lang Gaa-saa (General); Tin cham (Loei); Phak cham, Phak cham daeng (Chiang Mai, Chiang Rai); phi langkasa (Central).];

ชื่อวงศ์---MYRSINACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้-จีน พม่า ไทยและเวียดนาม

ในประเทศไทยพบทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง ที่ระดับความสูง 400-900 เมตร รามใหญ่กับพืลังกาสา ลักษณะคล้ายกัน เนื่องจากเป็นไม้ในวงศ์เดียวกัน ยังมีพันธุ์ไม้ในวงศ์พืลังกาสาอีกต้น เรียกว่า มะจ้ำก่อง ชื่อวิทยาศาสตร์ คือ *Ardisia sanguinolenta* รูปของมะจ้ำก่องไม่มีเลยไม่ได้นำมาลง ทั้งต้น ดอก ใบ ผล ลักษณะนิสัย รวมถึงสรรพคุณในทางสมุนไพร คล้ายคลึงกันมาก จากการสังเกตความแตกต่างทั่วไป ลักษณะใบของรามใหญ่ จะใหญ่กว่า โคนใบจะสอบแคบกว่า พืลังกาสา

พืลังกาสาเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็กสูงได้ถึง 8 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาลเข้ม เกือบเรียบและบาง ใบกว้าง 4-8.5 ซม. ยาว 12-20 ซม. ลักษณะใบรูปไข่ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ แผ่นใบหนาแข็งเป็นมันสีเขียวแต่ใบอ่อนจะเป็นสีแดง ดอกเป็นช่อแน่น ดอกย่อยขนาดเล็กเป็นกระจุก สีชมพู ผลสีแดงหรือดำขนาด 0.7-0.9 ซม. เนื้อบางมีชั้นหุ้มเมล็ดแข็ง ภายในมี 1 เมล็ด

ไม้ประโยชน์-ใช้กินได้ ใบมีรสฝาด นิยมกินยอดอ่อนเป็นผัก สารสกัดจากพื้ลึงกาสา มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระสูงและปลอดภัย ใช้ในการผสมอาหาร เครื่องดื่ม ขนม ของขบเคี้ยว ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อสุขภาพ หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทชา

-ใช้เป็นยา ใบ มีรสเฝื่อนร้อน แก้โรคตับพิการ แก้ท้องเสีย แก้ไอ ราก มีรสเฝื่อนเมาเปรี้ยว ต่ำกับสุราเอาน้ำรับประทาน เอากากพอกปิดแผล ถอนพิษงู แก้กามโรคและหนองใน ต้น แก้โรคเรื้อน ดอก มีรสเฝื่อนขม ฆ่าเชื้อโรค เมล็ด แก้ลมพิษ ผล มีรส ร้อน ฝาด แก้ไข้ ท้องเสีย แก้ลมพิษ แก้อาการพิการ แก้ช้ำ

ใช้ปลูกประดับเป็นไม้ระดับกลางในสวนได้

ระยะติดดอกติดผล---ตลอดปี

ขยายพันธุ์ ---เมล็ด

ส้มกุ้งขน/*Ardisia helferiana*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---*Ardisia helferiana* Kurz.

ชื่อพ้องHas 5 Synonyms

---*Ardisia albiflora* Pit.

---*Ardisia crispipila* Merr.

---*Ardisia dinhensis* Pit.

---*Ardisia villosula* Pit.

---*Tinus helferiana* (Kurz) Kuntze

ชื่อสามัญ---None

ชื่ออื่น--- ส้มกุ้งขน,จีนจำ(ปราจีนบุรี),ก้างปลา,ตาปลา(ตราด),คราม,ครามกุ้ง(ประจวบคีรีขันธ์),แม่

ห้าง(อุดรธานี),ตาไก่(สุราษฎร์ธานี),พระยาราม(ชุมพร),พุมมะราชา(จันทบุรี) ; [THAI: som kung khon, chin cham

(Prachin Buri); kang pla, ta pla (Trat); khram, khram kung (Prachuap Khiri Khan); mae hang (Udon Thani); ta

kai (Surat Thani); phraya ram (Chumphon); phumma racha (Chanthaburi).]; [VIETNAM: Côm nguội búng, Cây

Côm Nguội.]

ชื่อวงศ์---PRIMULACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---กัมพูชา พม่า ไทย ลาว เวียดนาม

ส้มกุ้งชนเป็นไม้วงศ์เดียวกับพิลังกาสาอีกต้น รูปนี้ถ่ายมาจาก สวนสมุนไพรสมเด็จพระเทพฯ จ.ระยอง เหมือนกัน ส้มกุ้งชนเป็น ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูงได้ถึง 3 เมตร กิ่งก้านมีขนปกคลุม หนาแน่น ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปวงรีแกมขอบขนานยาว 8-13 ซม. กว้าง 2.5-4.5 ซม. ก้านใบยาว 1 ซม. หลังใบมีขนสั้นๆ ท้องใบมีขนที่ยาวและหนาแน่นกว่าโดยเฉพาะที่เส้นกลางใบ ดอกออกเป็นช่อกระจุกเชิงห้อย ออกที่ซอกใบยาว 8-10 ซม. ก้านดอก 1.5-2 ซม. ดอกย่อยมีจำนวนมาก มีขนปกคลุม หนาแน่น กลีบ ดอกสีม่วงแกมชมพูมีจุดประสีม่วงเข้มกระจายทั่วไป ผลสดรูปทรงกลมมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 6-8 มม. สีม่วงเข้มมีเมล็ด 1 เมล็ด

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ตำแหน่งที่มีแดดจัด น้ำปานกลาง ดินมีการระบายน้ำดี

ใช้ประโยชน์---ใช้เป็นยา ในเวียดนามใช้รักษาโรคไขข้ออักเสบปวดได้ ยาพื้นบ้านอีสาน ใช้ใบแก้เจ็บพิการ ผล บำรุงกำลัง

-ปลูกเป็นไม้ประดับ นำมาใช้จัดสวนโดยปลูกเป็นต้นเดี่ยวๆหรือเป็นกลุ่มใหญ่ได้

-อื่น ๆ ไม้ใช้ทำฟืน

ระยะออกดอก---มกราคม

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

ปลาไหลเผือก/TONGKAT ALI

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Eurycoma longifolia* Jack

ชื่อพ้อง---Has 1 Synonyms

---*Eurycoma merguensis* Planch.

ชื่อสามัญ---Long Jack, Ali's umbrella, Malaysian ginseng.

ชื่ออื่น---กรงบาดาล (สุราษฎร์ธานี); คenang, ชะนาง (ตราด); ตรึงบาดาล (ปัตตานี); ดงสอ (ภาคเหนือ); ตุบ๊ะมิ้ง, ตุวอมี้ง (มาเลเซีย-นราธิวาส); ปลาไหลเผือก (ภาคกลาง); เพี้ยก (ภาคใต้); หยกบ่อทอง, หยกไม้ถึง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); ไหล

เผือก (ตรัง); เอียนตอน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); แสพันซัน (ภาคเหนือ); [THAI: krung ba dan (Surat Thani); kha nang, cha nang (Trat); trueng ba dan (Pattani); tung so (Northern); tu-wu-bo-ming, tu-wu-wo-ming (Malay-Narathiwat); pla lai phueak (Central); phiak (Peninsular); yik bo thong, yik mai tueng (Northeastern); lai phueak (Trang); ian don (Northeastern); hae phan chan (Northern).];[BAHRAIN: Langir siam];[INDONESIA: Malaysian ginseng, Bidara laut, Pasak bumi; Babi kurus (Javanese).];[JAPANESE: babi kurus]; [LAOS: tho nan]; [MALAYSIA:Tongkat ali, Pasak bumi, Penawar pahit, Penawar bias, Bedara merah, Bedara putih, Lempedu pahit, Payong ali, Tongkat baginda, Muntah bumi, Petala bumi (Malay).].[VIETNAM: cây bá bệnh, hau phat, bba binh];

ชื่อวงศ์---SIMAROUBACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อินโดจีน หมู่เกาะบอร์เนียวและสุมาตรา

มีถิ่นกำเนิดในอินโดจีน (กัมพูชา ลาว มาเลเซีย พม่า ไทย เวียดนาม) หมู่เกาะบอร์เนียว สุมาตราและยังพบในฟิลิปปินส์ ปลายไหลเผือก เป็นไม้ ยืนต้นขนาดเล็กสูงได้ถึง 3-10 เมตร ในประเทศไทยพบทุกภาค ขึ้นกระจายในป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง และป่าดิบชื้น ระดับความสูงจนถึงประมาณ 700 เมตร ลำต้นไม่ค่อยแตกกิ่งก้าน มักเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง ถึงจะปลุกอยู่กลางแจ้งก็ตาม เป็นการเอนตามธรรมชาติไม่ใช่ด้วยสภาพแวดล้อม ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก เรียงสลับ ใบย่อยมีอยู่ 20-30 คู่ แต่ละใบขนาดกว้าง 1.2-3 ซม. ยาว 5-12 ซม. ออกเป็นกระจุกบริเวณปลายกิ่ง สีเขียวเข้มด้านล่างมีนวลสีเงิน ยอดอ่อนและใบอ่อนมีขนสีน้ำตาลแดง ดอกออกที่ซอกใบเป็นแบบดอกช่อ ดอกย่อยขนาดเล็กขนาด 0.5 ซม. กลีบดอกสีม่วงแดง ผลเป็นผลสดรูปยาวรีขนาด 1.2-2 ซม. รูปขอบขนาน ปลายเป็นจอยสั้นๆ เมื่อสุกเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีแดง บางครั้งแตกออกได้

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---พืชเจริญเติบโตในป่าที่ลุ่มและอาศัยอยู่ในดินหลากหลายชนิด แต่ชอบดินที่มีความเป็นกรดและมีการระบายน้ำดี

ใช้ประโยชน์ ---รากของพืชมีการใช้ในการแพทย์พื้นบ้านของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และในยุคปัจจุบันมีการใช้งานทั่วไปเป็นอาหารเสริมเช่นเดียวกับสารเติมแต่งอาหารและเครื่องดื่ม

-ใช้เป็นยา มักใช้เป็นสมุนไพรพื้นบ้าน ใช้ราก ลดไข้ ด้านมาลาเรีย ช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ บำรุงหลังคลอดบุตร ลดความวิตกกังวล เป็นพืชต่อเซลล์มะเร็ง ด้านการก่อเกิดเนื้องอก ลดน้ำตาลในเลือด -มีการเผยแพร่ทั่วไปในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอินโดจีน ในชื่อ "tongkat ali" และ "pasak bumi" โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารสกัดจากน้ำและยาต้มจากราก เป็นยาพื้นบ้านที่รู้จักกันดีซึ่งช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางเพศส่งเสริมการสร้างกล้ามเนื้อและเพิ่มระดับฮอร์โมนเพศชาย นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่ามีคุณสมบัติต้านการอักเสบ, ด้านมาลาเรีย, เป็นยาต้านจุลชีพและสารต้านอนุมูลอิสระ

ระยะเวลาออกดอก---พฤศจิกายน-มกราคม

ขยายพันธุ์ ---เมล็ดและตอนกิ่ง

**ส่วนตัว-ต้นนี้ไม่มีรูปดอกผลให้ดูเลย ถ่ายมาจากสวนสมุนไพรสมเด็จพระเทพฯ จ.ระยอง หามาปลูกไม่จ่ายถ้าบังเอิญไปเจอ ก็อาจไม่รู้ชื่อ เพราะไม่สวย ไม่รู้จัก ต้นไม้หลายต้นที่หายากสูญเสียชีวิตไปไม่น้อย หลายต้นที่นำมาลงในหัวข้อ บางทีก็ไม่ได้ลงเพื่อแนะนำให้เพื่อปลูกประดับหรือไว้ใช้จัดสวน แต่งไว้เพื่อให้รู้ **

ไคร้ย้อย/*Elaeocarpus grandiflora*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Elaeocarpus grandiflora* Sm.

ชื่อพ้อง---Has 6 Synonyms

---Cerea radicans Thouars

---Elaeocarpus lanceolatus Blume

---Elaeocarpus radicans (Thouars) Hiern

---Monocera grandiflora (Sm.) Hook.Unresolved

---Monocera lanceolata (Blume) Hassk.Unresolved

---Perinka grandiflora (Sm.) Raf

ชื่อสามัญ---Blue olive berry, Fairy petticoats, Fringe bells, Lily of the valley tree, Shiva's tears.

ชื่ออื่น---กามพราว (นราธิวาส); คล้ายสองหู (สุราษฎร์ธานี); ไคร้ย้อย (เชียงใหม่); จิก, ดอกปีใหม่ (กาญจนบุรี); แคว้น้ำ (บุรีรัมย์); ปุ่มปลา (เลย); ฝีนาย (สุราษฎร์ธานี); ม่น้ำ (เพชรบูรณ์); สารภีน้ำ (เชียงใหม่); อะโน (ปัตตานี); [THAI: kap phrao (Narathiwat); khlai song hu (Surat Thani); khrai yoi (Chiang Mai); chik, dok pi mai (Kanchanaburi); tao nam (Buri Ram); pum pa (Loei); phi nai (Surat Thani); mun nam (Phetchabun); saraphi nam (Chiang Mai); a no (Pattani).]; [BURMA: Ye saga.]; [INDONESIA: Anyang-anyang, Ki ambit, Kemaitan.]; [MALAYSIA: Ando, Andor.]; [PHILIPPINES: Mala (Tag.).]; [VIETNAM: Côm hoa lớn.]

ชื่อวงศ์---ELAEocarpaceae

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้-อินโดจีน

ช่วงกระจายพันธุ์ในเมืองในเอเชียเขตร้อน - กัมพูชา, ลาว, พม่า, ไทย, เวียดนาม, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย พบขึ้นตามที่ลุ่มใกล้ลำน้ำตามลำห้วย ล่าธาร ตามป่าดิบและขึ้นทั่วไปตามป่าโปร่งและป่าเบญจพรรณ ที่สูงจากระดับน้ำทะเล 50-800 เมตร ในประเทศไทยพบทุกภาค

ไคร้ย้อยเป็นไม้ต้นขนาดเล็กหรือขนาดกลางไม่ผลัดใบ ต้น สูงประมาณ 5-30 เมตร ลักษณะ เรือนยอดแผ่กว้างเป็นพุ่มทึบ ผิวเปลือกต้นสีน้ำตาลอมเทา ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับ รูปไข่ โคนใบและปลายใบแหลม หยา ด้านบนเกลี้ยง ด้านล่างมีขนประปราย โคนใบสอบปลายใบเว้าเล็กน้อย ขนาดใบกว้าง2-5ซม.ยาว7-19ซม.ดอก เป็นดอกช่อแบบช่อกระจุกตามซอกใบและปลายกิ่ง ห้อยลง ดอกย่อยมีกลีบเลี้ยง5กลีบ กลีบดอก5กลีบ ที่โคนกลีบดอกด้านในจะมีกลุ่มขนเรียงตัวกันอยู่ ดอกดอกลี้น้ำตาลปนส้ม เมื่อบานเป็นช่อ สีขาว ผล สดสีเขียวมีเนื้อหุ้มบางๆ ทรงกลมรีหรือรูปกระสวย กว้าง 1.5-2 ซม. ยาว 3-4 ซม. ผิวผลบางเรียบ เกลี้ยง แข็งมาก มีเพียงเมล็ดเดียว

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---เติบโตได้ดีในที่ที่มีแสงแดดปานกลางถึงร่มเงาซึ่งต้องการดินที่อุดมสมบูรณ์ชุ่มชื้นและมีสภาพดี ใช้ประโยชน์--- พืชถูกเก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่นเป็นยา เป็นเรื่องธรรมดาที่จะปลูกไว้เป็นไม้ประดับด้วย

-ใช้เป็นยา ส่วนที่ใช้ เปลือกไม้ใบและเมล็ด ยาต้มใบเป็นยาชูกำลังและใช้สำหรับรักษาอาการเจ็บปวด เปลือกไม้บดใช้พอกแผล ใบใช้สำหรับรักษาโรคซิฟิลิส ใช้สำหรับโรคของผู้หญิง - ในประเทศอินโดนีเซียผลไม้อใช้สำหรับแก้ปวดบิดและกระเพาะปัสสาวะ เปลือกต้นสำหรับได้อักเสบและเฉพาะที่สำหรับแผล ในมาเลเซียใช้กับสตรีหลังคลอดบุตรเพื่อปรับปรุงการไหลเวียนของโลหิตส่งเสริมการหดตัวของมดลูก, ชับลมและเป็นยาระบาย สารสกัดน้ำจากใบผลไม้และกิ่งไม้ถูกนำมาใช้ในการรักษา

โรคเบาหวาน

-อื่น ๆ เป็นไม้เนื้ออ่อน ฝ่ง่าย ปลูกเป็นไม้กันดินพังทลายตามชายน้ำ

ระยะออกดอก/ ติดผล---มกราคม-เมษายน/มีนาคม-พฤษภาคม

ขยายพันธุ์ --- เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

ปีบยูนนาน/ *Radermachera Sinica*

ชื่อวิทยาศาสตร์--- *Radermachera sinica* (Hance) Hemsl.

ชื่อพ้อง---has 3 Synonyms

---*Radermachera borii* C.E.C Fisch.

---*Radermachera tonkinensis* Dop

---*Stereospermum sinicum* Hance

ชื่อสามัญ---China doll, Serpent tree, Emerald tree, Asian Bell Tree.

ชื่ออื่น---ปีบยูนนาน, ปีบไหหนาน ; [CHINESE: cai dou shu, shāncài dòu, kǔ líng jiù, jiāngdòu shù, làjiāo shù, jiēgǔ liáng sǎn, sēnmù liáng sǎn, zhāoyáng huā.];[SPANISH: Árbol serpiente.];[VIETNAM: Rà đẹt hoa trắng, Rà - đẹt tàu, Boọc Bip hoa trắng,];

ชื่อวงศ์---BIGNONIACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---ภูฏาน, จีน, อินเดีย, พม่า, หมู่เกาะวิวกิว, ไต้หวันและเวียดนาม

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลตั้งตามนักพฤกษศาสตร์ชาวดัตช์ Jacobus C. M. Radermacher (1741-1783) ; ชื่อสายพันธุ์ *sinica* หมายถึงจีน

มีถิ่นกำเนิดอยู่ในเทือกเขาถึงเขตร้อนของ จีน ตอนใต้และ ไต้หวัน เกิดขึ้นตามเนินเขาและป่าที่ระดับความสูง 300-800 เมตร ปีบยูนนาน เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางสูงไม่เกิน5เมตร ใบสีเขียวเป็นมัน ออกดอกเป็นช่อที่ยอด ทอยอบาน รูปร่างดอกเหมือนทรมเปิดสีขาวยาวประมาณ7 ซม.ดอกไม่ค่อยทนจะร่วงง่าย แต่ความที่ดอกดกจึงมักไม่ขาดดอกให้ดู ผลแคปซูลเรียวยาวเชิงเส้น ยาวถึง 85 ซม. และมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 ซม ออกในกระจุกที่ปลายกิ่ง เมล็ดรูปไข่ซึ่งมีปีกยาวประมาณ 2 ซม. กว้าง 5 มม. (รวมปีก)

การใช้ประโยชน์---ใช้เป็นยา ส่วนที่ใช้รากและใบแห้งหรือสด ขอบ่งใช้: การล้างความร้อนและล้างพิษ ขจัดเลือดชะงักงันและลดอาการบวม ใช้สำหรับแก้ไข้ การรักษาเฉพาะที่ของรอยฟกช้ำและกระดูกหัก งูกัด

-ใช้ปลูกประดับ เป็นต้นไม้ให้ร่มเงาขนาดเล็ก พืชอาจปลูกในภาชนะที่เป็น houseplantsตกแต่งตามอาคาร บัสน สวนทั่วไป
**ส่วนตัว-ไม่ต้นนี้ เขาว่าลือกันว่าดอกหอมจริงใจกันนักกันหนา หอมทั้งวัน แถมว่าเหมือนกลิ่นแป้งร่ำ กลิ่นโบราณแบบไทยๆ
ขัดกับชื่อที่เหมือนเป็นต้นไม้มาจากจีน ปีบยูนนานหรือปีบไหหนานนี้จะออกดอกทั้งปี ขอบแดดจัดกลางแจ้ง น้ำพอดๆ เลี้ยงง่ายโตเร็ว

ระยะออกดอก---ตลอดปี

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

สร้อยสุวรรณ/*Lophanthera lactescens*

ชื่อวิทยาศาสตร์--Lophanthera lactescens Ducke

ชื่อพ้อง---No synonyms are recorded for this name.

ชื่อสามัญ--Golden Chain, Golden chain tree, Milky lophanthera

ชื่ออื่น---ໄໝ່ທອງ, ໄໝ່ທອງຄຳ, ສຣ່ອຍສຸວຽຣນ (ทั่วไป); [THAI: so thong, so thong kham, soi suwan (General).];

[BRAZIL: Chuva-de-ouro.];[FRENCH: Lophanthera laiteux.];[MALAYSIA: Rantai Emas.];[PERU: champán.];

[PORTUGUESE: Chuva-de-ouro-da-Amazônia, Lanterneira, Lofântera-da-Amazônia.].

ชื่อวงศ์ ---MALPIGHIACEAE

ถิ่นกำเนิด ---ทวีปอเมริกาใต้

เขตกระจายพันธุ์ ---อเมริกาใต้-บราซิล

มีถิ่นกำเนิดในประเทศบราซิล (เอเคอร์และปารา) ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตหุบเขาในป่าที่อุดมสมบูรณ์ส่วนใหญ่ตามแนวลำธารน้ำที่ระดับความสูงต่ำ

ไม้ใหญ่ยืนต้นกิ่งผลัดใบ สูงได้ถึง 20 เมตร เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น 30-40 ซม. ใบออกเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับ ก้านใบยาว 3-4 ซม. ใบจะออกถี่ที่ปลายยอด ทำให้เกิดร่มเงาดีมาก ลักษณะใบของໄໝ່ທອງຄຳเป็นใบรูปรีแกมรูปขอบขนาน ยาวประมาณ 24 ซม. และกว้าง 12-16 ซม. ปลายใบและโคนใบแหลม เนื้อใบค่อนข้างหนาและแข็ง ดอก ออกเป็นช่อใหญ่สีเหลือง ห้อยเป็นระย้า ช่อดอกยาวประมาณ 50-80 ซม. ดอกจะทยอยบาน

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการแดดจัด ดินอุดมสมบูรณ์มีความเป็นกรดอ่อนถึงเป็นด่างอ่อน น้ำปานกลางความชื้นในดินสม่ำเสมอต่อเนื่อง ไม่ชอบแฉะ ไม่ชอบน้ำขัง ต้นไม้ที่เติบโตอย่างรวดเร็วปานกลางสามารถเข้าถึงความสูง 2-3 เมตรภายใน 2 ปีจากเมล็ด **ส่วนตัว-ໄໝ່ທອງຄຳหรือສຣ່ອຍສຸວຽຣນไม้ต้นนี้เข้ามาประมาณปี 52 เป็นไม้ต้นหนึ่งที่ยังใหญ่โต ยิ่งสวยงาม เพราะดอกจะออกดอกมากขึ้น มันจะเหลืองเต็มต้น ชื่อໄໝ່ທອງຄຳนี้ก็ชนะใจแล้ว ที่เห็นออกดอกมาน้อยน้อยอยู่ในเครื่องล้อมในร้านต้นไม้ยังไม่โตลงดิน ดอกจึงออกจะดูน้อยไปหน่อย นึกภาพสิว่าถ้าลงดินแผ่กิ่งก้านออกดอกฟูแล้วจะสวยงามขนาดไหน เห็นแต่รูปแบบนี้ก็ดูจึ้งๆ**

ใช้ประโยชน์---ใช้ปลูกประดับ เป็นไม้ประดับที่มีความสวยงามมากที่สุดต้นหนึ่ง เนื่องจากใบที่อุดมสมบูรณ์และช่อดอกที่ยาวและออกดอกอยู่ยาวนาน เริ่มแพร่กระจายในประเทศเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนเท่านั้น ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาของศตวรรษที่ XX การเติบโตอย่างรวดเร็วนั้นเป็นผลดีต่อการจัดสวนในสวนสาธารณะและสวนหย่อมโดยจัดเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวและเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับปลูกเป็นต้นไม้ริมถนนซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเหมาะสมสำหรับจุดประสงค์นี้ในเมืองที่มีมลพิษ นอกจากนี้ยังรวมถึงความเหมาะสมในการเป็นสายพันธุ์ที่ใช้ในการปลูกป่าในพื้นที่เสื่อมโทรมด้วย

-อื่น ๆ ไม้มีขนาดเล็กหนักปานกลางแข็งแรงสมควรไม่ทนต่อการโจมตีของปลวกกินไม้ ใช้ในการก่อสร้างเช่นคาน, จันทันและรัศตุบผิว ใช้ในการทำตุ้

ระยะออกดอก/ผลแก่ --- กุมภาพันธ์-พฤษภาคม/กันยายน-ตุลาคม

ขยายพันธุ์ --เมล็ด ตอนกิ่ง

ล้านชา/Dillenia suffruticosa

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Dillenia suffruticosa* (Griff. ex Hook. f. & Thomson) Martelli

ชื่อพ้อง---Has 3 Synonyms

---*Dillenia burbidgei* (Hook.f.) Martelli

---*Wormia burbidgei* Hook.f.

---*Wormia suffruticosa* Griff

ชื่อสามัญ--- Simpoh, Shrubby dillenia, Shrubby simpoh

ชื่ออื่น--सानดอกเหลือง, สานขวา, สานยะวา (กรุงเทพฯ); [THAI: san chawa, san yawa (Bangkok).]; [BRUNEI: simpoh, simpur.]; [CAMBODIA: plo sbat.]; [INDONESIA: abuan, simpoh.]; [MALAYSIA: simpoh air, simpoh bini, simpoh gajah, Simpoh Ayer, Simpoh Paya (Malay); Abuan (Semai); Bu'ua (Bidayuh); Buan (Iban); Buan, Dungin, Simper ayer, Simpoh, Simpoh, Simpoh bini, Simpoh rimba, Tambakau (Borneo).]; [SRI LANKA: diyapara, godapara, para.].

ชื่อวงศ์---DILLENIACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, ศรีลังกา, คาบสมุทรมมาเลเซีย, สุมาตรา, ชวา, บอร์เนียว ฮาวาย และ สิงคโปร์

มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินโดนีเซีย (กาลิมันตันและสุมาตรา), มาเลเซียและสิงคโปร์ เติบโตในแหล่งที่อยู่อาศัยต่าง ๆ ตามชายป่า ป่าโกงกางในพื้นที่แ่งน้ำตามริมฝั่งลำธาร ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล ถึงประมาณ 500 เมตร และยังปลูกที่อื่นในฐานะที่เป็นไม้ประดับเช่นในศรีลังกา เซเชลส์ และในหมู่เกาะแคริบเบียน

เป็น ไม้ยืนต้น สูงได้ถึง 5-10 เมตรแตกใบตั้งแต่โคน ต้นตอนเล็กดูจะเหมือนเป็นไม้กอเดี่ยว เปลือกของลำต้นสีม่วงดำ ลักษณะของใบใหญ่ ยาวประมาณ 25 ซม.กว้าง 6-20 ซม ขอบใบจักตื้นโคนใบเปลี่ยนรูปเป็นก้านหุ้มใบ ก้านใบยาว1,5-5 ซม. แผ่นใบสีเขียวสดเป็นมัน ผิวใบสากพอประมาณ ดอกออกที่ยอดเป็นช่อ ช่อละ 4-5 ดอก ก้านช่อดอกยาว 5-10 ซม.ดอกใหญ่เส้นผ่านศูนย์กลาง 8-12 ซม. กลีบดอกรูปไข่ขอบหยัก มี 5กลีบสีเหลืองสดใส กลีบเลี้ยงเล็กสีเขียว ดอกบานต่อเนื่องทีละครั้งวันเดียวแล้วโรย ผลวงรูปไข่สีชมพูเข้ม ยาว2-2.5 ซม.กว้าง 1-1.5 ซม. ผลแก่จะแยกเป็น7-9ส่วน มีเมล็ดสีดำที่ถูกปกคลุมด้วยเนื้อ ลักษณะเป็นดาว6แฉกสีแดงเข้ม กระจายออกมา

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการแสงแดดจัดถึงร่มเงาบางส่วน ดินทรายถึงดินเหนียวที่มีความชื้นสม่ำเสมอและมีการระบายน้ำดี

ใช้ประโยชน์--- พืชถูกเก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้เป็นยาในท้องถิ่น มักจะปลูกเป็นไม้ประดับในสวนทั่วไป

-ใช้เป็นยา ใช้ในยาแผนโบราณ ใบและรากใช้ในการรักษาอาการอักเสบ คัน ปวดท้องและ ช่วยฟื้นฟูสตรีหลังจากการคลอดบุตร มีสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่มีคุณสมบัติในการต้านเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา สารต้านอนุมูลอิสระที่มีแนวโน้ม ด้านมะเร็ง

-ใช้ปลูกประดับ มักจะใช้ในสวนสาธารณะและปลูกประดับสวน ในอาคาร ที่พักอาศัย เนื่องจากดอกไม้สีเหลืองสดใสที่มีขนาดใหญ่ที่ผลิดอกมาเกือบต่อเนื่อง และผลกับใบไม้ที่โดดเด่น สามารถปลูกในกระถางขนาดใหญ่ได้

-วนเกษตร เนื่องจากการเติบโตอย่างรวดเร็วและความสามารถในการปรับตัวของมันถูกนำมาใช้ในการปลูกป่าในพื้นที่

เลื่อมโทรม รากแก้วที่ยาวสามารถเข้าถึงน้ำในระดับความลึก

-ใช้อื่น ๆ ใบใหญ่ถูกนำมาใช้ทำอาหารเช่นเหมเป้ (เค้กหมักกล้วยเหลือง) หรือก่อดัวเป็นกรวยตั้ง ๆ เพื่อบรรจุ "อาหารจานด่วน"

แบบดั้งเดิมเช่น rojak

สำคัญ---ดอกसानขวา เป็นดอกไม้ประจำชาติของบรูไน ชาวบรูไน เรียกว่าดอก ซิมพอร์ (Sympor)

ระยะออกดอก--- ตลอดปี

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

सानดอกขาว/Dillenia philippinensis

ชื่อวิทยาศาสตร์---Dillenia philippinensis Rolfe.

ชื่อพ้อง---Has 2 Synonyms

---Dillenia catmon Elmer.

---Dillenia philippinensis var. pubifolia Merr.

ชื่อสามัญ---Philippine Simpoh, Philippine Katmon, Philippine dillenia

ชื่ออื่น---सानดอกขาว(ทั่วไป): [THAI: san dok khao (General).]; [PHILIPPINES: katmon kalambug, kalambok, kambug, katmon, palali.]

ชื่อวงศ์ ---DILLENIACEAE

ถิ่นกำเนิด ---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ – ฟิลิปปินส์

ไม่วงศ์เดียวกันกับसानขวา แต่ดอกเป็นสีขาว ขนาดของดอกและใบจะใหญ่กว่าसानขวา มีถิ่นกำเนิดในประเทศฟิลิปปินส์ พบในป่าชื้นรอง ในที่โล่งกว้างที่ระดับความสูงไม่เกิน 1000 เมตร

ถูกจัดอยู่ในสายพันธุ์ที่ถูกคุกคาม อยู่ในอันตรายของการสูญพันธุ์ เป็นประเภท"ความเสี่ยง" ใน IUCN Red of List of Species Threatened 2013

सानดอกขาวเป็นไม้ยืนต้น สูงได้ถึง 7-10 เมตร แตกกิ่งก้านเป็นพุ่มหนาแน่นทรงกลมกว้าง เปลือกต้น สีเกือบดำใบคล้ายใบसानขวา ขนาดของใบ กว้างประมาณ 8-15 ซม.ยาว 15-30 ซม.ดอกสีขาวขนาดใหญ่ ใจกลางสีม่วงแดง ออกเป็นช่อที่ปลายยอด ดอกย่อยมีตั้งแต่ 4-5 ดอก หรือมีมากได้ถึง 18 ดอก กลีบเลี้ยง 5 กลีบ เป็นรูปไข่กลับ กลีบดอก 5 กลีบ เป็นรูปช้อนแต่ละกลีบแยกจากกัน กลีบดอกค่อนข้างหนา เป็นสีขาว ดอก บานเต็มที่เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 9-10 ซม. ผลรูปกลมแป้นขนาด 5 - 6 ซม ผลสุกเป็นสีส้มหรือสีแดง แตกเป็น 6 แฉก ภายในมีเมล็ด

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ชอบดินเหนียวปนทราย แดดจัดเต็ม น้ำปานกลาง ความชื้นในดินต่อเนื่อง

ใช้ประโยชน์--- พืชที่เก็บเกี่ยวจากป่าส่วนใหญ่เป็นผลไม้ที่ใช่เป็นอาหารและยา

-ใช้เป็นอาหาร ผลไม้มีเนื้อนุ่มเนื้อสีเขียว กินได้มีรสชาติคล้ายแอปเปิ้ลสีเขียวและเปรี้ยว ใช้สำหรับทำของปรุงรสและแยม ใช้

กับปลาปรุงรส ผลไม้เมื่อปรุงแล้วใช้เป็นผัก น้ำผลไม้ใช้เป็นเครื่องดื่มเย็น

-ใช้เป็นยา ส่วนที่ใช้ ผลไม้ ใบไม้ เปลือกไม้ -ใบและเปลือกต้นเป็นยาระบายและสมานแผล ใช้น้ำส้มของผลไม้ผสมกับ

น้ำตาลใช้เป็นยาแก้ไอ ยาต้มผลไม้ใช้สำหรับแก้ไอและเจ็บหน้าอก ในชาบาหลีใบอ่อนหรือเปลือกลำต้นทุบและนำไปใช้วางบน

ส่วนที่บวมและบนแผล - การศึกษาแนะนำคุณสมบัติต้านจุลชีพ, ด้านการอักเสบ, ยาแก้ปวด, ฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือด

-ใช้เป็นไม้ประดับ เป็นสายพันธุ์ที่ค่อนข้างหายากในการเพาะปลูกนอกเขตกำเนิด แต่มีค่าประดับและภูมิทัศน์ที่ยอดเยี่ยม ใช้ใน

สวนสาธารณะและในสวน อาคาร บ้านพักอาศัย ปลูกเป็นกลุ่ม หรือปลูกเดี่ยวๆแยกได้หรือเป็นต้นไม้ริมถนน สามารถปลูกใน

ภาชนะขนาดใหญ่สำหรับการตกแต่งทั่วไป

-อื่น ๆ ไม้ในการก่อสร้างสำหรับพื้นเพดานและกรอบสำหรับเฟอร์นิเจอร์และวัตถุในชีวิตประจำวัน ยาต้มผลไม้ใช้สำหรับ

ทำความสะอาดเส้นผม สีย้อมสีแดงได้จากเปลือกไม้

ระยะเวลาออกดอก--- ตลอดปี

ขยายพันธุ์ เมล็ด ตอนกิ่ง

ม่วงสำหรับ/Lagerstroemia sp.

ชื่อวิทยาศาสตร์---Lagerstroemia sp.

ชื่อสามัญ---Crape myrtle, Crepe myrtle

ชื่ออื่น---ม่วงสำหรับ

ชื่อวงศ์ ---LYTHRACEAE

ถิ่นกำเนิด---

เขตกระจายพันธุ์---เขตอบอุ่นร้อนชื้นทั่วโลก

อีกชื่อที่เรียกคือตะแบกม่วง คงเป็นเพราะ ลักษณะของดอกคล้ายกับดอกยี่เข่งกับดอกตะแบกปนกัน คือกลีบดอกของม่วงสำหรับ จะอยู่ยี่คล้ายดอกยี่เข่งแต่ดอกจะใหญ่คล้ายดอกตะแบก ม่วงสำหรับเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูงประมาณ 3 -4 เมตร แตกกิ่งก้าน เป็นพุ่มกว้างกลม ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงสลับ รูปรีแกมรูปขอบขนาน หรือรูปไข่กลับ ปลายใบแหลม โคนใบเกือบมน เนื้อใบค่อนข้างหนา ดูเหมือน ใบอินทนิลน้ำ เป็นสีเขียวสด ดอก ออกเป็นช่อแน่นขนาดใหญ่ ที่ปลายยอด แต่ละช่อประกอบด้วยดอกย่อยจำนวนมาก สีของดอกเป็นสีม่วงเข้ม เวลามีดอกจะออกดอกดกเต็มต้น

****รูปดอกไม้แดงนี้ได้ตัดมีอมาที่หลัง****

ขยายพันธุ์ : ด้วยการตอนกิ่ง

เกล็ดกะโห้/*Clusia rosea*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---*Clusia rosea* Jacq

ชื่อพ้อง---Has 4 Synonyms

---*Clusia retusa* Poir.

---*Clusia rosea* var. *colombiana* Cuatrec.

---*Elwertia retusa* Raf.

---*Firkea rosea* (Jacq.) Raf.

ชื่อสามัญ ---Autograph Tree, Balsam Apple, Balsam Fig, Fat Park Tree, Pitch Apple, Scotch-Attorney, Cupey, Copey *clusia*, Star of Night, Florida *clusia*, Scotch-attorney.

ชื่ออื่น---เกล็ดกะโห้, เกล็ดกะโห้ต่าง(ทั่วไป); [THAI: klet kaho, klet kaho dang (General).]; [CARIBBEAN: copey, cupey.]; [GERMAN: Balsamapfel; rosafarbener balsamapfel.]; [PUERTO RICO: cupey.]; [SPANISH: copey rosado (Spain).]; [SRI LANKA: Gal Idda, Gal Goraka.]; [SWEDISH: Narrfikkus.]; [USA: florida *clusia*.].

ชื่อวงศ์---GUTTIFERAE (CLUSIACEAE)

ถิ่นกำเนิด---ปานามา เวเนซุเอล่า และหมู่เกาะเวสอินดีส

เขตกระจายพันธุ์---บาฮามาส คิวบา เปอร์โตริโก ฟลอริดา เขตร้อนของทวีปเอเชีย

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลตั้งเพื่อเป็นเกียรติแก่ *Clusius* นักพฤกษศาสตร์ชาวดัตช์ (ค.ศ. 1526-1609)

พืชพื้นเมืองของเม็กซิโก ฟลอริดา อเมริกากลาง แคริบเบียนและอเมริกาใต้ เติบโตที่ระดับความสูงต่ำกว่า 1,000 เมตร และกระจายไปยัง เกาะกวมและฮาวาย ถูกระบุว่าเป็นหนึ่งในพืชสวนที่รุกรานมากที่สุดของฮาวายและยังมีการรายงานในบราซิล สิงคโปร์ ศรีลังกา และประเทศเขตร้อนอื่น ๆ ในฐานะพืชรุกราน

เกล็ดกะโห้เป็นไม้วงศ์เดียวกับ มังคุด กระดังงู และสารภี ดอกใหญ่แต่ไม่หอม เติบโตเป็นพืช epiphytic อาศัยอยู่บนโขดหินหรือต้นไม้อื่น ๆ มีรากอากาศจำนวนมาก ในช่วงเริ่มต้นชีวิตของมันเติบโตบนพืชโฮสต์อื่นและในที่สุดก็ฆ่าโฮสต์ เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูงได้ถึง 2-9 เมตร ทรงพุ่มโปร่งเนื้อไม้เหนียว ใบหนาเหนียวคล้ายแผ่นหนัง กว้าง 3.5-14 ซม ยาว 8-16 ซม. ก้านใบยาว 1-2 ซม. ดอกเดี่ยวหรือออกเป็นกระจุก 1-3 ดอก กลีบเลี้ยงถาวร 4-6 กลีบ ยาว 1-2 ซม. กลีบดอก 6-8 กลีบสีขาวหรือสีชมพูอมม่วง บานอยู่ได้ 2-3 วันแล้วโรย ผลสีเขียวอมน้ำตาลเส้นผ่านศูนย์กลาง 5-8 ซม. เมื่อแก่แล้วแตก ภายในมีเยื่อหุ้มเมล็ด ดูผลคล้ายมังคุด แต่รับประทานไม่ได้

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ตำแหน่งที่มีแสงแดดเต็มหรือร่มเงาบางส่วน ทนต่อสภาพดินได้หลายประเภท ชอบดินร่วนและความชื้นสูง การระบายน้ำต้องดี ศัตรูธรรมชาติ ปลวก รากเน่า ใบจุด

-ใช้ปลูกประดับ *Clusia rosea* เป็นไม้ประดับที่ปลูกในแอฟริกาใต้ตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 โดยทั่วไปจะปลูกในลานจอดรถ

ของศูนย์การค้า โรงเรียน คอนโดมิเนียมและพื้นที่อยู่อาศัย สามารถปลูกเป็นไม้กระถางได้

ขยายพันธุ์---ตอนกิ่งและเพาะเมล็ด

**ส่วนตัว-เกล็ดกระโถ้ที่เห็นทั่วไปมี 2 ต้นคือต้นที่มีใบเขียวหมด กับต้นที่มีใบต่าง 3รูปบน คือเกล็ดกระโถ้ที่ใบต่างปลูกลงกระถางขนาดใหญ่ไว้ในที่ร่มรำไร ส่วนรูปล่างที่เป็นรูปผลเป็นต้นเกล็ดกระโถ้ใบเขียวหมดที่ปลูกกลางแจ้งกลางแจ้งดิน ปลูกแล้วควรมีหลักผูกจับลำต้นให้ตรงและคอยแต่งกิ่งให้โปร่งจะออกดอกดกให้ดูดีตลอดปี **

ไข่ดาว/Oncoba spinosa

ชื่อวิทยาศาสตร์---Oncoba spinosa Forssk.

ชื่อพ้อง---Has 2 Synonyms

---No synonyms are recorded for this name.

---Lundia monacantha Schumach. & Thonn.

---Oncoba monacantha (Schumach. & Thonn.) Steud.

ชื่อสามัญ---Fried Egg Tree, Snuff Box Tree, Oncoba, Wild white rose, Fried egg flower.

ชื่ออื่น---ไข่ดาว(ทั่วไป) [THAI: khai dao (General).]; [Afrikaans: Snuifkalkbassie; Muyebe (Rundi); Musonbo (Luba-Katanga).]; [CONGO: Nti nsansi.]; [KINYARWANDA: Mushumbi.]

ชื่อวงศ์---FLACOURTIACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปแอฟริกา

เขตกระจายพันธุ์---ทรอปิคอลแอฟริกา - เซเนกัล โชมาลีเย แองโกลา แซมเบีย, ซิมบับเวและ แอฟริกาใต้

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลมาจากภาษาอาหรับสำหรับสายพันธุ์แอฟริกาเหนือ "onkub" ; คำระบุชนิด spinosa หมายถึงหูใบที่เปลี่ยนรูปเป็นหนาม

แพร่หลายมากในเขตร้อนของทะเลทรายซาฮารา มันเติบโตในแถบกว้างตั้งเซเนกัล ชูดานถึงโชมาลีเย, ทางใต้ไปทางเหนือของแองโกลา, แซมเบีย, ซิมบับเวและ แอฟริกาใต้ ขึ้นตาม ขอบป่า ป่าริมแม่น้ำ ป่าผลัดใบ ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลใกล้ถึง 600-1,800 เมตร

ลำต้นสูง 4-8 เมตร เส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นไม่เกิน 60 ซม.ลำต้นค่อนข้างอ่อน มีหนามเล็กๆตามลำต้นและกิ่งก้าน แตกกิ่งน้อย กิ่ง เหนียวและแตกออกยืดยาว ใบรูปรีหรือรูปไข่แกมขอบขนานยาว 7-18 x 3-8 ซม ขอบใบหยักละเอียดโคนใบแหลม และมีหนามแหลม ยาวประมาณ 2-4 ซม.ใบแข็งเป็นมันสีเขียวเข้ม ก้านใบยาวประมาณ 6-12 มม. ดอกเดี่ยวออกที่ปลายยอดสีขาวอมเหลืองอ่อน กลีบเลี้ยงยาวประมาณ 3 ซม. เกสรเพศผู้จำนวนมาก ช่วงต้นฝนดอกจะออกมากหน่อดอกบานอยู่ 2 วันแล้วร่วง ส่งกลิ่นหอมอ่อนๆ ผลรูปไข่กลมหรือทรงกลมยาวประมาณ 4-6 ซม.ผลอ่อนสีเขียว มีเปลือกแข็งที่เมื่อแก่กลายเป็นสีน้ำตาลแดง มีเมล็ดสีน้ำตาลมันวาวฝังอยู่ในเนื้อแห้งสีเหลือง

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ชอบตำแหน่งในที่ร่มรำไร ไม่ชอบแดดจัด ดินชั้นที่อุดมสมบูรณ์ การระบายน้ำดี

ไม้ประโยชน์--- พืชที่เก็บเกี่ยวจากป่าใช้เป็นอาหารและยาปลูกเพื่อให้ผลไม้อินแอฟริกาและอินเดีย และ ปลูกเป็นไม้ประดับมีค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับดอกไม้สีขาวขนาดใหญ่ซึ่งมีกลิ่นหอม

-ใช้เป็นอาหาร ผลดิบรสเปรี้ยวรสชาดค่อนข้างเหมือนทับทิมหรือแอปเปิ้ลเขียว ไม้ร่อย มันมักจะถูกมองว่าเป็นอาหารความอดอยากกินเฉพาะในเวลาที่ยอดแคลน ส่วนน้ำมันที่ไขบริเวณโคนนั้นมาจากเมล็ด

-ใช้เป็นยา พืชมักใช้ในยาแผนโบราณ มันมีชื่อเสียงอย่างมากในคองโกในฐานะยาครอบจักรวาลสำหรับโรคภัยไข้เจ็บทั้งหมด และเป็นเครื่องป้องกันอิทธิพลชั่วร้ายและวิญญาณ ห้ามตัดส่วนใดส่วนหนึ่งของพืชโดยไม่ทำการอธิบายเหตุผลและความคาดหวังให้กับพืช ในไอวอรีโคสต์พืชมีชื่อเสียงที่สุดในฐานะที่เป็นยาไป -ผลไม่รวมกับเนย Karite (*Vitellaria Paradoxa*) ใช้ในการรักษาอาการปวดท้องและเบื่ออาหาร ยาต้มกึ่งกานใบใช้เป็นยาล้างแผล รากเป็นยาแก้ไอเสบและบำรุงกำลัง ยาต้มใช้รักษาโรคบิดปวดศีรษะและกระเพาะปัสสาวะ

-ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับ ต้นไซดาวเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็กก็จริง แต่ก็ปลูกเลี้ยงลงกระถางขนาดใหญ่ได้ ขนาดรอบวงของลำต้นไม่ใหญ่นักและลำต้นก็ค่อนข้างอ่อน เลี้ยงได้สูงประมาณ2เมตร ถ้าปลูกลงดินจะสูงได้ถึง 5 เมตร ถ้าจะปลูกลงดินควรหาหลักมาจับยึดลำต้นและกิ่งหลักไว้ ยึดให้ตรง จะได้ไซดาวที่มีทรงพุ่มสวยในอนาคต

-ใช้อื่น ๆ ไม้สีน้ำตาลอ่อนแข็งแดงและขัดได้ดี ใช้สำหรับงานตกแต่งภายใน ไม่มีขนาดใหญ่พอที่จะเป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ -ผลไม่มีเปลือกแข็งเมื่อถูกทิ้งไว้ให้แห้งโดยมีเมล็ดอยู่ภายในจะทำให้เขย้าแล้วมีเสียงดัง ใช้ทำเป็นกำไลและปลอกแขน ยึดติดกับข้อเท้า สำหรับนักเต้นเพื่อเพิ่มจังหวะเมื่อแสดง

ระยะออกดอก/ติดผล ---กันยายน-มกราคม/กุมภาพันธ์-มิถุนายน

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

รวงผึ้ง/*Schoutenia glomerata* King subsp. *peregrina*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Schoutenia glomerata* King subsp. *peregrina* (Craib) Roem & Hartono

ชื่อสามัญ---Yellow Star

ชื่ออื่น--- กะสิน, กาสิน (นครพนม, สกลนคร),ดอกน้ำผึ้ง, น้ำผึ้ง, รวงผึ้ง (ภาคเหนือ); สายน้ำผึ้ง (ภาคกลาง); [THAI: dok nam phueng, nam phueng, ruang phueng (Northern); sai nam phueng (Central).];

ชื่อวงศ์---MALVACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---ไทย กัมพูชา

ในประเทศไทยพบกระจายห่าง ๆ ทางภาคเหนือตอนล่างที่นครสวรรค์ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สกลนคร ขึ้นตามริมแม่น้ำและที่ราบลุ่มที่น้ำท่วมถึง ความสูงไม่เกิน 200 เมตร

ต้นรวงผึ้งมีความสำคัญคือเป็นพรรณไม้ประจำพระองค์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เนื่องด้วยดอกรวงผึ้งมีสีเหลืองซึ่งเป็นสีประจำวันพระราชสมภพ และผลิดอกช่วงวันพระราชสมภพพอดี เมื่อพระองค์เสด็จฯ กอปรพระราชกรณียกิจตามสถานที่ต่างๆ ก็ทรงปลูกต้นรวงผึ้งพระราชทานไว้เพื่อเป็นตัวแทนแห่งพระองค์ท่านและเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ราษฎร <http://www.royalparkrajapruke.org/Knowledge/view/25>

รูปต้นรวงผึ้งต้นนี้ถ่ายเมื่อ ก.ค 59 กำลังออกดอกพอดี ต้นนี้สูงกำลังสวย ความสูงของต้นรวงผึ้งโดยทั่วไป สูงอยู่ ประมาณ 5-8 เมตร เปลือกต้นเป็นสีเทาเข้ม แตกกิ่งก้านเยอะ ทำให้ดูทรงพุ่มทึบใบขนาดกว้าง ประมาณ 3-5 ซม.ยาว 4-12 ซม.ออกกระหนาบเดียวกันรูปใบมนรี หรือขอบขนานปลายแหลมฐานป้าน ขอบใบเรียบ ใบแก่ค่อนข้างหนาสีเขียวเข้มและเป็นมันด้านบน ด้านล่างใบสีจะอ่อนกว่า ขนสีน้ำตาลรูปดาวหลุดลอกง่ายดอกสมบูรณ์เพศขนาดบวกลบ1.3ซม.สีเหลืองเข้มออกเป็นช่อกระจุกตามกิ่งข้างตามซอกใบ มักจะบานพร้อมกัน กลีบรองดอกมี 5 กลีบ ไม่มีกลีบดอกมีเกสรตัวผู้จำนวนมากแต่ ดอกมักไม่ติดผลช่วงออกดอกนานราว1สัปดาห์ ดอกแต่ละดอกบาน2วันแล้วโรยส่งกลิ่นหอมแรงตลอดวัน เวลาดอกบานจะมีผึ้งมาตอมเป็นจำนวนมาก ต้นรวงผึ้งจะต้องปลูกกลางแจ้งเพราะชอบแดดจัด ในสภาพดินแห้งต้นรวงผึ้งจะออกดอกเต็มต้น แต่ถ้าได้น้ำมากก็จะออกดอกประปราย ไม่ตกเท่าที่ควร

เนื่องจากดอกมักไม่ติดผล เทียบสัดส่วนกับจำนวนดอกแล้วต่างกันลิบลับ ต้องขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่ง อย่างเดียว และจำเป็นต้องใช้ฮอร์โมนเร่งรากช่วยให้รากงอกเร็ว

ระยะเวลาออกดอก --- ระหว่าง เดือนกรกฎาคม-เดือนสิงหาคม ระยะเวลา1สัปดาห์/1ปี/1ครั้ง เท่านั้น

ขยายพันธุ์ --- เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง

คอร์เดียม/*Cordia sebestina*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---*Cordia sebestina* L.

ชื่อพ้อง---Has 5 Synonyms

---*Cordia juglandifolia* Jacq.

---*Cordia laevis* Jacq.

---*Cordia sebestena* var. *rubra* Eggers

---*Lithocardium laeve* (Jacq.) Kuntze

---*Sebestena repanda* Raf.

ชื่อสามัญ ---*Cordia*, Geiger Tree, Geranium Tree, Scarlet *Cordia*, Orange Geiger Tree, Aloe-wood, Largeleaf Geigertree, Texas Olive, Sebesten Plum Tree, Sea Trumpet, Spanish *Cordia*.

ชื่ออื่น-- หมันแดง(ทั่วไป),คอร์เดียม(กรุงเทพ); [THAI: man daeng (General); kho dia (Bangkok).]; [BENGALI:

Raktarag,Kamla Buhal.); [CZECH: kordiovité.];[FRENCH: Bois râpe.];[GERMAN: Scharlach-Kordie, Sebestenenbaum.];[HAWAII: Kou.];[HINDI: Lal Lasora,Bohari.]; [TAMIL: Accinaruvili.]; [TELUGU: Virigi.]; [KANNADA: Challekendala.];[PORTUGUESE: Sebesteira-verdadeira.];[SPANISH: Anacahuita, Siricote blanco.].

ชื่อวงศ์---BORAGINACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปอเมริกา

เขตกระจายพันธุ์---อเมริกากลาง - ปานามา ฮอนดูรัส เม็กซิโก; แคริบเบียน - จาเมกา, เฮติ, สาธารณรัฐโดมินิกัน, คิวบา, ถึงฟลอริดา

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลตั้งเป็นเกียรติแก่ Valerius Cordus นักพฤกษศาสตร์ชาวเยอรมัน ศตวรรษที่ 16 ; ชื่อเฉพาะสายพันธุ์ sebestina จากเปอร์เซีย sapistan ชื่อของพันธุ์ไม้สายพันธุ์ที่ปลูกรอบ Sebesta

มีถิ่นกำเนิดอยู่ทางชายฝั่งตอนเหนือของอเมริกาใต้ ยูคาทาน หมู่เกาะอินเดียนตะวันตกและฟลอริดาพบในเขตแห้งแล้งบนดินทรายมักเกิดขึ้นตามแนวชายฝั่งทะเลที่ระดับความสูงไม่เกิน 185 เมตร
 ครอบเดี่ยวหรือเรียกอีกชื่อว่ามันแดงเป็นไม้พุ่มขนาดกลางหรือไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูงได้ถึง 8-10 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาล ใบรูปไข่ปลายใบแหลม ความยาวของใบ 15-20 ซม.กว้าง7.5-10ซม.ใบสากคาย ดอกออกเป็นช่อใหญ่และมักมีช่อย่อยออกมาเบียดกัน ออกที่ปลายกิ่งรูปกรวยปากบาน สีสดสดใส มีผลยาวไม่เกิน4 ซม.สีเขียวเมื่อสุกเป็นสีขาว เนื้อในนุ่ม
 ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ตำแหน่งที่มีแดดหรือกึ่งร่มรื่น สายพันธุ์นี้มีความทนทานต่อความเค็มของดินและสเปรย์เกลือได้ดีขึ้นได้ดีในดินทุกชนิด ทนแล้ง ทนน้ำท่วม
 ใช้ประโยชน์---ใช้กินได้ ผลไม้ - ดิบหรือสุก ถือว่ากินได้โดยบางคน กลิ่นหอม แต่รสชาติไม่ดี ค่อนข้างเป็นเส้น ๆ และไม่ค่อยหวาน-ใช้เป็นยา ผลไม้ทำให้ผิวหนังมันถูกใช้ในการรักษาไข้ ใบใช้เป็นยาในคิวบา และมักถูกใช้เป็นยาที่เกี่ยวกับลำไส้และกระเพาะอาหารและสำหรับผลกระทบบของหลอดเลือด
 -.ใช้ปลูกประดับ นิยมนำมาใช้จัดสวน เนื่องจากพุ่มสวย ดอกมีสีสดใส ออกดอกต่อเนื่อง ตลอดทั้งปี เลี้ยงง่าย แข็งแกร่ง
 -ใช้อื่น ๆ เปลือกไม้แก่นสีน้ำตาลมีเนื้อละเอียดแข็งและหนัก ใช้เฉพาะสำหรับช่างไม้ ใบใหญ่ที่หยาบใช้ขัดผิว
 ระยะออกดอกติดผล--ตลอดปี
 ขยายพันธุ์---เมล็ด ปักชำ

แปรงล้างขวดช่อห้อย/Callistemon viminalis

ชื่อวิทยาศาสตร์---Callistemon viminalis (Sol. ex Gaertn.) G.Don ex Loudon

ชื่อพ้อง---Has 2 Synonyms

---Melaleuca viminalis (Sol. ex Gaertn.) Byrnes

---Metrosideros viminalis Sol. ex Gaertn.

ชื่อสามัญ---Weeping Bottle Brush, Red Bottlebrush, Drooping- Bottlebrush, Bottle brush tree, Creek bottlebrush, Red cascade.

ชื่ออื่น--แปรงล้างขวดช่อห้อย(ทั่วไป) ; [THAI: praeng lang khuat cho hoi (General).]; [AFRIKAANS: Treur

botteborsel.]; [CZECH: myrtovitě.]; [FINNISH: Norjalamppuharja]; [GERMAN: Trauer-Zylinderputzer]; [HINDI:

Cheel.]; [MANIPURI: Barap lei.]; [MALAYSIA: Kayu Putih (Malay).]; [PAKISTAN: Bursh].

ชื่อวงศ์---MYRTACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปออสเตรเลีย

เขตกระจายพันธุ์---ประเทศออสเตรเลีย

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลมาจากภาษากรีก "kali" = สวย และ "stemon" เกสรเพศผู้ ตามลักษณะก้านชูอับเรณู ; ชื่อเฉพาะสาย

พันธุ์ คำคุณศัพท์ viminalis มาจากภาษาละติน vimen = "กิ่งอ่อนโยน"อ้างอิงถึง branchlets ของสายพันธุ์นี้

มี2สายพันธุ์ย่อย ได้แก่

-*Melaleuca viminalis* (Sol. ex Gaertn.) Byrnes subsp *viminalis* เป็นไม้พุ่มหลายลำต้นหรือต้นไม้เล็ก ๆ ที่เติบโตสูงถึง 15 เมตรและมักจะออกดอกตลอดปี

-*Melaleuca viminalis* subsp. *rhododendron* Craven ต้นไม้ต้นเดียวที่เติบโตสูง 35 เมตร เกิดขึ้นเฉพาะในเขตInjuneในรัฐควีนส์แลนด์ ออกดอกในเดือนกันยายน-ตุลาคม

มีถิ่นกำเนิดในประเทศออสเตรเลีย (ควีนส์แลนด์ นิวเซาท์เวลส์) เติบโตตามลำธารและแม่น้ำมักจะอยู่ในสถานการณ์ป่าเปิดแต่บางครั้งบนลำธารที่ไหลผ่านป่าฝนจากระดับน้ำทะเลใกล้ถึง 900 เมตร.

แปรงล้างขวด เป็นไม้ที่มีนิยมนปลูกกันมากด้วยที่ทรงต้นอ่อนช้อยสวยงามมากมีทั้งเป็นทรงพุ่มและเป็นทรงต้น ความสูงประมาณ 6-7 เมตร เป็นไม้ที่มีเรือนยอดแคบและกิ่งสูงและพริ้วลมอย่างต้นหลิว เปลือกต้นสีน้ำตาลแตกเป็นร่องลึก กิ่งอ่อนมีขนปกคลุมทั่วไป ใบก็มีลักษณะคล้ายใบหลิว คือมีใบขนาดเล็กเรียวยาว รูปหอก ปลายใบแหลม ขนาดกว้างของใบ 0.5 ซม.และยาวประมาณยาว 4 ซม.ดอกของแปรงล้างขวดเป็นสีแสดออกติดกิ่งเป็นช่อยาว ปลายกิ่งจะโน้มย้อยห้อยลง มีก้านเกสรเป็นเส้นยาวประมาณ2ซม.ออกเป็นพู่เรียงติดกัน สลับช่องระหว่างใบต่อใบ ช่อดอกหนึ่งยาวประมาณ 4 ซม. ในเกสรของดอกไม้ไม่มีรสหวานมาก ผลแคบซูลแห้งแล้วแตก เมล็ดมีขนาดเล็กยาวประมาณ 1-1.5 มม. แปรงล้างขวดเป็นไม้ที่มีดอกหลายสีเช่น ชนิดสีเหลือง สีชมพูและสีขาว แต่ที่นิยมปลูกในเมืองไทยมี2ชนิดคือสีแสดและสีชมพู

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---เป็นไม้กลางแจ้ง ปลูกง่ายในดินเกือบทุกชนิด มีความทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศที่แห้งแล้งได้ดี ประโยชน์ ---ใช้เป็นยา ใช้เป็นยาขับปัสสาวะและบรรเทาปัญหาทางเดินปัสสาวะ สำหรับผู้หญิงใช้เป็นยาชำระล้างทำความสะอาดทางเดินปัสสาวะจากการมีประจำเดือนมากเกินไปหรือตกขาวเยื่อเมือกเป็นระดูขาว ใช้สำหรับปัสสาวะเล็ดและปัสสาวะรดที่นอนในเด็ก ในจาเมกา ยาต้มใช้เป็น ชารักษาโรคกระเพาะและลำไส้อักเสบ ท้องร่วงและการติดเชื้อที่ผิวหนัง-ใช้ในจาไมกา ในการแพทย์พื้นบ้านเพื่อรักษาโรคติดเชื้อในลำไส้

-ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับ นิยมปลูกไว้ริมสวนน้ำด้วยทรงต้นที่สวยงามและกิ่งที่โน้มห้อยย้อยลงกับดอกที่มี สีสดใสดุ้อารมณ์ระยะเวลาออกดอก--- เป็นระยะๆเกือบตลอดปี

ขยายพันธุ์---ตอนกิ่งและเพาะเมล็ด

รักทะเล/*Scaevola taccada*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Scaevola taccada* (Gaertn.) Roxb.

ชื่อพ้อง---Has 13 Synonyms

-*Lobelia frutescens* Mill.

-*Scaevola billardieri* Dieter.

-*Scaevola chlorantha* de Vriese

-*Scaevola leschenaultii* A. DC.

-*Scaevola lobelia* var. *sericea* (Vahl) Benth.

-*Scaevola macrocalyx* de Vriese

- Scaevola frutescens var. sericea (Vahl) Merr.
- Scaevola piliplena Miq.
- Scaevola koenigii Vahl
- Scaevola plumerioides Nutt.
- Scaevola lambertiana de Vriese
- Scaevola sericea Vahl.
- Scaevola latevaga Hance ex Walp

ชื่อสามัญ---Half Flower,Sea Fanflower, Native Cabbage, Pipe Bush, Sea Lettuce , Beach Naupaka.

ชื่ออื่น--- บงบง (มาเลย์-ภูเก็ต); บงบง (ภาคใต้); รักทะเล (ชุมพร); โหระ (ตราด), [THAI: hora (Trat); bong-bong (Malay-Phuket); bong bong (Peninsular); rak thale (Chumphon).];[AUSTRALIA: beach cabbage, beach scaevola, carwell cabbage, pipetree.];[BAHAMAS: Asian scaevola, Hawaiian seagrape, white inkberry.]; [CHINESE: Cǎo hǎi tóng.]; [CUBA: sevola]; [CZECH: Vějířovka takada.]; [FIJI: veveda.]; [FRENCH: Manioc marron bord de Mer.];[FRENCH POLYNESIA: naupata.]; [GUAM: nanasu.]; [JAPANESE: Kusato bera.];[MALAYSIA: merambong (Malay).];[SAMOA: to`ito`i.];[TONGA: ngahu.];[USA/HAWAII: naupaka kahakai.];

ชื่อวงศ์---GOODENIACEAE

ถิ่นกำเนิด---อินโด-แปซิฟิก

เขตกระจายพันธุ์---มาดากัสการ์ อินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลตั้งตาม Mucius Scaevola วีรบุรุษชาวโรมันช่วงก่อนคริสต์ศักราช ที่ถนัดซ้าย และภาษาละติน "scaevus" ซ้าย หมายถึงกลีบดอกบิดเวียนด้านซ้ายแยกจรดโคนด้านเดียว

เกิดขึ้นตามธรรมชาติบนชายฝั่งเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนตามแนวมหาสมุทรอินเดียในจีนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และในหมู่เกาะแปซิฟิกรวมถึงฮาวาย

รักทะเลเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็กชอบขึ้นอยู่ตามหาดทรายชายทะเล แต่จะไม่พบในป่าชายเลน รักทะเลมีความสูงของต้นสูงไม่เกิน 5 เมตร รากแผ่กว้าง แตกต้นใหม่ได้ตามราก เปลือกต้นเรียบ มียางสีขาว กิ่งอ่อนอวบน้ำเป็นสีเขียว กิ่งแก่และลำต้นมีเนื้อไม้ ใบเดี่ยว ออกเวียนสลับ ดอก หนา มันวาว มีใบหนาแน่นตามปลายกิ่ง แผ่นใบรูปไข่กลับ ขนาดของใบกว้างประมาณ 5-10 ซม. ยาวประมาณ 12-15 ซม. เกือบ หรือ มีขนาดเล็กน้อย โคนใบสอบเรียว ปลายใบกลม ขอบใบเรียบ ออกดอกเป็นช่อสั้น ๆ เป็นช่อแบบกระจุก ออกตามซอกใบ มีดอกน้อย ดอกย่อยประมาณ 2-3 ดอก สีขาว บานเป็นรูปพัด ผลสดเป็นสีขาวขุ่น เมื่อสุกแล้วจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอ่อน มีขนาดประมาณ 1-2 เซนติเมตร ภายในผลมีเมล็ดแข็งประมาณ 1-2 เมล็ด

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการตำแหน่งที่มีแดดจัดหรือร่มเงาบางส่วน เติบโตได้ดีที่สุดในดินปนทรายทนความเค็ม ทนลม ทนแล้งได้ดี

ใช้ประโยชน์--- พืชเป็นยาแผนโบราณที่ใช้กันอย่างแพร่หลายนอกจากนี้ยังให้อาหารและวัสดุสำหรับใช้ในท้องถิ่น มันถูกรวบรวมมาจากป่าโดยทั่วไปมักจะได้รับการปกป้องเมื่อมีการวางที่ดินและบางครั้งก็ปลูกในแผนการควบคุมการกัดเซาะในฟลอริดา

-ใช้กินได้ ผลไม้ กินเป็นครั้งคราว ใบอ่อนปรุงเป็น potherb

-ใช้ปลูกประดับ รักทะเลออกดอกและผลตลอดปี ทำให้นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ แต่ในบางประเทศที่รักทะเลกระจายพันธุ์และเติบโตอย่างรวดเร็วถึงว่ารักทะเลเป็นวัชพืชรุกราน คุณสมบัตินี้จึงปลูกเป็นพืชเบิกนาในพื้นที่ใหม่ที่เป็นดินทรายได้ดี

-ใช้เป็นยา มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในการแพทย์แผนโบราณตลอดช่วงพื้นเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการรักษาสุขภาพผิว ผลสุกใช้ในการแพทย์พื้นบ้านเพื่อล้างตาและในการรักษาโรคติดเชื้อที่ตา ยาต้มใช้ในการรักษาโรคเหน็บชาและโรคซิฟิลิส ในบางครั้งเช่นเดียวกับโรคมืด รากถือว่ารักษาโรคมะเร็ง ถูกใช้ภายนอกเพื่อรักษาแผลพุพองกับผิว ใช้เปลือกต้นสำหรับฝี อาการปวดประจำเดือนและกระดูกพรุน ลำต้นใช้สำหรับรักษาอาการปวดท้อง ใบในยาแผนโบราณโพลินีเซียและเอเชียในฐานะยาลดไข้ ด้านการอักเสบ, สารกันเลือดแข็งตัวและเป็นยาคลายกล้ามเนื้อ สารสกัดได้แสดงกิจกรรมต่อต้านไวรัส สรรพคุณเด่นในทางเป็นยาที่ไม่อาจไม่กล่าวถึง คือแก้อาการที่เกิดจากการกินอาหารทะเลเป็นพิษโดยนำรากของรักทะเลต้มน้ำดื่มแก้อาการอื่น ๆ แก่นเล็ก ๆ สีขาวหิมะขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 25 มม. ขึ้นไปบางครั้งก็ถูกตัดเป็นเกล็ดเหมือนกระดาษบาง ๆ แล้วนำไปทำเป็นดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นฝั่เสื้อและวัตถุอื่น ๆ ไม่จากฐานของลำต้นโตเต็มที่ใช้เป็นตะปู สลัก เดือย ในการต่อเรือโบราณ

ระยะเวลาออกดอก---ตลอดปี

ขยายพันธุ์ ---เมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

สถานที่ถ่ายภาพ---ต้นรักทะเลพวกนี้ ถ่ายมาจาก สวนป่าในกรุง ถนน สุขุมวิท2 อ่อนนุช บริเวณด้านหน้าติดถนน ปลูกเป็น

แถวยาวปนกับต้นโปทะเลและต้นโพทะเล

โมกบ้าน/Wrightia religiosa.

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---Wrightia religiosa Benth.

ชื่อพ้อง ---Has 1 Synonyms

---Echites religiosus Teijsm. & Binn.

ชื่อสามัญ ---Sacred Buddhist, Wondrous Wrightia, Wild Water Plum, Water Jasmine

ชื่ออื่น ---ปีตจงวา, โมกบ้าน, หลักป่า (ระยอง),[Thai: Mok.]; [Singapore; Shui Mei.]; [Vietnam: Mai chiểu thùy.].

ชื่อวงศ์ ---APOCYNACEAE

ถิ่นกำเนิด ---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์--- จีนตอนใต้ พม่า ไทย กัมพูชา ลาว เวียดนาม มาเลเซีย

โมกเป็นไม้ยืนต้น และอายุยืนนานสูงประมาณ 3-5 เมตร ดอกออกเป็นช่อขนาดเล็กมีกลิ่นหอม มีหลายชนิดทั้งอย่างดอกกลาดอกซ้อน โมกลาย ใบเขียวต่างขา, โมกต่าง ใบด่างเหลือง สำหรับโมกต่างและโมกลายนำมาเลี้ยงยอดโดยไซโมกป่าเป็นต่อ ส่วนตัดซอกก็คือเลือกตัดแต่งเฉพาะปลายกิ่งให้เป็นช่อกำหนดฟอร์มไว้ และ กำหนดความสูงของต้นได้ว่าจะไซกี่เมตร นิยมนำมาปลูกประดับเป็นไม้จัดสวน นิรันดร์.....ไซค่านี่ไต่ยังงใจ... ก็เพราะคนไทยนิยมปลูกโมกเป็นไม้ประดับตามบ้านมานานมากแล้ว เพราะสามารถนำมาตัดแต่งเป็นพุ่ม เป็นไม้แกว หรือไม้ตัดก็ได้อย่างสวย เคยเห็นโมกที่เป็นไม้แคระ บอนไซ (Bonzai) สวยมาก เพราะมีดอกเต็มต้นให้ดูด้วย ไม้บอนไซที่เป็นโมกยังมีราคาแพงอีกด้วย แล้วก็เลี้ยงง่ายกว่าต้นอื่น

("สามใบเฟ็ด เจ็ดใบหวาน"เรื่อง ของคนสมัยก่อนหลอกเด็กให้เคี้ยวใบโมกให้ท่านดูเป็นเรื่องรื่นเริงบันเทิงใจ แสดงความผูกเอาไว้ ใครที่เคยโดนหลอกให้เคี้ยวใบโมกมาแล้วคงจำรสชาติใบโมกได้ดี ว่ากินว่ารสชาติใบโมกนี้ ใครโดนหลอกให้เคี้ยว ไม่ว่าจะสามใบ เจ็ดใบจะนำตาไหลพรากนองอาบหน้า เพราะรสเผ็ดและรสขื่นร้อนลิ้นในคอ ขากรไรกรแข็งขยับปากและกลืนน้ำลายไม่ลงเลยทีเดียวเชียว)

จาก---หนังสือ ดอกไม้ และประวัติไม้ดอกไม้ประดับเมืองไทย ขุดธรรมชาติศึกษา โดย ท่านอาจารย์รัชช อกษ์สุวรรณ 2532

จะเห็นว่าข้อความที่ท่านอาจารย์เล่าแสดงให้เห็นถึงความผูกพันระหว่างผู้คนกับต้นโมกมานานเน แล้วก็เป็นโมกนี้เป็นสมุนไพรขับน้ำเหลือง ถ้าไซคองกินยากนาคู นอกจากนั้นรากโมกยังไซ้ เข้าส่วนผสมยาแก้โรคผิวหนังได้อีกด้วย การขยายพันธุ์ไซ้วิธีเพาะเมล็ดจะเป็นต้นไม้ที่มีอายุยืนนาน แต่ถ้าเป็นต้นที่ได้จากการตอน จะมีอายุไม่ถึง 10 ปีก็จะม้วยมรณาลาจากเจ้าของ ไปซะก่อน

คนไทยโบราณเชื่อว่าเพื่อเป็นสิริมงคลแก่บ้านและผู้อาศัย ควรปลูกต้นโมกไว้ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผู้ปลูกควรปลูกในวันเสาร์ เพราะโบราณเชื่อว่าการปลูกไม้เพื่อเอาคุณทั่วไปให้ปลูกในวันเสาร์ บ้านใดปลูกต้นโมกไว้ประจำบ้านจะทำให้เกิดความสุขความบริสุทธิ์เพราะโมกหรือโมกชหมายถึงผู้ที่หลุดพ้นด้วยทุกข์ทั้งปวง นอกจากนี้ยังช่วยคุ้มครองปกป้องภัยอันตราย

เพราะต้นไม้บางคนเรียกว่าต้น พุทธรักษาตั้งนั้นเชื่อว่าต้นโมกสามารถคุ้มกันรักษาความปลอดภัยทั้งปวงจากภัย นอกได้เช่นกัน และยังเชื่ออีกว่าส่วนของเปลือกต้นโมกสามารถใช้ป้องกันอิทธิฤทธิ์ของพิษ สัตว์ต่างๆ ได้

ระยะเวลาออกดอก : ตลอดปี

ขยายพันธุ์ : เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

มะตูมแขก/Schinus terebinthifolius

ชื่อวิทยาศาสตร์---Schinus terebinthifolia Raddi

ชื่อพ้อง---Has 7 Synonyms

---Schinus terebinthifolius (misspelled)

---Sarcotheca bahiensis Turcz.

---Schinus mellisii Engl.

---Schinus mucronulatus Mart.

---Schinus terebinthifolia Raddi

---Schinus terebinthifolius var. damaziana Beauverd

---Schinus terebinthifolius var. raddiana Engl.

---Schinus weinmanniifolius Mart.

ชื่อสามัญ---Brazilian pepper tree, Broadleaf pepper tree, Christmasberry-tree, Pepper tree, Florida holly

ชื่ออื่น---มะตูมแขก, สะเดามาเลย์, สะเดามาเรน(ทั่วไป) ; [THAI: ma toom sa -u, sadao ma lay, sadao ba ren

(General).]; [AFRIKAANS: Brasiliaanse peperboom.]; [ARGENTINA: chichita.]; [BAHAMAS: Christmas-berry

tree.]; [BRAZIL: abacaíba; aguaráiba; araguaráiba; aroeira.]; [CUBA: copal; falso copal; racimos de rubí.]; [FIJI:

warui.]; [FRENCH: baie rose; encent; faux poivrier; poivre marron; poivre rose; poivrier d'Amérique; poivrier du

Bresil.]; [GERMAN: Brasilianischer Pfefferbaum.]; [PARAGUAY: molle-i.]; [PORTUGUESE: Aroeira, Aroeira-da-

praia.]; [SOUTH AFRICA: Brasiliaanse peperboom.]; [SPANISH: copal; pimienta de Brasil.]; [TRADE NAME:

Brazilian pepper tree.]; [USA: Bahamian holly; Christmasberry tree; Florida holly.]; [USA/HAWAII: naniohilo;

wilelaiki.];

ชื่อวงศ์---ANACARDIACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปอเมริกา

เขตกระจายพันธุ์---อเมริกากลาง อเมริกาใต้-อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และ บราซิล ตะวันออกกลาง เอเชีย.

มีสองสายพันธุ์ย่อยคือ--

---S. terebinthifolia var. acutifolia ผล สีชมพู

---S. terebinthifolia var. terebinthifolia ผลสีแดง

มะดุมแขกรู้จักกันอีกชื่อว่า มะดุมซาอู มีถิ่นกำเนิด ในอเมริกาใต้เขตร้อน (อาร์เจนตินา บราซิลและอุรุกวัย) แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ถือเป็นวัชพืชที่ร้ายแรงในแอฟริกาใต้และสหรัฐอเมริกา (เช่นแคลิฟอร์เนียฟลอริดาและฮาวาย)และเป็นที่รู้จักแพร่หลายในสเปน โปรตุเกส ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และแปซิฟิก แคริบเบียนและหมู่เกาะในมหาสมุทรอินเดีย พบได้ตามทางน้ำและริมถนนในเขตเมืองเขตป่าเปิดโล่งพื้นที่ที่ถูกรบกวนพื้นที่ของเสียและพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่ง พบได้ในระดับความสูงไม่เกิน 2,000 เมตรในประเทศไทยนำเข้ามามีปลูกในไทยสมัยที่แรงงานไทยไปทำงานอยู่แถวตะวันออกกลางและได้นำต้นนี้กลับมาปลูกที่บ้านเจริญงอกงามดี

นี่คือสายพันธุ์ที่รุกรานอย่างมากซึ่งพิสูจน์แล้วว่าเป็นวัชพืชที่ร้ายแรงในแอฟริกาใต้ฟลอริดาและฮาวาย มันยังเป็นที่รู้จักแพร่หลายในหมู่เกาะแคริบเบียนและมหาสมุทรอินเดีย อัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วความอดทนต่อสิ่งแวดล้อมกว้าง การผลิตเมล็ดที่อุดมสมบูรณ์อัตราการงอกสูงความอดทนของต้นกล้าที่งอกได้เริ่มจากความดึงดูดของตัวแทนกระจายทางชีวภาพ allelopathy ที่เป็นไปได้และความสามารถในการสร้างพุ่มหนาที่บดบัง การจัดการอันดับให้เป็นฐานข้อมูล Global Invasive Species และได้รับการคัดเลือกให้อยู่ใน 100 อันดับแรกของ alien species ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วที่สุดในโลก

มะดุมแขกเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็กสูงได้ถึง 3-10 เมตร มีลำต้นขนาด 10-30 ซม. (บางครั้ง 60 ซม.) เปลือกสีเทาเรียบหรือเป็นร่องตามแนวยาวแคบ ๆ กิ่งอ่อนสีน้ำตาลอ่อนมีขนละเอียด กิ่งอ่อนกว่าถูกปกคลุมด้วยจุดสีขาวขนาดเล็ก มีกิ่งก้านมาก ก้านใบยาว 20-30 มม บวมที่โคนที่เชื่อมต่อกัน ก้านใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ ยาว 7.5-15 ซม. ใบย่อยรูปไข่หรือรูปขอบขนาน ยาว 2.5-5 ซม. และกว้าง 1.3-2 ซม. ขอบใบเป็นหยักคล้ายหนามใบพื้นผิวด้านบนเป็นสีเขียววาว ด้านล่างสีเขียวหม่น ใบอ่อนสีแดง ใบเมื่อนำมาดมจะมีกลิ่นหอมแรงคล้ายใบมะกรูด ดอกแยกเพศเป็นต้นเพศผู้และต้นเพศเมีย อยู่คนละต้น ดอกออกที่ซอกใบและปลายกิ่งเป็นช่อยาว 2.5-12.5 ซม. สีขาว ดอกเพศผู้และดอกเพศเมียลักษณะคล้ายกัน ผลกลมเส้นผ่าน

ศูนย์กลาง 4-5 มม. มีเมล็ดเดี่ยวรูปไข่สีน้ำตาลอ่อนขนาดน้อยกว่า 3 มม. ผลเมื่อยังอ่อนมีสีเขียวและเปลี่ยนเป็นสีแดงสดเมื่อแก่ ผลเมื่อแก่จัดเปลือกจะแห้งติดเมล็ดคล้ายพริกไทย มีรสเผ็ดร้อน ทุกส่วนของต้นไม้ชนิดนี้มีน้ำมันและน้ำมันหอมระเหย

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---เติบโตได้ดีในดินที่มีความชื้นปานกลาง แสงแดดเต็มที่ แต่ทนอยู่ในที่ร่มได้เป็นเวลานาน ทนแล้งใช้ประโยชน์---ต้นไม้ถูกเก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่นเป็นยาเครื่องปรุงและแหล่งที่มาของวัสดุ

-ใช้กินได้ใบและยอดอ่อนกินเป็นผักสด ผลไม้ได้รับความนิยมอย่างสูงในฐานะเครื่องปรุงรสในยุโรปซึ่งใช้แทนพริกไทยดำ และเป็นเครื่องเทศที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในอเมริกาใต้และอเมริกากลาง ในตุรกีและแอฟริกาใต้ ใช้กับอาหารควบคู่กับผักและปลา ใช้กับอาหารหวาน เช่น ใช้ในการอบบิสกิตและขนม ใช้สด แต่ส่วนใหญ่จะใช้หลังจากการอบแห้งและดองในน้ำเกลือ ผลไม้หลังการอบแห้งจะถูกทำให้เป็นผงและทำเป็นเครื่องดื่มทั่วทั้งอเมริกาใต้ ชาวพื้นเมืองของ Andes ทำเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ chichi de molle จากผลไม้สุกสด

-ใช้เป็นยา แทบทุกส่วนของต้นไม้ ใบไม้ เปลือก ผลไม้ เมล็ด เรซินและโอเลโอซิน (หรือยาหม่อง) ถูกใช้เป็นยาจากชนพื้นเมืองทั่วเขตร้อน ใช้เป็นยาสมุนไพร ด้านเชื้อแบคทีเรีย ขับปัสสาวะ กระตุ้นระบบย่อยอาหาร บำรุงกำลัง ด้านไวรัสและรักษาแผล ในเปรูมีการใช้ SAP เป็นยาระบายอ่อน ๆ และยาขับปัสสาวะและทุกส่วนของพืชจะถูกใช้ภายนอกสำหรับการแตกหักและเป็นยาฆ่าเชื้อเฉพาะที่ โอเลอรินจะถูกใช้ภายนอกเป็นยารักษาแผลเพื่อหยุดเลือดและสำหรับอาการปวดฟัน ถูกนำมาใช้ภายในสำหรับโรคไขข้อและเป็นยาถ่าย ในแอฟริกาใต้มีการใช้ใบทำเป็นชาเพื่อรักษาโรคหวัด ใช้ยาต้มใบเพื่อรักษา ความดันโลหิตสูง

ภาวะซึมเศร้าและการเด่นของหัวใจผิดปกติ

-วนเกษตร ใช้เพื่อการฟื้นฟูพื้นที่ที่เสื่อมโทรม ป้องกันการกัดเซาะเพื่อรักษาเสถียรภาพของเนินทรายชายฝั่ง และบางครั้งก็ปลูกเป็นรั้ว

-ใช้ปลูกประดับ เนื่องจากผลมีสีเขียวสดและออกได้ทั้งปี จึงนิยมนำไปปลูกเป็นไม้ประดับ ใช้เป็นพืชสวนในหลายประเทศ มันถูกปลูกเป็นทั้งต้นไม้ประดับและต้นไม้ให้ร่มเงา

-ใช้อื่น ๆ ไม้เป็นสีเหลืองเข้มเปลี่ยนเป็นสีแดงเมื่อสัมผัสไฟ มีความหนาแน่นสูงแข็งและง่ายต่อการใช้งานด้วยคุณสมบัติเชิงกลที่ยืดหยุ่นและมีความทนทานตามธรรมชาติ เหมาะสำหรับทำเฟอร์นิเจอร์ชั้นดีซึ่งมีมูลค่าสูงในบราซิล -เปลี่ยนเป็นแหล่งของแทนนิน -ผลเบอร์รี่สีแดงสดและใบใช้ในการทำพวงมาลัยคริสต์มาส เป็นแหล่งน้ำหวานและละอองเรณูที่สำคัญสำหรับน้ำผึ้งในสหรัฐอเมริกาและฮาวาย ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับแพะ น้ำมันหอมระเหยที่สกัดจากเมล็ดใช้ไล่แมลงวัน

-รู้จักอันตราย อาจทำให้เกิดอาการแพ้ในผู้ที่มีความรู้สึกไวแม้จะไม่มีอาการสัมผัสโดยตรงกับใบและผลไม้ ใบไม้ ดอกไม้และผลไม้ ไม่สามารถทำให้ผิวหนัง และทางเดินหายใจระคายเคืองได้

ระยะเวลาออกดอก--- ตลอดปี

ขยายพันธุ์ --- เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

สถานที่ถ่ายภาพ--- โครงการป่าในกรุง ของ ปตท. อ่อนนุช เดือนตุลาคม 2559

มะเดื่อหอม

(ชื่อเรียกทางการค้า)

ไม่กล้าเอ่ยชื่อวิทยาศาสตร์และชื่อวงศ์ มีท่านผู้รู้ที่ "ไม่ได้อยู่ในวงศ์" MORACEAE มันไม่ใช่มะเดื่อ แต่อยู่ในวงศ์ดาเย URTICACEAE ซึ่งดูตามลักษณะใบและดอกก็ไม่ใช่ต้นไม้วงศ์" เพราะต้นมะเดื่อหอมต้นจริงดอกใบไม้เหมือนต้นนี้เลย แต่มีรูปของมะเดื่อหอมที่เป็นชื่อทางการค้าอยู่ ก็เลยนำมาลง เขาว่าดอกหอม แต่ก็หอมใครหอมมัน ชอบก็ว่าหอม ไม่ชอบก็ว่าเหม็น พิสูจน์ด้วยตัวเอง

ถ้าค้นหาในกูเกิ้ล คำว่า "มะเดื่อหอม ชื่อวิทยาศาสตร์"จะเจอแต่ว่า *hirta ficus* ซึ่งไม่ใช่ต้นนี้ สำหรับต้นนี้ไม่เจอเลย น่าจะเป็นไม้ที่ขอบเขตจัด น้่าจัด ดูได้จากลักษณะภายนอกโดยรวม คือใบใหญ่ หนาค่อนข้างแข็ง สีเขียวเข้มเป็นมัน ซึ่งเป็นลักษณะของใบที่ลดการคายน้ำ ดอกออกในซอกใบตามกิ่ง ออกรวมเป็นกระจุก ชอบดินที่มีอินทรีย์วัตถุ โดเร็ว ต้นนี้ขยายพันธุ์ด้วยการตอนกิ่งมา

ลีลาวดีลูกศร/*Plumeria pudica*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---Plumeria pudica Jacq.
ชื่อพ้อง ---Has 2 Synonyms
---Plumeria caracasana J.R.Johnst.
---Plumeria cochleata S.F.Blake
ชื่อสามัญ ---Bridal Bouquet, Fiddle leaf Plumeria, White Frangipani, Wild Plumeria, Bonairian oleander.
ชื่ออื่น ---สีลาวดีในลูกศร, ลั่นทมหัวลูกศร, ลั่นทมใบหอก, [BENGALI: Naag champa]: [TAMIL: naavilla arali]
ชื่อวงศ์ ---APOCYNACEAE
ถิ่นกำเนิด ---ทวีปอเมริกา
เขตกระจายพันธุ์ ---กระจายพันธุ์ในเขตร้อน
พืชพื้นเมืองปานามา ,โคลอมเบียและเวเนซุเอลา
*ไม้พุ่ม สูง 2-2.5 เมตร เรือนยอดรูปไข่ แตกกิ่งก้านเป็นพุ่มกว้าง ผิวสีเขียวอมเทา บริเวณแผลที่ก้านใบหลุดร่วงจะมีปุ่มนูน ทุก
ส่วนของลำต้นมีน้ำยางสีขาว ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับ รูปขอบ กว้างประมาณ 8 เซนติเมตร ยาวประมาณ 23 เซนติเมตร ปลาย
เรียวแหลม โคนสอบเรียวยาว ขอบเรียบ ใบหนา เป็นมัน แผ่นใบด้านบนสีเขียว ใต้ใบสีเขียวอ่อน เส้นกลางใบนูนเด่นชัด ดอก
เป็นช่อแบบช่อกระจุก ออกตามซอกใบใกล้ปลายยอด ดอกสีขาว มี 8-16 ดอก ก้านดอกยาว 1-1.5 เซนติเมตร กลีบดอกเชื่อม
ติดกันเป็นหลอด ปลายแยกเป็น 5 แฉก รูปรี ผลเป็นฝักคู่ รูปรียาว ฝักอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่สีแดงถึงสีดำและแตกเป็นสองซีก
ภายในฝักมีเมล็ด 25-100 เมล็ด เมล็ดมีลักษณะแบน มีปีกติดที่ด้านใดด้านหนึ่งของเมล็ด* (ข้อมูลพันธุ์ไม้
ระบบฐานข้อมูลเกษตรดิจิทัล)
ไม้ต้นนี้ชอบแดดจัดกลางแจ้ง น้ำพอประมาณ ทนทานไม่ต้องการ การเอาใจใส่ดูแล มากมาย อยากรให้โตทันใจ ขุดล้อมต้น
ใหญ่ขนาดที่ต้องการมาปลูก จะดีดง่าย ถ้าล้อมมาปลูกใหม่ๆไม่ต้องให้น้ำเยอะ บักหลักจับยึดให้มัน อยากรให้ต้นไหวด้วยแรงลม
วันหนึ่งรดน้ำให้ชุ่มพอ**ส่วนตัว---บางที่การปลูกต้นไม้สำหรับมือใหม่หัดปลูก ก็มีปัญหานะ ที่ใครวางขายๆ เจอแล้วก็อาจว่าไม่
ง่าย น้ำพอประมาณ นี้ก็ไม่รู้ว่าพอ คือพอขนาดไหน ขนาดไหนที่เรียกว่าน้ำเยอะ ขนาดไหนที่เรียกว่า น้ำน้อย เอาเป็นว่าจำไว้
อย่างหนึ่งก็พอคือปลูกไปแล้วอย่ากังวลคอยสังเกตต่างๆ กังวลแล้วพลังงานความเครียดถ้ายึดต้นไม้ ต้นไม้ก็เครียดไปด้วย**
ระยะเวลาออกดอก --- ตลอดปี
ขยายพันธุ์--- เมล็ด ตอนกิ่ง ตัดตา เสียบยอด
**ส่วนตัว-ชอบดอกไม้สีขาวก็ไมควรลืมนี่ เลี้ยงก็ง่าย ดายก็ยาก ดอกดกสีขาวสะอาดตา พรรณไมดอกไม้สีขาวส่วนใหญ่จะ
หอมเพื่อมีกลิ่นไว้ล่อแมลงแต่ต้นนี้ไม่มีความหอมเอาซะเลย สีลาวดีลูกศร หรือสีลาวดีใบลูกศร หรือลั่นทมใบศร แล้วแต่จะเรียก
แต่ชื่อทั้งหมดบ่งชี้ว่า ต้องมีอะไรสักอย่างหรือหลายอย่างที่เหมือน ลั่นทม ซึ่งก็ได้ชื่อตามลักษณะใบซึ่งเป็นลักษณะเด่น คือ
โคนใบสอบแคบ ปลายใบคล้ายรูปลูกศร ดอกสีขาวสะอาดรูปลักษณะดอกก็ไปคล้ายดอกลั่นทม แถมอยู่ในวงศ์เดียวกันอีก ก็
เป็นอันว่าได้ชื่อไปตามนั้น **

หูกะจงด่าง/Terminalia benzoe

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---Terminalia sp.
ชื่อพ้อง ---No synonyms are record for this name.
ชื่อสามัญ ---none
ชื่ออื่น ---หูกะจงด่าง, บ็องกัย(ชื่อการค้า)
ชื่อวงศ์ ---COMBERTACEAE
ถิ่นกำเนิด ---ทวีปอเมริกา
เขตกระจายพันธุ์ ---อเมริกาใต้
**ส่วนตัว-หูกะจงด่าง หรือแปบารมีสีแดง ในรูปที่เห็นถ่ายมาจากร้านต้นไม้ซอยพระเงิน ปลูกอยู่ในกระถางขนาดใหญ่ ไม่ค่อย
พบบ่อยนัก ส่วนใหญ่ที่เห็น จะเป็นต้นเล็กอยู่ในถุงเพาะสีดำ ซึ่งความงามยังไม่ปรากฏ หูกะจงด่าง เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง
สูงได้ประมาณ 5-10เมตร ลำต้นตั้งตรง เรือนยอดรูปไข่ หนาทึบ เปลือกสีน้ำตาลแตกเป็นร่อง แตกกิ่งในแนวราบเป็นชั้นๆ
ลักษณะใบเรียวยาว ไม่ร่วงง่ายเหมือนหูกะจงด่าง ทำให้ไม่ต้องห่วงว่าจะต้องมานั่งกวาดใบทุกวัน ระบบรากก็ไม่ทำลายกำแพง
เหมือนหูกะจงด่าง ปลูกไว้กลางแจ้งแดดจัด เลี้ยงจากต้นเล็กจะได้ทรงต้นสวยกว่าเพราะได้แดดทั่วถึงการแตกกิ่งเวียนจะเป็น
ระเบียบ จะแปบารมีได้ทุกทิศทาง นำมาใช้จัดสวนได้สีส้มระดับสายตา ขอเสียมีอยู่อย่างเดียว...แพง...**
ระยะเวลาออกดอก ---สิงหาคม-พฤศจิกายน
ขยายพันธุ์---: เมล็ด ตอนกิ่ง

ทรงบาดาล/Senna surattensis

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---Senna surattensis (Burm.f.) H.S.Irwin & Barneby

ชื่อพ้อง---Has 7 Synonyms

---Cassia fastigiata Vahl

---Cassia spinigera var. suffruticosa (J.Koenig ex Roth) Ali

---Cassia suffruticosa J.Koenig ex Roth

---Basionym: Cassia surattensis Burm.f.

---Cassia surattensis subsp. suffruticosa (J.Koenig ex Roth) K.Larsen & S.S.Larsen

---Cassia surattensis var. suffruticosa (J.Koenig ex Roth) Sealy ex Isely

---Psilorhegma suffruticosa (J.Koenig ex Roth) Britton

ชื่อสามัญ---Scrambled Egg Bush, Scrambled Egg Tree, Glossy Shower, Golden Senna, Glaucous Cassia, Sunshine Tree, Bushy Cassia, Foetid cassia, sickle senna, Sulphur flowered Senna, Singapore shower tree.

ชื่ออื่น---ซีเหล็กบ้าน(ภาคเหนือ),ซีเหล็กหวาน(ขอนแก่น),ทรงบาดาล(ภาคกลาง) ; [THAI: khi lek ban (Northern); khi lek wan (Khon Kaen); song ba dan (Central).]; [CHINESE: huang huai jue ming.]; [INDONESIA: kembang kuning.]; [KANNADA: Adavi thangadi.]; [LAOS: dok sake; sak heng.]; [MALAYSIA: gelenggang]; [USA/HAWAII: kalamona; kolomona.].

ชื่อวงศ์---LEGUMINOSAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อันดามัน อัสสัม บังคลาเทศ อินเดีย พม่า มัลดีฟส์ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตอนเหนือของออสเตรเลีย แอฟริกา

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสายพันธุ์ surattensis ตั้งชื่อตามเมืองสุราท (Surat) ที่ตั้งอยู่ใกล้เมืองบอมเบย์ประเทศอินเดีย

สายพันธุ์มาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ - มีถิ่นกำเนิดในอินเดียและศรีลังกา กระจายจากอินเดียถึงโพลินีเซียและออสเตรเลีย ตอนเหนือ ปลูกในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนของโลก (Mascarene, จีนตอนใต้, ใต้หวัน, ญี่ปุ่นตอนใต้, หมู่เกาะฮาวาย, แคริบเบียน) พบตามป่าไม้สักและมักจะพบรอบการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ในระดับความสูงไม่เกิน 300 เมตร ปัจจุบันถูกจำแนกเป็นสายพันธุ์ที่รุกรานในหลายประเทศในเอเชียและแปซิฟิกรวมถึงสิงคโปร์ ใต้หวัน เฟรนช์โปลินีเซียไมโครนีเซียรวมถึงฮาวาย

ทรงบาดาล เป็นไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก สูงได้ถึง 3-7 เมตร ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกยาว 8-18 ซม ออกสลับ ใบย่อย5-10คู่ รูปไข่หรือรูปไข่แกมขอบขนานยาว 2-5 ซม. กว้าง 0.8-2 ซม. โคนใบและปลายใบมน หลังใบเรียบท้องใบมีขนประปราย ดอก สีเหลืองออกเป็นช่อมี 10-15 ดอก ผลอ่อนสีเขียวเป็นฝักแบนเรียบ แก่แล้วเป็นสีน้ำตาลจะแตก้าออกตามแนวตะเข็บฝัก มีเมล็ด15-20 เมล็ด

ข้อกำหนดดินสิ่งแวดล้อม---ชอบแดดจัด ดินร่วนหรือดินปนทรายที่ระบายน้ำดี ทนแล้งดูแลง่าย

ใช้ประโยชน์--- พืชถูกเก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่นเป็นอาหารและยารักษาโรค มันได้รับการปลูกเป็นไม้ประดับทั่วเขตร้อน -ใช้กินได้ ใบอ่อนกินเป็นผัก

-ใช้เป็นยา ยาต้มจากรากใช้ต้านโรคหนองใน ใบใช้ในการรักษาโรคบิด ดอกไม้เป็นยาถ่าย

-ใช้เป็นไม้ประดับ ทรงต้นสวย ออกดอกตลอดปี ปลูกง่าย ถนนหลายสายในกรุงเทพฯ รอบนอกจึงปลูกข้างถนนริมทางเรียง

รายอยู่หลายสาย ทำให้เห็นได้อยู่ทั่วไป เป็นไม้ประดับที่ได้รับความนิยมปลูกประดับสถานที่เช่นในส้วม ใต้หรั้นและส่องก

เนื่องจากความทนทานต่อมลพิษจากซัลเฟอร์ไดออกไซด์ แม้ว่าหลายสายพันธุ์ในครอบครัว Fabaceae จะมีความสัมพันธ์ทาง

ชีวภาพกับแบคทีเรียในดิน แต่สายพันธุ์นี้บอกว่าจะไม่มีความสัมพันธ์ดังกล่าวดังนั้นจึงไม่สามารถตรึงไนโตรเจนในบรรยากาศ

-สำคัญ-ต้นทรงบาดาลเป็นต้นไม้ที่มีความเป็นมงคลคือเป็นหนึ่งในไม้มงคล 9 ชนิด ที่ใช้ในพิธีวางศิลาฤกษ์และปลูกบ้าน

ระยะเวลาออกดอก--- ตลอดปี ออกดอกดก---มีนาคม-เมษายน

ขยายพันธุ์---ตอนกิ่ง---เมล็ด

สถานที่ถ่ายภาพ---ถนน 2 ข้างทาง เส้นทางลัด ออเงิน-สายไหม

พรวด/Rhodomyrtus tomentosa

ชื่อวิทยาศาสตร์---Rhodomyrtus tomentosa (Aiton) Hassk.

ชื่อพ้อง---Has 2 Synonyms

---Cynomyrtus tomentosa (Aiton) Scriv.

---Basionym: Myrtus tomentosa Aiton.

ชื่อสามัญ---Rose myrtle, Downy rose myrtle, Downy myrtle, Isenberg bush, Hill gooseberry, Hill guava, Ceylon hill cherry, Isenberg-bush.

ชื่ออื่น---กาหุ (ชุมพร); กามูติง (มาเลย์-ภาคใต้); กามูติงกาย (มาเลย์-ปัตตานี); ง่าย (ส่วย); ขวด (จันทบุรี); โทะ (ภาคใต้); ฝ้าย (เขมร-ภาคตะวันออก); พรวด (ตราด); พรวดกินลูก (ปราจีนบุรี); พรวดผี (ระยอง); พรวดใหญ่ (ชลบุรี); มูติง (มาเลย์-ภาคใต้); [THAI: ka thu (Chumphon); ka-mu-ting (Malay-Peninsular); ka-mu-ting-ka-yu (Malay-Pattani); ngai (Suai); suat (Chanthaburi); tho (Peninsular); pui (Khmer-Eastern); phruat (Trat); phruat yai (Chon Buri); phruat kin luk (Prachin Buri); phruat phi (Rayong); mu-ting (Malay-Peninsular).]; [AUSTRALIA: Ceylon hill cherry; Ceylon hill gooseberry.];[CAMBODIA: sragan.];[CHINESE: Tao jin niang, kong nim, Giltlan, Gangrenzi.]; [FRENCH: feijoar; feijoarte-grosseille; myrte-grosseille.]; [GERMAN: filzige Rosenmyrte.];[HONG KONG: barley bues.]; [INDONESIA: harendong sabrang.]; [JAPANESE: Ten'ninka, Ten'nin hana, Suninhwa.];[MALAYALAM: Thavittumarom ,Thaontay ,Kirattan ,Cherukotlampazham ,Thavattukoyya ,Koratta.];[MALAYSIA: Karamunting; kemunting, Lidah Katak Laut.];[SPANISH: Guayabillo forastero.];[TAMIL: Thavittu Koya.];[USA/HAWAII: downy

myrtle, downy rose myrtle, ratberry.];[VIETNAM: sim.];

ชื่อวงศ์---MYRTACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---จีน, ญี่ปุ่นตอนใต้, อินเดีย, ศรีลังกา, พม่า, ไทย, กัมพูชา, ลาว, เวียดนาม, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์

นิรุกติศาสตร์-ชื่อสกุลมาจากภาษากรีก "rhodo" แดง และ "myrtos" พืชวงศ์ Myrtaceae ตามลักษณะดอกที่ส่วนมากมีสีแดง

มีถิ่นกำเนิดในเอเชียใต้และตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงพม่า กัมพูชา จีน (ฝูเจี้ยน กวางตุ้ง กวางสี กุ้ยโจว หูหนาน เจียงซี มณฑลยูนนานและเจ้อเจียงและฮ่องกง) อินเดีย อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์, สูลาเวซี, ศรีลังกา, ใต้หวัน, ไทยและเวียดนาม พบในแหล่งธรรมชาติที่ถูกรบกวนและเปิดซึ่งมักอยู่ใกล้ชายฝั่ง เติบโตที่ระดับความสูง 300-1300 เมตร หรือเกิดขึ้นในป่าดิบเขาและทุ่งหญ้าที่ระดับความสูง 1,800 - 2,700 เมตร

ไม้พุ่มความสูงอยู่ประมาณ1-3 เมตร กิ่งอ่อนและยอดอ่อนมีขนสีขาว เปลือกนอกสีน้ำตาลอ่อนผิวลอกได้เป็นแผ่น ใบเดี่ยวเรียงตรงข้าม ใบรูปรีถึงรูปขอบขนาน ยาว 5-8 ซม. กว้าง 1.5-4 ซม. หลังใบเกลี้ยงมันวาวท้องใบมีขนสีขาวเป็นปุย ปลายใบทู่โคนใบสอบ ก้านใบยาว 0.4-1 ซม. ดอกออกตามซอกใบและปลายกิ่งเป็นทั้งดอกเดี่ยวและแตกเป็นกลุ่ม3ดอก กลีบเลี้ยงยาว 3-4 มม. กลีบดอก5กลีบสีชมพู ผลแก่สีม่วงคล้ำถึงดำรูปกลม ขนาด1-1.5ซม. มีขนสีขาวปกคลุมรอบผล มีเมล็ดแบนยาว 2-3 มม. ประมาณ40-45เมล็ด

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ต้องใช้ตำแหน่งที่มีแดด ในดินเป็นกรดอ่อนที่ระบายน้ำได้ดี แต่ปราศจากความชื้น ชอบดินมีค่า pH อยู่ในช่วง 4 - 6 สามารถทนต่อน้ำท่วมเป็นครั้งคราว

ใช้ประโยชน์--- พืชที่ปลูกมักจะอยู่ในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนทั้งในฐานะที่เป็นไม้ประดับและผลไม้ที่กินได้

-ใช้กินได้ ผลดิบกินสดหรือทำเป็นพายเยลลี่ ผลสุกกินได้มีรสชาดหวานหอม ค่อนข้างฝาดก่อนที่จะสุกเต็มที่ ในเวียดนามผลไม้ไม่ใช่ทำไวน์ที่เรียกว่า ruou sim เยลลี่ในน้ำเชื่อมและผลไม้แช่อิ่ม

-ใช้เป็นยา ผลไม้ถูกใช้เป็นยารักษาโรคบิดและท้องร่วง ยาต้มจากรากหรือใบกับเหล้า รักษาโรคท้องร่วง ปวดท้องและเป็นยาหลังคลอด ใบที่บดแล้วจะใช้ใส่แผล

-วนเกษตร ในภาคใต้ของจีนได้รับการทดสอบในการบูรณะเพื่อเป็นพืชที่เลี้ยงไหมรมเงาแก่พืชพื้นเมืองที่เติบโตช้ากว่า เป็นสายพันธุ์ที่ทนไฟซึ่งใช้ในการปลูกเป็นแนวป้องกันไฟ

-ใช้ปลูกประดับ เป็นไม้ประดับที่ได้รับความนิยมในสวน เขตร้อนและกึ่งเขตร้อน ใช้ปลูกเพื่อดอกไม้ที่สวยงามและผลที่กินได้ ระยะออกดอก/ติดผล---กุมภาพันธ์-มีนาคม/พฤษภาคม-กรกฎาคม

ขยายพันธุ์ ---เมล็ด ปักชำ

สถานที่ถ่ายภาพ--- สวนพฤกษศาสตร์ จ.ระยอง

พื้งแหเรในญ/Trema orientalis

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---*Trema orientalis* (L.) Bl.

ชื่อพ้อง---has 22 Synonyms

- <i>Celtis discolor</i> Bongn.	- <i>Trema affinis</i> (Planch.) Blume
- <i>Celtis guineensis</i> Schum. & Thonn.	- <i>Trema africana</i> Blume
- <i>Celtis madagascariensis</i> Bojer	- <i>Trema commersonii</i> (Decaisne ex Planchon) Blume
- <i>Celtis orientalis</i> L.	- <i>Trema grevei</i> Baill.
- <i>Celtis rigida</i> Blume	- <i>Trema grisea</i> Baker
- <i>Sponia andaresa</i> Commerson ex Lamarck	- <i>Trema guineensis</i> (Schum. & Thonn.) Ficalho
- <i>Sponia argentea</i> Planch.	- <i>Trema hochstetteri</i> Engl.
- <i>Sponia commersonii</i> Decaisne ex Planchon	- <i>Trema nitens</i> Blume
- <i>Sponia glomerata</i> Hochst.	- <i>Trema polygama</i> Z.M. Wu & J.Y. Lin
- <i>Sponia orientalis</i> (L.) Decne.	- <i>Trema velutina</i> (Planch.) Blume
- <i>Sponia wightii</i> Planch.	- <i>Trema wightii</i> Blume

ชื่อสามัญ --- Charcoal-tree, Indian charcoal-tree, Pigeon wood, Oriental trema, Gunpowder tree, Peach cedar.

ชื่ออื่น --- กิกะมะซา, บาเลออาจิง (มาเลย์-นราธิวาส); ขางปอยป่า, ปอแฮก (ภาคเหนือ); ตะคาย (ภาคกลาง); ตายไม้หันเมา, พังแกรใหญ่, พังแหรใหญ่ (ยะลา); ปอ (เชียงใหม่); ปะดิง (กะเหรี่ยงแม่ฮ่องสอน); พังแหร (แพร่); [THAI: ki-ka-ba-sa, ba-le-a-ning (Malay-Narathiwat); khang poi pa, po haek (Northern); ta khai (Central); tai mai than thao, phang krae yai, phang rae yai (Yala); po (Chiang Mai); pa-dang (Karen-Mae Hong Son); phang rae (Phrae).]; [AFRIKAANS: hophout.]; [ASSAMESE: Phakdima, Jopang, Sobai-goch.]; [BENGALI: Chickan, Chikan, Jiban, Jibon.]; [CHINESE: Yi se shan huang ma.]; [HINDI: Jivanti, Parvati, Kshayanashini, Pranak.]; [INDONESIAN: Aanggerung, Kuray, Lenggung.]; [JAPANESE: Urajiro enoki.]; [KANNADA: Gurklu.]; [KENYA: Muhethu, Poponet, Musakala.]; [KHMER: Srô:l.]; [LAO: Po, Hu.]; [MALAYALAM: Ratthi, Pottaamaram, Aarni, Pottaama, Amarathi.]; [MALAYSIA: Menarong, Mengkirai, Randagong.]; [MARATHI: Gol, Kapshi, Khargol.]; [PHILIPPINES: Du-ung (Sul.), Hagod, Anabiong, Hanadiong, Hanagdon, Malarurung (Tag.).]; [SANSKRIT: Jivani, Jivanti, Pranaka.]; [SRI LANKAN: Gedumba.]; [SWAHILI: Mgendagenda, Mpesi, Msasa, Mzunguzungu.]; [TAMIL: Ambaratthi, Chenkolam.]; [TELUGU: Morali, Boggu Chettu.]; [TONGAN: Mululwe.]; [VIETNAMESE: Hu dai, Hu las nhor.];

วงศ์ --- ULMACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปแอฟริกา

เขตกระจายพันธุ์---ผ่านตะวันออกกลาง อนุทวีปอินเดีย จีนตอนใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถึง ออสเตรเลีย

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุล *Trema* มาจากภาษากรีก=หลุม อ้างอิงถึงเมล็ด ; ชื่อเฉพาะสายพันธุ์ จากภาษาละติน *orientalis*= สำหรับตะวันออกหรือตะวันออก

เกิดขึ้นจากแอฟริกาเขตร้อนทางใต้ไปยังแอฟริกาใต้และทางตะวันออกไปยังเอเชียใต้ เติบโตในพื้นที่โล่งกว้าง ราง ป่าดิบ ป่า
 ขึ้นสองที่อุดมสมบูรณ์และพบได้ทั่วไป ที่ระดับความสูงต่ำ ปานกลาง ในบางแห่งพบที่ระดับความสูงถึง 2,000 เมตร
 ลักษณะเป็นไม้ต้นขนาดเล็กผลัดใบหรือไม่ผลัดใบขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ ต้นสูง 4-10 เมตร เปลือกต้นสีเทาอ่อนมีจุดประสี
 ขาว(คล้ายจุดไม้ก๊อก) ใบเดี่ยว รูปไข่แกมรูปใบหอก กว้าง 3-5 ซม. ยาว 7-12 ซม. ผิวใบด้านบนหยาบ ด้านล่างสีเขียวเข้ม
 หยาบแน่น ขอบใบจักกรฟันเลื่อย ดอกสีเขียว ขนาดเล็ก ออกเป็นช่อสั้นๆ ที่ซอกใบ ดอกเพศผู้และดอกเพศเมียอยู่ในต้นเดียวกัน
 กิ่งเดียวกันหรือต่างกิ่ง ผล เมล็ดเดี่ยว แข็งกลม ขนาด 3-4 มม. เมื่อสุกสีดำ
 ใช้ประโยชน์ -ใช้กินได้ ในแอฟริกา ใบและผลไม่ใช้กินได้ ใบอ่อนกินเป็นผัก
 -ใช้เป็นยา ผลไม้, ใบ, เปลือก, ลำต้น, กิ่งไม้และเมล็ด ใช้ในยาแผนโบราณในแอฟริกาตะวันออกและตะวันตก ในแทนซาเนีย
 และมาดากัสการ์ -ใบและเปลือกใช้สำหรับรักษาอาการไอหอบหืด หลอดลมอักเสบ ปวดฟัน เจ็บคอ นอกจากนี้ยังใช้สำหรับ
 โรคหนองใน ใช้เหลืองและยาแก้พิษต่อพิษ เปลือกแช่ใช้สำหรับโรคบิด เป็นหนึ่งใน 33 ชนิดของพืชที่ใช้สำหรับการรักษา
 ความดันโลหิตสูง
 -วนเกษตร นิยมปลูกเป็นไม้เบิกนำ โตเร็วชอบขึ้นตามที่โล่งและชายป่าดงดิบ
 -อื่น ๆ เนื่องจากเป็นไม้เนื้ออ่อน ไม้ทนทาน ปลูกชอบ จึงใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างสิ่งชั่วคราว - สัตวแพทย์ ยาต้มใบใช้ใ
 การถ่ายพยาธิสุนัข -ในประเทศฟิลิปปินส์ ใบไม้ฝักและเมล็ดใช้เป็นอาหารสัตว์ ให้อาหาร วั พะและควาย ปริมาณเส้นใยสูง
 และสารพิษจำกัดการใช้ใบป็นในอาหารสัตว์ - ข้อจำกัดนี้สามารถแก้ไขได้โดยการแยกโปรตีนออกจากใบ-ไฟเบอร์ เหมาะสำห
 การผลิตกระดาษและเยื่อกระดาษ กระดาษมีความต้านทานแรงดึงและทนทานการพับได้ดี-เป็นต้นไม้ที่เป็นที่ต้องการที่จะมีอยู่
 ใกล้เคียงบ้านเพื่อดึงดูดฝูงนกพิราบขนาดใหญ่ที่มาทำรังและพักพิงซึ่งจะถูกกล่าเป็นอาหาร จึงได้ชื่อสามัญ Pigeon wood
 ระยะออกดอก---มกราคม - มีนาคมและสิงหาคม - ตุลาคม
 ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง

นมแมว/Uvaria siamensis

ชื่อวิทยาศาสตร์---Uvaria siamensis (Scheff.) L. L. Zhou, Y. C. F. Su & R. M. K. Saunders

ชื่อพ้อง----Has 2 Synonyms

---Rauwenhoffia siamensis Scheff.

---Melodorum siamense (Scheff.) Bân

ชื่อสามัญ--None (Not recorded)

ชื่ออื่น---นมแมว(ภาคกลาง) ; [Thai: nom maeo (Central).]

ชื่อวงศ์---ANNONACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---ไทย อินโดจีน คาบสมุทรมลายู

พบที่พม่า ภูมิภาคอินโดจีน และคาบสมุทรมลายู ในไทยพบทุกภาค ขึ้นกระจายตามชายป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น และป่าโปร่ง ความสูงถึงประมาณ 300 เมตร

มีถิ่นกำเนิดทางภาคใต้ของประเทศไทย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มักพบขึ้นในป่าดิบ ตามชายป่าชื้น และตามป่าเบญจพรรณทางภาคกลางและภาคใต้ นมแมวเป็นไม้ดั้งเดิมพันธุ์ไทยแท้ต้นหนึ่งของไทยอยู่คู่บ้านแต่โบราณเป็นนานเน กลิ้น ความหอมของดอกนมแมวทำเป็นแป้งร่ำน้ำปรุง ขนมอบเทียน คือมันหอมมาก เป็นต้นไม้ต้นโปรดต้นหนึ่งเลยเขียว ลักษณะนมแมวเป็นไม้พุ่มรอเลื้อย แต่เลื้อยไปได้ไกล2-5 เมตร เป็นไม้อายุยืนยาว ถ้าตัดแต่งให้เป็นพุ่มก็จะได้ไม้พุ่มใหญ่ความสูงอยู่ 1-2 เมตร เปลือกต้น กิ่งก้าน สีน้ำตาลคล้ำ กิ่งอ่อนมีขน รูปดาว ขึ้นอยู่หนาแน่น ใบเป็นใบเดี่ยว ใบมีขนาดกว้างประมาณ 3-6.5ซม.ยาวประมาณ 10-22.5 ซม. ออกเรียงสลับ รูปขอบขนานหรือแกมรูปใบหอก ปลายใบเรียวแหลม โคนมน ขอบใบเรียบ แผ่นใบค่อนข้างหนาขอบแสงแดดปานกลางถึงร่มรำไร ปลูกได้ร่มเงาไม่ใหญ่ได้ ถ้าแดดจัดใบจะแข็งกรอบ ดอกจะออกน้อย ดอกนมแมวออกเป็นดอกเดี่ยวหรือออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 1-3 ดอก ดอกมี 6 กลีบ สีเหลืองอมเขียว ขนาดใหญ่ประมาณ 1-2 ซม. ออกดอกตลอดทั้งปี ผลเป็นผลกลุ่ม มีผลย่อยประมาณ8-15ผล ผลอ่อนสีเขียวรูปทรงกลมหรือรูปไข่กว้างประมาณ 0.5-0.8ซม. ยาว 0.6-0.8 ซม. (ดูรูปที่2ซ้ายมือ) เปลือกน้มน้ เมล็ดเล็กสีดำ ผลสุกสีเหลือง มีรสหวานกินได้ สมัยก่อนชนมกรบกรอบ ขบเคี้ยวหายาก เป็นเด็กเจอลูกตะขบ ลูกนมแมว ลูกพิกุล ลูกกระทกรก นี้จับใส่ปากอร่อยหมด

-ใช้ประโยชน์ ใช้เป็นยา สรรพคุณเป็นสมุนไพร ราก แก้ประจำเดือนมาไม่ปกติ แก้วผอมแห้งเนื่องจากอยู่ไฟไม่ได้ แก้ไข้หวัด แก้ไข้ทับระดู เนื้อไม้ แก้ไข้หวัด ไข้ทับระดู

สุดท้ายนอกจากต้นนมแมวที่ว่าเป็นไม้โบราณแล้วความน่าปลูกที่สำคัญของต้นนมแมวอยู่ที่ ทนแล้ง ทนน้ำท่วม ระยะเวลาออกดอก --- ใต้ตลอดทั้งปี แต่จะให้ดอกดกที่สุดในช่วงฤดูฝน โดยเฉพาะในช่วงเดือนสิงหาคม-เดือนตุลาคม ขยายพันธุ์ --- เพาะเมล็ดและตอนกิ่ง

ฝาดดอกขาว/*Lumnitzera racemosa*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---*Lumnitzera racemosa* Willd .

ชื่อพ้อง---Has 7 Synonyms

---*Lumnitzera racemosa* var. *pubescens* Koord. & Valetton

---*Lumnitzera rosea* (Gaudich.) C. Presl

---*Petaloma alba* Blanco

---Petaloma albiflora Zipp. ex Span.

---Petaloma alternifolia Roxb.

---Pokornya ettingshausenii Montr.

---Problastes cuneifolia Reinw.

ชื่อสามัญ ---Butterfly-poll, White-flowered mangrove, White-flowered Black Mangrove, White Teruntum.

ชื่ออื่น ---กะลุง (ชุมพร); ขวาท (สมุทรสาคร); ฝาด (ภาคกลาง, ภาคใต้); ฝาดขาว (ภาคกลาง); ลำแพน, ลำแพนหิน (ตราด)

; [THAI: ka lung (Chumphon); khwat (Samut Sakhon); fat (Central, Peninsular); fat khao (Central); lam phaen,

lam phaen hin.]; [BENGLI: kirpa.]; [CHINESE: Lan li.]; [JAPANESE: Hirugimodoki.]; [MALAYALAM: katakkantal.];

[MALAYSIA: Geriting Puteh (Sabah); Teruntum puteh, Teruntum, Teruntum Bunga Putih (Malay); White

Teruntum (English).]; [PHILIPPINES: Kulasi, Solasi.]. [SINGHALESE: Bariya, Beriya.]; [TAMIL: Tipparathai.];

[TELUGU: Thanduga, Kadavi, Kadivi, Podapa, Than.]; [VIETNAM: Cọc vàng, rừng ngập mậ.].

ชื่อวงศ์ ---COMBRETACEAE

ถิ่นกำเนิด ---ทวีปแอฟริกา เอเชีย ถึงออสเตรเลีย

เขตกระจายพันธุ์ ---แอฟริกาตะวันออก ไปจนถึงแปซิฟิกตะวันตก รวมถึงอินเดียและดงคา และทางตอนเหนือของประเทศ

ออสเตรเลีย

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลตั้งเป็นเกียรติแก่ นักพฤกษศาสตร์ชาวอังกาเรี Stefan Lumnitzer (1750-1806) ; ชื่อสายพันธุ์

racemosa มาจากภาษาละติน =จัดเรียงเป็นกระจุก อ้างอิงกับรูปร่างของช่อดอก

พบที่แอฟริกาตะวันออก มาดากัสการ์ จีนตอนใต้ อินเดีย ศรีลังกา บังกลาเทศ พม่า กัมพูชา เวียดนาม ใต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ภูมิภาคมาเลเซีย นิวกีนิ ฟิลิปปีนส์ หมู่เกาะแปซิฟิก และออสเตรเลีย

ต้นฝาดขาวในธรรมชาติมักขึ้นเป็นกลุ่ม อยู่บนบริเวณดินเลนค่อนข้างแข็งหรือที่ราบหาดเลนในพื้นที่น้ำท่วมถึง ป่าโกงกางที่ เหลืออยู่ตามชายฝั่งทะเลปากแม่น้ำ เป็นพืชในเขตร้อนชื้น ซึ่งพบได้ที่ระดับความสูงไม่เกิน 70 เมตร

ฝาดขาวเป็นไม้ต้นกึ่งไม้พุ่มขนาดเล็ก - ขนาดกลาง สูง 5 - 10 เมตร ลำต้นตรงผิวเปลือกต้นขรุขระสีน้ำตาลเข้มมีรากแก้ว หยั่ง ลึกลงดิน มีรากพิเศษออกตามลำต้น เป็นรากหายใจแต่ไม่มาก ลำต้นตรง เนื้อแข็ง ใบเดี่ยวยาว 2.5- 7 ซม. ออกเวียนสลับ หนาแน่นที่ปลายกิ่ง ใบเล็ก เนื้อใบหนามันคล้ายแผ่นหนังทั้งสองด้าน อวบน้ำ แผ่นใบแคบ รูปไข่กลับ สีเขียวอ่อนดอกออกเป็น ช่อคล้ายช่อกระจุกบริเวณปลายกิ่งหรือง่ามใบ กลีบดอก 5 กลีบ สีขาว ผล ยาว 1.5 - 2 ซม. รูปทรงรี ด้านข้างแบนเล็กน้อย มี เหลี่ยมมน เป็นสันต้น ๆ 2-3 สัน ก้านผลยาวประมาณ 1 มม. ผิวผลเกลี้ยง

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ต้องการตำแหน่งที่มีแดดหรือร่มเงาบางส่วน เติบโตได้ดีที่สุดในดินที่อุดมสมบูรณ์ ค่า pH ในช่วง 6.5 - 7 ทนได้ 6 - 7.5 ทนต่อสภาพแวดล้อมที่มีความเค็มสูงของน้ำและดิน

ใช้ประโยชน์--- บางครั้งต้นไม้ถูกเก็บมาจากป่าเพื่อใช้ ไม้และแทนนินในเปลือกไม้

-ใช้เป็นยา คุณสมบัติด้านการอักเสบ ด้านเชื้อแบคทีเรีย สารต้านอนุมูลอิสระ ปลอดภัยตามดิน ยางจากลำต้นผสมกับน้ำมัน มะพร้าวใช้เป็นยาแก้คัน ใช้รักษาโรคเบาหวาน

-ใช้ปลูกประดับ นำมาปลูกเพื่อประดับใช้ในการจัดสวนริมน้ำได้

-ใช้อื่น ๆ เปลือกไม้เป็นแหล่งของแทนนิน ไม้มีความแข็งแรงและทนทานมาก ไม้ถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์หลายอย่าง ใช้สำหรับ ทำเสา เสาบ้าน สะพาน แผ่นไม้กระดาน และใช้เป็นเชื้อเพลิง

ระยะเวลาออกดอก---พฤศจิกายน - เมษายน

ขยายพันธุ์---เมล็ด

สถานที่ถ่ายภาพ--- โครงการป่าในกรุง อ่อนนุช และที่สวนสมุนไพร สิริรุกษชาติ อุทยานธรรมชาติวิทยา ม.มหิดล ศาลายา

ฝาดแดง/Lumnitzera littorea

ชื่อวิทยาศาสตร์---Lumnitzera littorea (Jack) Voigt

ชื่อพ้อง---Has 9 Synonyms

---Bruguiera littorea (Jack) Steud.

---Laguncularia coccinea Gaudich.

---Laguncularia pedicellata Steud.

---Laguncularia purpurea Gaudich.

---Lumnitzera coccinea Wight & Arn.

---Lumnitzera pentandra Griff.

---Lumnitzera purpurea C. Presl

---Petaloma coccinea (Gaudich.) Blanco

---Pyrrhanthus littoreus Jack

ชื่อสามัญ---Bird-poll, Red Teruntum, Red-flowered Black Mangrove

ชื่ออื่น---ตำเสาทะเล (ภาคใต้); ฝาดแดง (ภาคกลาง, ภาคใต้) [THAI: tam sao thale (Peninsular) ; fat daeng (Central, Peninsular).];[CHINESE: hong lan li.];[MALAYSIA: Teruntum, Teruntum Merah, Geriting Merah (Sabah)]; [VIETNAM: Phan bo loai, coc bo].

ชื่อวงศ์---COMBRETACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---หมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก เอเชียเขตร้อน ตอนเหนือของออสเตรเลีย

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลตั้งเป็นเกียรติแก่ นักพฤกษศาสตร์ชาวฮังการี Stefan Lumnitzer (1750-1806)

เกิดขึ้นในเอเชียใต้รวมถึงรัฐในดาร์สลาลาม, จีน, ไต้หวัน, อินโดนีเซีย, อินเดีย, มาเลเซีย, สิงคโปร์, ไทย, เวียดนาม (สามที่ตั้ง: เกาะ Dao Pho Quoc, Can Dao Island และ Can Gio Biosphere Reserve) นอกจากนี้ยังมีการกระจายอย่างกว้างขวางไปทั่วหมู่เกาะแปซิฟิกรวมถึงปาปัวนิวกินีหมู่เกาะโซโลมอน นิวแคลิโดเนียและไมโครนีเซีย ชัดจำกัด กลางมหาสมุทรแปซิฟิกคือ Tuvalu และ Kiribati และชัดเจนที่ใต้คือตองกา พบในป่าเปิด ป่าโกงกางที่เหลือน้อยตามชายฝั่งทะเล เป็นพืชเขตร้อนชื้นที่ลุ่มซึ่งพบได้จากระดับน้ำทะเลถึง25 เมตร

ฝาดแดงเป็นไม้ ต้นสูง10-20เมตร โดยทั่วไปไม่พบต้นที่มีขนาดใหญ่ ขึ้นตามขอบป่าชายเลนที่เปิดโล่ง และขึ้นเป็นกลุ่มบริเวณปากแม่น้ำที่มีดินเลนแข็ง ฝาดแดงมีรากหายใจคล้ายภูเขา เปลือกนอกแตกเป็นร่องลึกตามยาวสีน้ำตาลคล้ำ เปลือกในสีแดงเข้มหรือส้ม ใบเดี่ยวเรียงค่อนข้างแน่นที่ปลายกิ่ง รูปขอบขนานขนาดกว้าง 1-3 ซม.ยาว 3-9 ซม.โคนใบสอบเป็นรูปลิ้น ขอบใบเรียบถึงหยักมนเล็กน้อย เนื้อใบบวม น้ำตาลบนสีเขียวเข้มเป็นมันด้านล่างใบสีอ่อนกว่า ดอกออก เป็นกลุ่มคล้ายช่อเชิงลด

ไม่มีก้านสีแดง ออกที่ปลายกิ่ง แต่ละช่อมีดอกย่อย 5-15 ดอก กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย ปลายแยกเป็น5แฉก ผลรูปกระสวยปล้องกลางและมีสันตามยาวขนาด0.4-0.5x1.2-1.8 ซม. เปลือกผลเป็นคอร์กหนาผิวเกลี้ยงผลแก่สีน้ำตาลแดง ก้านผลยาวประมาณ 5 มม. มีเมล็ดแข็งเมล็ดเดียว

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ชอบตำแหน่งที่มีแดดและดินหนัก ต้องการ pH ในช่วง 6.8 - 7.2 แต่ทนได้ 6.5 - 7.5 ทนต่อดินเค็ม พืชถูกปรับให้เข้ากับสภาพที่พบในป่าชายเลน

ใช้ประโยชน์--- พืชถูกเก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่น สายพันธุ์นี้มีดอกสีแดงสดที่สวยงามมากและมีไว้สำหรับประดับในประเทศไทยและสิงคโปร์

-ไม้สีน้ำตาลเหลืองนั้นหนักและละเอียด เนื้อไม้ใช้ไต่หนานานมากสำหรับงานในน้ำ เช่นทำเสาและพาย ใช้ในท้องถิ่นสำหรับการสร้างเรือและใช้เป็นเชื้อเพลิง

ระยะเวลาออกดอก---พฤศจิกายน - เมษายน

ขยายพันธุ์---เมล็ด

ส่วนตัว-รูปต้นฝาดแดงพวกนี้ถ่ายไว้นานแล้วสมัยหนึ่งแพงมาก ปลูกไว้หน้าร้านค้าคู่กันกับฝาดขาวอย่างแพร่หลาย เชื่อกันว่าเป็นมหานิยมอะไรทำนองนี้ นำมาปลูกใส่กระถางแขวนไว้ในน้ำ กาลเวลาผ่านไปฝาดขาว-ฝาดแดง ก็จืดจางแล้วก็ก็มีต้นไม้มหามงคลต้นอื่นๆมาแทนที่

สนทราย/Baeckea frutescens

ชื่อวิทยาศาสตร์---Baeckea frutescens L.

ชื่อพ้อง ---Has 9 Synonyms

-Baeckea chinensis Gaertn.	-Baeckea stenophylla F.Muell.
-Baeckea cochinchinensis Blume	-Baeckea sumatrana Blume
-Baeckea cumingiana Schauer	-Drosodendron rosmarinus (Lour.) M.Roem.
-Baeckea ericoides Schltdl.	-Neuhofia rosmarinifolia Stokes
-Baeckea sinensis Gaertn.	

ชื่อสามัญ ---China Maki, False Ru, Cucur Atap, Chuchur Atap, Ujan Atap, Timor Tasek, Da Eng

ชื่ออื่น---ก้านถิ่นแดง, สนนา (ปัตตานี, สุราษฎร์ธานี); จอแลงอาด๊ะ, ปอโง่งรุห์ (มาเลเซีย-นราธิวาส); สนทราย, สนเทศ

(ปัตตานี); สนสร้อย (นครศรีธรรมราช); สนหอม (จันทบุรี); เสียน้อย (อุบลราชธานี), [THAI: Son Naa, Son Saai

(peninsular); Son Hom (South-Eastern).]; [MALAYSIA: Cucur Atap, Curan Atap, Hujung Atap, Cina Maki.];

[INDONESIA: Ujung Atap, Jung Rabat, Kayu Rachak (Javanese); Junjung Atap, Tutup Atap, Ijar Atap (Bangka);

Si Gamei-gamei (Sumatran); , sawajane (Sulawesi), wile-wile (Baliem).]; [CAMBODIA: Moreck Ansai];

[VIETNAM: Thanh Hao.]

ชื่อวงศ์---MYRTACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อินเดีย พม่า จีน เวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ จีน เกาะบอร์เนียว สุมาตรา และนิวกีนี

นิรุกติศาสตร์--- ชื่อสกุลตั้งตามนักพฤกษศาสตร์ชาวสวีเดน Abraham Bäck (1713-1795) เพื่อนของ Carl Linnaeus

ในประเทศไทยพบได้ทางภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และทางภาคใต้ ตามป่าไม่ผลัดใบ ป่าชายหาด ป่าชายหาด ป่า

เสม็ดที่เป็นทุ่งหญ้า ตามยอดเขาที่เป็นหินทรายทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามที่โล่งบนยอดเขาทางภาคใต้ หรือในดินปนทรายตามแนวชายฝั่งทั่วไป ที่ระดับความสูงจนถึงประมาณ 1,800 เมตร

ไม้ต้นจำพวกสน แตกกิ่งก้านสาขาเป็นจำนวนมาก มีความสูงของต้นประมาณ 5 เมตร ลำต้นเป็นสีเทาอมน้ำตาล เปลือกแตกเป็นขุย ลักษณะของกิ่งมักลู่ลง กิ่งมีสีน้ำตาลอ่อน เรียวยาว ใบอยู่ตรงข้ามขนาดเล็กและแคบมากเหมือนเข็มยาวประมาณ 6-15 มม. เท่านั้น ใบไม้ที่ถูกบดขยี้จะให้กลิ่นหอมของยาง ดอกไม้ออกโดดเดี่ยวในช่อใบสีเขียวกับสีชมพูตรงกลาง กลีบดอกสั้นมีต่อมน้ำมัน

ใช้ประโยชน์ ---มีการเก็บเกี่ยวใบเพื่อใช้เป็นยาและทำชาสดชื่นและมีการแลกเปลี่ยนในบางพื้นที่

-ใช้กินได้ ดอกไม้และใบไม้ถูกทำเป็นชาสมุนไพร มันเป็นประเภทที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพและผงที่ใช้ในระหว่างการคลอดบุตร

-ใช้เป็นยา ทุกส่วน ยกเว้นราก มีน้ำมันหอมระเหยใช้สำหรับการวดในกรณีที่เป็นโรคไขข้อ- ทุกส่วน ยกเว้นราก ใช้ด้านเชื้อแบคทีเรีย สารสกัดจากพืชมีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียที่มีฤทธิ์ต้าน Streptococcus mutans ที่ทำให้เกิดโรคฟันผุในทุกระดับความเข้มข้น -ใช้ลดไข้และ ขับปัสสาวะ รักษาโรคไขข้อใหญ่ ปวดหัว, หัด, อาการจุกเสียด, ปวดท้อง, อาการอาหารไม่ย่อย, ดีซ่าน, โรคบิดและดกเลือด รอบประจำเดือนผิดปกติ ใช้ภายนอก ใบรักษาแผลพุพอง ชาวจีนใช้ใบเป็นยาแก้ลมแดดและมีใช้ในมาเลเซียและอินโดนีเซีย ใช้เป็นส่วนผสมของยาแผนโบราณที่ให้กับสตรีระหว่างการคลอดบุตร และมีการใช้แบบดั้งเดิมสำหรับการรักษาโรคมะเร็งในอินโดนีเซีย

-อื่น ๆ เนื้อไม้เป็นสีน้ำตาลแดง มีความแข็งแรงทนทาน แต่มักมีขนาดเล็กไม่เหมาะสมแก่การใช้งาน - กิ่งก้านใช้เป็นไม้กวาด - น้ำมันที่ได้จากการกลั่นสีเหลืองอ่อน มีกลิ่นคล้ายลาเวนเดอร์ ใช้ทำรูปและสมุนไพร - มีการใส่ใบไม้ในเสื้อผ้าเพื่อป้องกันแมลงขยายพันธุ์---เมล็ด บิ๊กซ่า แยกต้น

ขี้แป้น/*Callicarpa arborea*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Callicarpa arborea* Roxb.

ชื่อพ้อง---Has 4 Synonyms

---*Aganon umbellata* Raf.

---*Callicarpa magna* Schauer

---*Callicarpa tectonifolia* Wall.

---*Callicarpa villosissima* Ridl.

ชื่อสามัญ---Beautyberry tree, Long leafed beauty berry.

ชื่ออื่น---กะดอกข่าง (ยะลา); ขลุ่ย (กะเหรี่ยง-เชียงใหม่); ขี้แป้น (สระบุรี); ดือดะดาญ (มาเลย์-นราธิวาส); ดาโฆงปะสี (ยะลา); เดน (เลย); หับแบ่ง (สระบุรี); เปอควย (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); ผ่า (เชียงใหม่, ภาคกลาง); ผ่าลาย (ภาคใต้); ผ่า, ผ่าขาว (ภาคเหนือ); ฟ่า (ภาคกลาง); ฟ่าขาว (ภาคเหนือ); มะผ่า (แม่ฮ่องสอน); และทุ่ง (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); ลักซี่ไก่ (ลำปาง); เสียม (จันทบุรี); หุควาย (ตรัง, ภาคเหนือ); หุควายขาว (สุราษฎร์ธานี); หุควายใหญ่ (ชุมพร) ; [THAI: katok

chang (Yala); khlui (Karen-Chiang Mai); cha paen, thap paeng (Saraburi); due-da-da-pu (Malay-Narathiwat); ta mong pasi (Yala); poe-khwui, lae-thung (Karen-Mae Hong Son); ten (Loei); pha (Central, Chiang Mai); pha lai (Peninsular); fa, fa khao, pha khao (Northern); pha (Central); ma pha (Mae Hong Son); sak khi kai (Lampang); hu khwai (Northern, Trang); hu khwai yai (Chumphon); hu khwai khao (Surat Thani); siam (Chanthaburi).]; [ASSAMESE: bonmola, gunmola, khoja]; [BENGALI: bormala]; [CHINESE: Mù zǐ zhū, Nányáng zǐ zhū, Mǎ tà pí, Bái yè zǐ shù.]; [HINDI: ghiwala, kumhar]; [KANNADA: Kaval.]; [MALAYALAM: Pezhu, Peezh, Alasoo, Peru, Aalam.]; [NEPALI: Guren]; [SANSKRIT: Kumbha, Katabhi, Kumbhi.]; [TAMIL: Pelaimaram, Kumpi, Avima, Kampi.]; [TELUGU: Kumbhi.]; [VIETNAM: Phà ha, Tu hú gồ.].

ชื่อวงศ์---LABIATAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้-ปากีสถาน อินเดีย พม่า คาบสมุทรมอินโดจีน จีนตอนใต้ ส่องกง คาบสมุทรมมาเลย์
สมาดรา สุลาวัส

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลมาจากภาษากรีก "kalli" สวย และ "karpos" ผล ตามลักษณะผล

เติบโตในป่าฝน ป่าเบญจพรรณบนเนินเขา ที่ระดับความสูง 1,000 - 2,500 เมตร ในประเทศไทยพบทุกภาค ขึ้นตามป่า

เบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายหาด ความสูงถึงประมาณ 1800 เมตร

ไม้ ต้นขนาดเล็กผลัดใบ หรือกึ่งผลัดใบ สูง ประมาณ 5-15 เมตร เปลือกต้นสีเทาอมครีม เรียบหรือมีร่องเล็กๆ ยอดอ่อน กิ่ง

ก้านใบ และก้านช่อดอก มีขนรูปดาวหนาแน่น สีน้ำตาลแกมเหลือง ใบเดี่ยวเรียงตรงข้ามสลับตั้งฉาก ใบรูปไข่กลับ หรือมนรีถึง

ขอบขนาน 5-20 x 1.5-5 ซม. ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบหรือมีซี่แหลมเล็กๆประปราย ดอกเล็กสีชมพูหรือม่วงอ่อน ออกเป็น

ช่อตามซอกใบใกล้ปลายยอดช่อดอกยาวประมาณ 0.5-1 ซม. ผลรูปกลม เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2 มม.เมื่อสุกสีม่วงอ่อน

ถึงม่วงแดง มีขนกลับเลี้ยงรองที่ฐาน เนื้อผลบาง ชื้นหุ้มเมล็ดแข็ง 4หน่วยแต่ละหน่วยมี1เมล็ด

ข้อกฎหมายเขตสภาพแวดล้อม---ต้องการตำแหน่งที่มีแดดหรือร่มเงาบางส่วน ชอบดินร่วน ที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง

ใช้ประโยชน์ -ใช้กิน ผลกินได้

-ใช้เป็นยา เปลือกต้นเป็นยาขับลมช่วยย่อยและบำรุงกำลัง ใช้ยาต้มใบทำความสะอาดเพื่อรักษาโรคผิวหนัง รากเป็นยาสมาน

แผลและห้ามเลือด มันถูกใช้เป็นยาต้มเพื่อรักษาเลือดออกภายใน -นำมาใช้ภายนอก รากผงแห้งจะใช้ในการรักษาบาดแผล,

แผลที่มีเลือดออก รากเคี้ยวเพื่อรักษาฝีที่ลิ้น ในเวียดนามใช้รากเป็น ยาสำหรับเลือดกำเดาไหลเลือดออกในทางเดินอาหาร

สมานผิว บรรเทาอาการไขข้ออักเสบปวดเมื่อยและแก้ปวด

-วนเกษตรใช้เป็นสายพันตู้เบ็กในโครงการปลูกป่าในประเทศไทยเพื่ออนุรักษ์ต้นน้ำลำธาร[

-ไม่แตกง่ายใช้งานไม่ทนในที่โล่งแจ้ง ส่วนมากใช้ทำฟืน ใบใช้เลี้ยงสัตว์เวลาขาดแคลน

ระยะเวลาออกดอก ---มีนาคม-พฤษภาคม

ขยายพันธุ์--- เมล็ด ปักชำ

ต้นยาง/Solanum erianthum

ชื่อวิทยาศาสตร์ --- Solanum erianthum D.Don

ชื่อพ้อง---Has 2 Synonyms

---Solanum adulterinum Buch.-Ham. ex Wall.

---Solanum verbascifolium L.

ชื่อสามัญ---Common nightshade, Potato tree, Velvet Nightshade, China Flowerleaf, Mullein Nightshade, Indian Currant Tomato, Big Eggplant, Tobacco Tree.

ชื่ออื่น ---ซากะอ้าย, ซาดาย, หุควาย(ภาคใต้), ฉับแปง(สุโขทัย-อุตรดิตถ์), ดับยาง(ภาคกลาง), ฝ้าแปง(ภาคเหนือ), มะเขือแดง(ขอนแก่น), มั่งพะไป, ล้มเม่อเจ้อ(กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน), สะแปง(สิงห์บุรี), สำงมอ(เลย) ; [THAI: kha ka ai, kha tai, hu khwai (Peninsular); chap paeng (Sukhothai, Uttaradit); dap yang (Central); fa paeng (Northern); ma khuea dong (Khon Kaen); mang-pha-pai, lim-moe-choe (Karen-Mae Hong Son); sa paeng (Sing Buri); sang mong (Loei).]; [BAHAMAS: salve-bush.]; [CHINESE: jia yan ye shu.]; [CUBA: tabaco cimarrón.]; [DOMINICAN: friega platos; tabacón; tabacuelo.]; [FRENCH: amourette marron.]; [HAITI: amourette; samourette male; tabac marron.]; [HINDI: Ban Tamakhu.]; [INDIA: vidari.]; [JAMAICA: wild susumber.]; [JAPAN: tabakugii; yanbaru-nasubi.]; [MALAYALAM: Erichunda, Malachunda, Chunda.]; [MARATHI: Kutri.]; [MEXICO: berenjena; samacanteca.]; [MYANMAR: daung-satpya.]; [PHILIPPINES: hierba de San Pedro; kasungog; kayok; liuangkag; malatabako; malatalong; noog-noog; pangau; saca manteca; salvadora; ungali.]; [PUERTO RICO: berenjena de paloma; tabacón afelpado.]; [TAMIL: Aanai Sundaikaai, Anai-c-cuntai, Malai-c-cuntai.]; [VIETNAM: ca hoi; co sa lang; ngoi.]; [WEST AFRICA: ewuro ijebu; ijebu kogbin; openiniwuni.].

ชื่อวงศ์ --- SOLANACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปอเมริกา

เขตกระจายพันธุ์---อเมริกากลาง อเมริกาใต้ แคริบเบียน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ออสเตรเลีย

นิรุกติศาสตร์--- ชื่อสายพันธุ์ erianthum มา จากคำภาษากรีก "eryon" ความหมาย " ฟู" และ " anthos" หมายถึง " ดอกไม้" อ้างอิงถึงขนที่หนาแน่นที่พบบนดอกไม้

มีถิ่นกำเนิดทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา (ฟลอริดาและเท็กซัส) เปอร์โตริโกและหมู่เกาะเวอร์จิน คิวบา โดมินิกัน เฮติ, จาเมกา, ตรินิแดด, และบางส่วนของอเมริกาใต้และแคริบเบียน ไปสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลีย พบขึ้นตามที่โล่งกว้างริมถนน ชายป่า ทุ่งหญ้าชื้นหรือแห้งแล้ง ทุ่งนาหรือตามริมฝั่งแม่น้ำพบที่ระดับความสูง 0 - 4,500 เมตร ในเขตร้อนของ

เอเชียพบที่ระดับความสูง 300-2,100 เมตร

ไม้ไม่พุ่มขนาดใหญ่หรือต้นไม้ขนาดเล็กสูง 2-4 เมตร ลำต้นมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางสูงสุด 20 ซม. ใบเดี่ยว 15-25 x 5-10 ซม. เรียงเวียนสลับรูปไข่ ปลายใบแหลมโคนใบมนป้าน ขอบใบเรียบ กิ่งอ่อนก้านใบยาว 4 ซม มีขนนุ่ม ออกดอกที่ปลายยอด และปลายกิ่ง ดอกเป็นดอกช่อแยกแขนงสีขาว ก้านช่อดอกยาว 5 ซม.ดอกตั้งตรง ก้านดอกยาว 1 ซม. กลีบสีขาวมีขนหนาแน่น ด้านนอก ผลกลมคล้ายมะเขือเป็นแคปซูลขนาด 8 x 12 มม. แก่สีส้มเหลือง

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ชอบดินที่มีการระบายน้ำดี แต่พบว่ามี การเติบโตในหลายประเภทของดินตั้งแต่ภูเขาไฟทาลัสไปจนถึงที่ราบลุ่มที่เปียกจนถึงหินปูนปะการังแห้ง

ใช้ประโยชน์---ใช้กิน ผลไม้กินได้ทางตอนใต้ของอินเดียจะกินเมื่อปรุงสุกและเตรียมเป็นแกง

-ใช้เป็นยา ได้รับการพิจารณาว่าเป็นยาที่มีศักยภาพสำหรับขับไล่สิ่งสกปรกทั้งหมดออกทางปัสสาวะ ใบทุบถูกนำมาใช้เป็นยาพอกเพื่อรักษาโรคผิวหนัง ทวาร ใช้ใบอ่อนเป็นครีมทาบริเวณหน้าผากเพื่อรักษาอาการปวดศีรษะ น้ำใบใช้เป็นน้ำยาล้างแผลในปากสรรพคุณทางยาของพืชในเอเชียแปซิฟิกรวมถึงการรักษาโรคบิดในฟิลิปปินส์และไต้หวัน บรรเทาอาการปวดลำไส้ในไต้หวัน และมาเลเซีย ในหมู่เกาะโซโลมอนใช้เป็นยาแก้พิษและยารักษาแผลในปาก ในปาปัวนิวกินีใช้ภายในเพื่อรักษาอาการปวดท้อง ใช้ภายนอกเพื่อรักษาอาการระคายเคืองผิวหนังและผื่นคัน ในแอฟริกาตะวันตกมีการใช้ยาต้มใบเป็นยาขับปัสสาวะ รักษาโรคมาลาเรีย โรคเรื้อน กามโรคและกระตุ้นการทำงานของตับ ในโออาซากา เม็กซิโกเป็นที่รู้กันว่าพืชนี้ใช้เป็นยาแก้ปวดในช่องปาก ใช้สำหรับอาการปวดท้องและเป็นยาต้านจุลชีพที่ผิวหนัง

-ใช้อื่น ๆ ใช้ใบอ่อนเพื่อกำจัดไขมันออกจากจาน ในประเทศอินเดียในชุมชนเผ่าในเขต Madurai ของรัฐทมิฬนาฑู ใช้ผลไม้ดิบที่ถูกด นำไปใช้ทาเพื่อหลีกเลี่ยงปลิงกัด

รู้จักอันตราย---ใบลำต้นและรากมีสารอัลคาลอยด์ต่างๆ พืชส่วนใหญ่ในตระกูล Solanaceae จะมีอัลคาลอยด์ที่เป็นพิษ เว้นแต่จะมีรายการเฉพาะที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานที่กินได้

ขยายพันธุ์---เมล็ด

กลิ้งกล่อม/*Polyalthia suberosa*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Polyalthia suberosa* (Roxb.) Thwaites

ชื่อพ้อง---Has 2 Synonyms

---*Guatteria suberosa* Dunal

---Basionym: *Uvaria suberosa* Roxb.

ชื่อสามัญ ---*Polyalthia*, Corky debbar tree

ชื่ออื่น---ไคร้นำ(อุตรดิตถ์); กระทุมกล่อม, กระทุมคลอง, กลิ้งกล่อม, ชั่งกล่อม, ท้องคลอง(ราชบุรี); กำจาย(นครสวรรค์); จิงกล่อม(ภาคใต้); ชองกล่อม(กาญจนบุรี); น้านอง(ภาคใต้-ปัตตานี); น้าน้อย(เลย); ผักจ้ำ, มะจ้ำ(ภาคเหนือ); มงจาม(อ่างทอง);

[THAI: khrai nam (Uttaradit); kra thum klong, kra thum khlong, klueng klom, chang klong, thong khlong

(Ratchaburi); kam chai (Nakhon Sawan); ching klom (Peninsular); chong klong (Kanchanaburi); nam nong (Peninsular, Pattani); nam noi (Loei); phak cham, ma cham (Northern); mong cham (Ang Thong).];[ASSAMESE: Habida-Cha, Debadaru.];[BANGLADESH: Jam debharu, Ham jam.]; [CHINESE: Mei wei mu, Shin guan yin, Lao ren pi, Ji zhao shu, An lu.]; [INDIA: Cham-khirni][PHILIPPINES: Duhat-matsing, Duhat-duhatan, Tagputagpuan, Lanutan, Baling-manok (Tag.)];

ชื่อวงศ์---ANNONACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

พบใน อินเดีย จีน มาเลเซีย พม่า ศรีลังกา บังคลาเทศ ไทย เวียดนามและ ฟิลิปปินส์ในประเทศไทยพบได้ทั่วทุกภาคของประเทศ ภาคใต้ พบได้ค่อนข้างน้อยกว่าภาคอื่น ๆ มักพบขึ้นตามที่โล่ง ตามป่าเบญจพรรณ พื้นที่โล่งบริเวณชายป่า ที่ราบลุ่มที่มีน้ำท่วมเป็นครั้งคราว หรือตามฝั่งแม่น้ำลำคลอง มีการปลูกเลี้ยงเป็นพืชสมุนไพร

ไม้อัดขนาดเล็ก สูง 2-4 เมตร ไม่ผลัดใบ ลักษณะทรงต้นและเรือนยอดเป็นรูปรีหรือทรงกระบอก ใบรูปขอบขนานกว้าง 2-4 ซม. ยาว 5-11 ซม. โคนใบสอบเบี้ยวเล็กน้อย ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ แผ่นใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน ด้านบนสีเขียวเป็นมัน ท้องใบจะมีสีเขียวขาว เส้นแขนงใบมีข้างละ 7-8 เส้น ก้านใบสั้น ยาว 2-3 มม. ดอก เป็นดอกเดี่ยว ออกตามกิ่ง หรือตรงข้ามใบ ใกล้ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยง 3 กลีบ กลีบดอกเรียง 2 ชั้นๆละ 3 กลีบ ดอกมีสีเหลืองอ่อนมีกลิ่นหอม ผลสดแบบมีเนื้อเมล็ดเดี่ยวออกเป็นผลกลุ่มมีหลายผลอยู่บนแกนตุ้มกลม ก้านช่อผลยาว 3-5 ซม. มี 25-35 ผล แต่ละผลกลมขนาด 4- 5 มม. ผิวเรียบสีเขียว เมื่อแก่สีแดง-ส้มดำ มีเมล็ด 1 เมล็ด

ข้อกำหนดสภาพแวดล้อม---ต้องการตำแหน่งแสงแดดน้อย น้ำปานกลางดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำได้ดี

ใช้ประโยชน์---ใช้กินได้ ยอดอ่อน ผลอ่อน ใช้กินเป็นผักสด ผลสุกมีรสหวานกินได้ เด็ก ๆ ชอบกิน

-ใช้เป็นยา เปลือกไม้ถือว่าเป็นยาแก้ไข้ ยาสมาณแผล ยาแก้ปวดและยาระบาย เมล็ด ขับปัสสาวะ และยากล่อมประสาท ยาพื้นบ้าน- ยาต้มจากรากสดใช้เป็นยาทำแท้ง-ในบังคลาเทศเปลือกใช้เป็นยาแก้ปวด ยาแก้ไข้และยาระบาย - ในรัฐอานธรประเทศ ประเทศอินเดียมีการต้มเปลือกเปลือกกรอกผสมกับพริกไทยใช้รักษาอาการไข้หลังคลอด-ใบและกิ่ง มีฤทธิ์ต้านเอชไอวีและด้านเชื้อแบคทีเรียในหลอดทดลอง

-ใช้ปลูกเป็นต้นไม้ให้ร่มเงาในอาคาร บ้านพักอาศัย และปลูกเป็นไม้ประดับสวนทั่วไป

-ใช้อื่น ๆ ไม่มีความทนทานและใช้สำหรับงานช่างไม้ เสากระโดงและเรือ- เป็นพืชใช้เลี้ยงครั้ง

ระยะเวลาออกดอก --- ตลอดปี

ขยายพันธุ์---เมล็ด

ห้สคุณ/Micromelum minutum

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Micromelum minutum* (G.Forst.) Wight & Arn.

ชื่อพ้อง---Has 7 Synonyms

---Basionym: *Limonia minuta* Forst.fil.

---*Bergera villosa* Wall.

---*Cookia punctata* Hassk.

---*Glycosmis subvelutina* F.Müll.

---*Micromelum glabrescens* Villar

---*Micromelum octandrum* Turcz.

---*Micromelum pubescens* Bl.

ชื่อสามัญ---Lime Berry, Red Lime-berry, Cluster Berry, *Micromelum*.

ชื่ออื่น---หมุย สมุย, สมัด, สมัดน้อย, สหัสคุณ, หัสคุณไทย, หมุยขน [THAI: mui khon (Peninsular).] ; [ASSAMESE:

Gobar-Buti ,Khilaguti-goch ,Padra-Guta ,Bonduk guti goch];[INDONESIA: Pakan Kupu-Kupu.];[MALAYSIA:

Cemumar, Chemama]; [SAMOA: Tulibas Tilos, Talafalu, Chememar.];[SINGHALESE: Wal-karapincha]; [TAMIL:

Kakaipalai][VIETNAM: Kim xương.].

ชื่อวงศ์---RUTACEAE

ถิ่นกำเนิด----ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชีย ออสเตรเลียและหมู่เกาะแปซิฟิก

ขึ้นกระจายอยู่ในศรีลังกา, นิโคบาร์และอันดามัน พม่า, ไทย, อินโดจีน, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์, นิวกินี,

ออสเตรเลีย, หมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก พบขึ้นตามป่าดงดิบเขา ป่าดิบและป่าดิบชื้น ตามลำธาร และตามป่าโปร่งทั่วไป

ไม้ยืนต้นหรือไม้พุ่มขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ต้นสูงได้ถึง 10 เมตร ตามกิ่งอ่อนมีขนสั้นสีเทา ส่วนต้นเป็นสีเขียว เมื่อแก่แล้วจะ

เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอมเทา ดอกเป็นร่อนดัดตามยาว ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ออกเรียงสลับ มีใบย่อยประมาณ 7-15 ใบ

ลักษณะของใบย่อยเป็นรูปไข่ ปลายใบแหลม ใบมีขนาดกว้างประมาณ 2-4 เซนติเมตร และยาวประมาณ 3-7 เซนติเมตร แผ่น

ใบเป็นสีเขียวอ่อน เนื้อใบบาง มีต่อมน้ำมันเล็ก ๆ จับดูแล้วจะรู้สึกเหนียว หลังใบเกือบเรียบถึงมีขนสั้น ๆ ส่วนท้องใบมีขนบาง ๆ

ใบมีกลิ่นหอมเหมือนการบูร มีรสหอมร้อน ออกดอกเป็นช่อที่ปลายกิ่ง มีดอกย่อยจำนวนมาก ดอกย่อยมีกลีบเลี้ยงยาว 0.1-0.2 มม. กลีบดอกยาวประมาณ 2.5-3 มม. สีเขียวอ่อนหรือสีขาวแกมเหลือง เมื่อดอกบานเต็มทีกลีบดอกจะม้วนไปด้านหลังเล็กน้อย ผลรูปกลมรีขนาด 9 x 7 มม. ออกเป็นพวงโต ผิวผลเรียบใส ฉ่ำน้ำ ผลเป็นสีเขียวอ่อน มีขนปกคลุม เมื่อสุกแล้วจะเปลี่ยนเป็นสีส้มหรือสีแดง มี 1-3 เมล็ด เมล็ดมีขนาด 6-7 x 4-5 มม

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ต้องการตำแหน่งแสงแดดเต็มหรือร่มเงาบางส่วน ขึ้นได้ดีในดินทุกชนิดที่มีการระบายน้ำดี ความชื้นสม่ำเสมอ

ใช้ประโยชน์--- พืชมีมูลค่าส่วนใหญ่สำหรับ ไม้เป็นยา ถูกเก็บเกี่ยวโดยทั่วไปจากป่าและซื้อขายกันในท้องถิ่น พืชใช้เป็นส่วนผสมของอาหารเสริมสมุนไพรที่มีการซื้อขายในประเทศมาเลเซียและตะวันออกกลาง

- หน่ออ่อนใช้กินได้-ใช้เป็นยาใช้เป็นยาแผนโบราณในฟิลิปปินส์ มาเลเซียและอินโดนีเซีย ใช้สำหรับแก้ไข้และรักษากลาก ในประเทศจีนเพื่อรักษาโรคบิดและโรคไขข้อ สารประกอบมีฤทธิ์ทางสรีรวิทยา รวมถึงสารต้านการแข็งตัวของเลือด สารต่อต้านมะเร็งและสารต่อต้านแบคทีเรีย

-อื่น ๆ เมื่อไม่มีน้ำหนักเบาหนาทาน ใช้สำหรับการก่อสร้างที่เบาใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ แต่มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจเล็กน้อย

ระยะออกดอก-ติดผล---ตลอดปี

ขยายพันธุ์---เมล็ด หวานสดสามารถงอกได้ใน 12 - 47 วัน

มันปู/*Glochidion wallichianum*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Glochidion wallichianum* Müll.Arg.

ชื่อพ้อง ---Has 6 Synonyms

---*Glochidion glomerulatum* var. *wallichianum*

---*Glochidion desmocarpaceum* Hook.f.

---*Glochidion curtisii* Hook.f.

---*Diasperus curtisii* (Hook.f.) Kuntze

---*Diasperus desmocarpaceum* (Hook.f.) Kuntze

---*Phyllanthus wallichianus* (Müll.Arg.) Müll.Arg.

ชื่อสามัญ--None (Not recorded)

ชื่ออื่น--- นกอนทะเล, มันปู, พุ่มเสียด, พงหนุม, ยอดทะเล, สมเสียด ; ปรีององ, มันปูใบเล็ก (ภาคใต้); มันปู(ตรัง) ; [THAI: prue-ngong, man pu bai lek (Peninsular); man pu (Trang).];

ชื่อวงศ์---EUPHORBIACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---ไทย อินเดีย ศรีลังกา เวียดนาม และมาเลเซีย

พบได้ในป่าดิบ ที่ราบเชิงเขา ที่ราบลุ่ม ชาวบ้านนำมาปลูก บริเวณบ้าน หรือบริเวณสวนใกล้บ้าน

เป็นไม้ต้น สูงประมาณ 15 เมตร ใบเป็นใบเดี่ยว ขนาดความกว้างของใบมีประมาณ 3.5-5.5 ซม. ยาวประมาณ 5-14 ซม.

. ออกแบบเรียงสลับ รูปไข่ขอบใบเรียบ ก้านใบมีความยาวประมาณ 3-5 มม มีเส้นแขนงใบประมาณ 5-7 คู่ ปลายใบแหลม โคนใบ
 ม้วน หน้าใบสีเขียว ออกมันเล็กน้อย หลังใบเขียวอ่อนกว่า ใบอ่อนและก้านอ่อนมีสีเขียว หรือสีเขียวอมแดง ดอกออกเป็นช่อ ดอก
 ช่อขนาดเล็ก ผลเป็นรูปทรงกลมแป้น มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1.5-2 ซม. และสูงประมาณ 1.2-1.5 ซม. ผลแก่มี
 สีชมพูไปจนถึงสีแดง ภายในผลจะแบ่งออกเป็น 10-12 พู เมื่อแห้งจะแตกออก และมีเมล็ดรูปรีข้างกลมขนาดเล็กอยู่
 ภายในประมาณ 10-12 เมล็ด โดยมีเยื่อหุ้มสีแดงติดอยู่ที่ปลายของแกนผล

ใช้ประโยชน์---ใช้กิน ยอดอ่อนใช้เป็นผักรับประทาน เป็นผักสดแกงส้มกับน้ำพริก หรือรับประทานกับขนมจีน มันปูดสีเขียว รส
 มัน อร่อย ถ้ามันปูดที่ยอดสีแดง จะมี รสฝาด

-ใช้เป็นยา สรรพคุณทางยา ราก ลำต้น แก้วร้อนใน เป็นยาบำรุง

ระยะเวลาออกดอก ---มีนาคม-ตุลาคม

ขยายพันธุ์---ตอนกิ่ง --เมล็ด แยกต้นเล็กไปปลูก

ทองแมว/*Gmelina elliptica*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Gmelina elliptica* Sm.

ชื่อพ้อง---Has 5 Synonyms

---*Gmelina asiatica* f. *inermis* Moldenke---*Gmelina integrifolia* W.Hunter---*Gmelina tomentosa* H.R.Fletcher---*Gmelina tonkinensis* Moldenke---*Gmelina villosa* Roxb.

ชื่อสามัญ---Badhara bush, Asiatic beechberry, Oval-leafed gmelina.

ชื่ออื่น---กระเบี้ยเหลือง (ศรีสะเกษ); คางแมว (ภาคกลาง, ภาคใต้); จิงจาย (นราธิวาส); ทองแมว (กาญจนบุรี); นมแมว

(ราชบุรี, ภาคใต้); [THAI: krabia lueang (Si Sa Ket); khang maeo (Central, Peninsular); ching chai (Narathiwat); thong maeo (Kanchanaburi); nom maeo (Ratchaburi, Peninsular).]; [INDONESIA: Wareng, Bulangan, Pongranga.]; [MALAYSIA: Bulangan; Belongeh; Pukang matahari (Peninsular); Bulang, Pekan mata hari, Bulang hutan, Bulang gajah, Bulang kecil.]; [PALAU: A kulb ne par reth, Kaingebard ra belau.]; [PHILIPPINES: Mulawin-aso (Tagalog.); Taluğud, (Sulu.); Bulbuol, Taluğun, Kaluğun, Tantuğun (Panay Bisaya).]; [SPANISH: Rais madre de Dios.]; [VIETNAM: Tu hú lá bầu dục].

ชื่อวงศ์---LAMIACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---หมู่เกาะอันดามัน ภูมิภาคอินโดจีน มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์

นิรุกติศาสตร์--- ชื่อสกุลมาจากภาษาละติน *Gmelina* เพื่อเป็นเกียรติแก่ Johann Gottlieb Gmelin (1709-1755) นักธรรมชาติวิทยาชาวเยอรมัน ; ชื่อสายพันธุ์ *elliptica* จากภาษาละติน หมายถึงรูปร่างของใบมีด

มีถิ่นกำเนิดในหมู่เกาะอันดามัน, บอร์เนียว, กัมพูชา, จีน (ยูนนาน), ขวา, เกาะชุนดาอ้อย, มาเลเซีย, หมู่เกาะมาลุก, พม่า, หมู่เกาะนิโคบาร์, ฟิลิปปินส์, สลาวเวสี, สุมาตรา, ประเทศไทยและเวียดนาม เดิมโตตามแนวชายฝั่ง ระยะขอบของป่าตามริมฝั่งแม่น้ำและตามริมถนน และในพื้นที่เปิดโล่งอื่น ๆ ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลถึง 500 เมตร ในประเทศไทยส่วนมากพบทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ และภาคใต้ ขึ้นตามชายป่าดิบชื้น และป่าชายหาด ความสูงระดับต่ำ ๆ

ทองแมวเป็นไม้พุ่มหรือไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ลำต้นตั้งตรง สูงประมาณ 2-4 เมตร บางครั้งอาจสูงถึง 12 เมตรและเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นถึง 25 ซม. เปลือกกิ่งมักห้อยลง ตามกิ่งอ่อนมีขนอยู่ ลำต้นอ่อนเปลือกต้นจะเป็นสีเขียว เมื่อแก่แล้วเปลือกต้นด้านนอกจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน มีหนามแข็งยาว 0,5-2 ซม. ใบเป็นใบเดี่ยวรูปไข่หรือรูปรี ยาว 3-8 ซม. และกว้าง 2-5 ซม. ออกเรียงตรงข้ามสลับตั้งฉากปลายใบแหลม โคนใบมนหรือเกือบกลม แผ่นใบบาง หลังใบด้านบนมีขนขึ้นสั้นนุ่ม ส่วนท้องใบด้านล่างมีขนอยู่แกมขนสั้นขึ้นหนาแน่น สีเขียวเข้มด้านบนใบ สีเขียวเทาด้านล่าง ออกดอกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนงขนาดเล็กสีเหลืองก้านช่อดอกยาว 10 ซม. ผลเป็นผลสดแบบมีเนื้อ ฉ่ำน้ำ รูปกระสวยยาวประมาณ 2 ซม. และเส้นผ่านศูนย์กลาง 1,5 ซม. ผลอ่อนเป็นสีเขียว เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองมีเมล็ด 2 เมล็ด ส่วนมากมีเมล็ดเดี่ยวที่เจริญ

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ต้องการแสงแดดเต็มหรือร่มเงาบางส่วน ขึ้นได้ในดินทุกชนิด ที่มีการระบายน้ำดี ความชื้นสม่ำเสมอ

ใช้ประโยชน์--- พืชนี้เก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้เป็นยาในท้องถิ่น และปลูกในเขตร้อนเป็นไม้ประดับ ใบและผลไม่ถูกนำมาใช้ในการแพทย์แผนโบราณสำหรับโรคที่หลากหลาย

-ใช้เป็นยา ส่วนที่ใช้ ผลและใบ ในคาบสมุทรมลายูเอเชียพืชใช้พอกสำหรับปวดหัวและผสมกับมะนาวใช้เป็นยาพอกสำหรับอาการบวม -รากจะถูกขูดและหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ ผสมกับบีสสาวะของเด็กเล็กใช้ในการรักษาอาการปวดหัวโรคที่เกี่ยวกับผิวหนังและโรคไขข้อ รากผสมกับมะนาวเพื่อรักษาอาการบวมและโรคโลหิตจาง ; นำไปใช้กับหนังศีรษะเพื่อป้องกันผมร่วง -ผลไม่ผสมกับมะนาวและกระเทียมที่ใช้ในร่างกายเพื่อรักษาท้องมาน-ใบต้มใช้สำหรับเหงือกอักเสบ-ผลไม้ที่บดเล็กน้อยจะใช้เป็นครีมบำรุงรอบดวงตา-ยางจากใบหรือผลไม้ใช้เป็นยาหยอดหูแก้ปวดหู ในประเทศไทยเปลือกของ *Uvaria* spp. และ *Gmelina elliptica* ใช้รักษาอาการคลื่นไส้และอาเจียนในระหว่างตั้งครรภ์

ระยะออกดอก ติดผล ---เมษายน-สิงหาคม

ขยายพันธุ์--- เมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

รง/*Garcinia lateriflora*

ชื่อวิทยาศาสตร์ ---*Garcinia hanburyi* Hook.f.

ชื่อพ้อง---Has 1 Synonyms

---*Garcinia morella pedicellata* Hanbury

ชื่อสามัญ ---Gum Cambodge tree, Gamboge, Hanbury's garcinia, Siam gamboge

ชื่ออื่น ---รง,รงทอง (จันทบุรี,ตราด); [THAI: Rong, Rong thong (Chanthaburi, Trat).]; [AYURVEDA: Kankushtha; Kaalakashtha, Tamaala.]; [GERMAN: Gummi-gutti]; [SWEDISH: Gummiguttaträd]; [UNANI: Usaar-e-revand.]; [VIETNAM: Đãng hoàng].

ชื่อวงศ์ --- CLUSIACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้-ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม

พืชในเขตร้อนชื้น เติบโตในป่าฝนที่ระดับความสูงไม่เกิน 800 เมตร ในประเทศไทยพบเป็นไม้สวนทางภาคตะวันออก-จันทบุรี และภาคใต้

ไม้ยืนต้นไม่ผลัดใบขนาดเล็กสูง 12-15 เมตร เปลือกสีเทาเรียบทุกส่วนมียางเหนียวสีเหลือง ใบเดี่ยวเรียงตรงข้าม รูปไข่ กว้าง4-6ซม. ยาว 8-14 ซม. สีเขียวเข้มมันลื่นโคนใบสอบปลายใบแหลม ใบหนาดอกช่อออกเป็นกระจุกเล็กๆที่ซอกใบ กลีบดอกสีเหลือง ผลเป็นผลสด ค่อนข้างกลม แข็ง มีกลีบเลี้ยง 4 กลีบ

ข้อกำหนดสิ่งแวดล้อม---ต้องการแสงแดดเต็มหรือร่มเงาบางส่วน ขึ้นได้ในดินทุกชนิด ชอบดินที่ชื้นมีการระบายน้ำดี ค่าความเป็นกรด - ด่างที่เหมาะสม และสามารถเจริญเติบโตได้ในดินที่เป็นกรดมาก

ใช้ประโยชน์-ใช้เป็นยา ยางที่ได้จากลำต้นเป็นยาถ่ายที่รุนแรงใช้สำหรับการรักษาพยาธิตัวดีใช้สำหรับแผลติดเชื้อ ปวดบวม -ใช้อื่น ๆ ไม้ มีสีซีดหรือสีน้ำตาลอมเหลืองมีลักษณะเป็นเม็ดเล็ก ๆ มีเนื้อละเอียดและหนักพอสมควร ใช้งานได้ง่ายต้องใช้การขัดอย่างดี ใช้สำหรับงานตกแต่งภายใน -ต้นไม่มีค่าเพราะยางที่เรียกว่า gamboge ได้จากพืชชนิดนี้ในน้ำยางสีเหลืองประกอบด้วยเรซิน 70 – 80% ยางเหนียว 15 – 25% กรดที่มีมากคือกรดgambogic มักจะถูกเรียกว่า Siam gamboge (เพื่อแยกความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันจากเปลือกของ G. Morella ซึ่งเรียกว่า Indian gamboge) เป็นสารสีเหลืองทองที่หลังออกมาจากแผลในเปลือกใช้สำหรับเคลือบเงา, สีและหมึก มันถูกใช้เป็นเม็ดสีในสีน้ำ

รู้จักอันตราย-ยางที่ได้จากต้นได้ถูกนำมาใช้เป็นยาในอดีต อย่างไรก็ตามปริมาณที่มากอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้ดังนั้นจึงไม่แนะนำให้มนุษย์ใช้อีกต่อไป

ระยะ ออกดอก---พฤศจิกายน - ธันวาคม---ผลแก่---กุมภาพันธ์ - เมษายน

ขยายพันธุ์---เมล็ด

คำไทย/*Bixa orellana*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Bixa orellana* L.

ชื่อพ้อง ---Has 13 Synonyms

- <i>Bixa acuminata</i> Bojer	- <i>Bixa tinctoria</i> Salisb.
- <i>Bixa americana</i> Poir.	- <i>Bixa upatensis</i> Ram.Goyena
- <i>Bixa katangensis</i> Delpierre	- <i>Orellana americana</i> (Poir.) Kuntze
- <i>Bixa orellana</i> f. <i>leiocarpa</i> (Kuntze) J.F.Macbr.	- <i>Orellana americana</i> var. <i>leiocarpa</i> Kuntze
- <i>Bixa orellana</i> var. <i>leiocarpa</i> (Kuntze) Standl. & L.O.Williams	- <i>Orellana americana</i> var. <i>normalis</i> Kuntze
- <i>Bixa orleana</i> Noronha	- <i>Orellana orellana</i> (L.) Kuntze
- <i>Bixa purpurea</i> Sweet	

ชื่อสามัญ ---Achiote, Anatto tree, Lipstick plant, Lipstick tree

ชื่ออื่น---คำเงาะ, คำแงะ, คำไทย, คำแฝด (กรุงเทพฯ); คำยง (เขมร); คำแสด (กรุงเทพฯ); จ่ามู, ชาต (ภาคใต้); ชาดี

(เขมร); ชิดีหมัก (เลย); มะกายหุ้ม (ภาคเหนือ); ส้มมู (เขมร-สุรินทร์); แสด (ภาคเหนือ); หมากมวง (เงี้ยว-แม่ฮ่องสอน) ;

[THAI: kham ngo, kham ngae, kham thai, kham faet, kham saet (Bangkok); kham yong, cha-ti (Khmer); cham-

pu, chat (Peninsular); si ti mak (Loei); ma kai yum (Northern); som-pu (Khmer-Surin); saet (Northern); mak-

mong (Shan-Mae Hong Son).]; [ASSAMESE: Latkon-jorat,Jolandhar,Hat-ronga]; [BENGALI: Latkan]; [BOLIVIA:

urucú; urucú del monte; urucú silvestre.]; [BRAZIL: açafroa; açafroeira-da-terra.]; [CHINESE: hong mu];

[HINDI: Sinduri,Latkan]; [FIJI: nggesa; nggisa; qesa.]; [FRENCH: annato; orellana; rocou; rocouyer; roucou.];

[GERMAN: Achote; Annotastrauch, Orlean.]; [INDONESIA: galinggem; galuga (Java); paparada; rapoparada;

simba; tuwa (Sulawesi); batang; delinggem; gelinggem; kassumbo; kesumba (Sumatra).]; [JAPANESE: hiryu-

sida; okenoki]; [KANNADA: Rangamali.]; [MADAGASCAR: vahinamalona.]; [MALAYALAM: Kurannumanna].];

[MARATHI: Sendri.]; [MYANMAR: thinbaw-tidin]; [NETHERLANDS: analto; orleaanboom.]; [PERU: atolé.];

[PHILIPPINES: achuete; echuete; sotis.]; [PORTUGUESE: Anato, urucuzeiro, urucu, açafirão do Brasil.];

[SPANISH: achiolte (Spain); bija.];[SWAHILI: Mzingifuri.]; [SURINAME: kowssewee; roucou.]; [TAMIL:

Sappiravirai.]; [TONGA: loa.]; [USA/HAWAII: `alaea; `alaea la`au; kūmauna.]; [VENEZUELA: onotillo; onoto.].

ชื่อวงศ์---BIXACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปอเมริกา

เขตกระจายพันธุ์---อเมริกาใต้---อาร์เจนตินา, ปารากวัย, บราซิล, โบลิเวีย, เปรู, เอกวาดอร์, โคลัมเบีย, เวเนซุเอลา, กิยานัส;-

--อเมริกากลาง- ปานามาไปยังเม็กซิโก

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลมาจากภาษาบราซิลเลียน "biche" ที่เรียกต้นไม้ชนิดนี้ ส่วนคำระบุชนิดตั้งตามนักสำรวจลุ่มน้ำอเมซอน

ชาวสเปน ในช่วงศตวรรษที่ 16 Francisco de Orellana

Bixa orellana มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาเขตร้อนซึ่งตั้งแต่สมัยโบราณเสี้ยวสีแดงที่สกัดจากเมล็ดของมันได้รับการเสริมด้วยพลังสัญลักษณ์ (แสดงถึงชีวิตนิรันดร์, ดวงอาทิตย์, ไฟและเลือด, ความยิ่งใหญ่และอำนาจ) Bixa orellanaกลายเป็นที่นิยมทั่วโลก และในปัจจุบันมีการแพร่กระจายโดยการเพาะปลูกในเขตร้อนของอเมริกาตอนกลาง ทางเหนือและใต้ เช่น เม็กซิโก บราซิล กัวเตมาลาและประเทศที่มีอากาศร้อนทั่วโลก ในแอฟริกามีการเพาะปลูกในเชิงพาณิชย์ในเกือบทุกประเทศ มันได้กลายเป็นสัญลักษณ์ในประเทศเคนยาและแทนซาเนีย ในธรรมชาติพบได้ตามป่าเบญจพรรณชื้น ป่าดิบแล้ง แนวชายฝั่งทะเล จากระดับน้ำทะเลใกล้ถึงระดับความสูงประมาณ 2,200 เมตร

คำไทยหรือคำเงาะเป็นไม้พุ่มหรือไม้ยืนต้นขนาดเล็กทรงต้นเป็นพุ่มกลมแตกกิ่งก้านมากเปลือกลำต้นเรียบสีน้ำตาลปนเทา ใบเดี่ยวขนาด 7-16 x 4-10 ซม. ออกเรียงเวียนรอบต้น รูปไข่หรือรูปหัวใจ โคนใบมน ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ใบบางเกลี้ยง นุ่ม ก้านใบยาว 4-7 ซม. ดอก ออกเป็นช่อตั้งเป็นช่อเชิงหลั่น หรือช่อแยกแขนงบริเวณปลายกิ่ง ยาวประมาณ 3-5 ซม. ช่อหนึ่งมี 5-10 ดอก กลีบดอกรูปไข่ยาว สีขาวแกมชมพูหรือสีชมพูอ่อน ผลแห้งแตกยาว 1.3-4.5 ซม. และ 1 กว้างประมาณ 3-4 ซม. รูปสามเหลี่ยม ปลายแหลม มีขนสีแดงเข้มที่ยาวปกคลุม คล้ายผลเงาะ แตกออก เป็น 2 ซีกเมื่อแก่จัด ภายในมีเมล็ดกลมเล็กยาวประมาณ 5 มม. สีน้ำตาลแดง จำนวนมาก เนื้อหุ้มเมล็ดมีสีแดงหรือสีแดง

ข้อกำหนดดินแสงแดดจัด ชื้นได้ในดินทุกชนิด ชอบดินที่เป็นกลางถึงเป็นด่างเล็กน้อย ต้องการ pH ในช่วง 5.5 - 7.5 ซึ่งทนได้ 4.5 - 8.5 มันจะเติบโตเป็นต้นไม้ขนาดใหญ่เมื่อปลูกในดินที่ลึกและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยวัตถุอินทรีย์ ต้นไม้สามารถเริ่มมีผลเมื่ออายุเพียง 2 ปี

ใช้ประโยชน์--- เป็นพืชที่มีความสำคัญต่อชีวิตของคนในท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับอาหารและวัสดุที่หลากหลาย

-ใช้กินได้ เมล็ดมีรสจัดใช้เป็นเครื่องปรุงในจานต่าง ๆ เมล็ดทั้งหมดนำไปคั่วกับเครื่องปรุงรสอื่น ๆ ซึ่งให้รสชาติที่เด่นชัดกว่า เมล็ดมีคุณค่าทางโภชนาการสูงประกอบด้วยน้ำมันไขมันจำนวนเล็กน้อย (5%) และโปรตีนประมาณ 13% ผลิตภัณฑ์หลักที่ได้จาก Bixa orellana เป็นสีอ้อมอินทรีย์ที่มีอยู่ในเปลือกหุ้มเมล็ดซึ่งเรียกว่า 'annatto' ในภาษาอังกฤษ 'rocou' ในภาษาฝรั่งเศส 'achiotte' ในภาษาสเปนและ 'orlean' ในภาษาเยอรมัน เนื่องจากความสามารถในการละลายของไขมันจึงถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมอาหารเพื่อให้สีแดง - ส้ม - เหลืองแก่ซีส, เนย, น้ำมัน, มาการิน, ไอศกรีม, ขนม, ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่และข้าว

-ใช้เป็นยา แม้จะมีวัฒนธรรมและประเพณีที่แตกต่างกันในบรรดาประเทศต่างๆในอเมริกาใต้และตอนกลาง แต่การใช้เพื่อเป็นยาหลายอย่างก็ยังคงเหมือนเดิมเช่นใช้เป็นยาลดไข้ ยาปฎิ, แก้กเบาหวานและขับไล่แมลง พืชถูกใช้ในอเมริกาใต้เพื่อรักษาโรคมาลาเรีย น้ำมันส่งเสริมการรักษาบาดแผลที่ผิวหนัง-ยาต้มจากเปลือกใช้สำหรับรักษา โรคหลอดเลือดหัวใจตีบและโรคหอบหืด ใช้ยาต้มใบเป็นยารักษาโรคบิดและเพื่อลดการอาเจียนในระหว่างตั้งครรภ์ ยอดสดจะแช่ในน้ำซึ่งจะใช้เป็นยาล้างตาสำหรับตา

อีกเสบ ใบสามารถเลือกได้ตามต้องการและใช้สดหรือแห้ง นำนมจากก้านใบจะถูกขับในน้ำร้อนกับเหล้ารัมแล้วใช้ในการกำจัดสารคัดหลั่งออกจากเปลือกตาที่หุ่มห่อเพื่อรักษาเกล็ดกระดี่ รากย่อยอาหารและขับปัสสาวะ ยาต้มนำมารับประทานเพื่อควบคุมโรคหอบหืด -การช่รากในน้ำและเหล้ารัมใช้ในการรักษาโรคกามโรค เนื้อผลไม้ถูกนำมาใช้ถนอมผิวหนังเพื่อป้องกันผิวถูกแดดเผา

-ใช้ปลูกประดับ มักจะปลูกเป็นไม้ประดับสวนในบ้าน,สวนสาธารณะ สำหรับทรงพุ่มที่สวยงาม ดอกสีขาว-ชมพูกับผลสีแดงสด
-ใช้อื่น ๆ ฤทธิ์ที่มีสีขาวและแก่นไม้สีน้ำตาลอ่อนหรือสีเหลือง ไม้เนื้ออ่อนน้ำหนักเบา (ความถ่วงจำเพาะ 0.4) มีรพรมอ่อนแอสและไม้คงทน ลำต้นและกิ่งก้านใช้เป็นเชื้อเพลิง -ว่ากันว่าไฟสามารถเกิดขึ้นได้จากการเสียดสีของไม้เนื้ออ่อน 2 ชั้น-ที่มาของสีย้อมธรรมชาติสีแดงที่รู้จักกันในชื่อ Annatto ถูกใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องสำอางในการผลิตสีเคลือบเล็บน้ำมันใส่ผม,ลิปสติก, สบู่และผลิตภัณฑ์ในครัวเรือนเช่นซีฟิ่ง,ยาขัดเฟอร์นิเจอร์, ยาขัดรองเท้า -ชนพื้นเมืองในแถบอเมริกาเขตร้อนใช้สีย้อมจากพืชเพื่อระบายสีใบหน้าและร่างกายเพื่อการตกแต่งและเพื่อปกป้องจากแมลงและดวงอาทิตย์ Annatto paste กรองรังสีอัลตราไวโอเล็ตจากแสงแดดซึ่งช่วยปกป้องผิวจากการถูกแดดเผามากเกินไป -Bixin สกัดจากเปลือกหุ้มเมล็ดใช้ในอินเดียเป็นยาขับไล่แมลง -สีย้อมสีแดงที่ได้จากเมล็ดถูกนำไปใช้กับผิวหนังเพื่อขับไล่ยุงและแมลงกัดอื่น ๆ-เมล็ดมีน้ำมันหอมระเหยที่มีกลิ่นหอม

ระยะเวลาออกดอก --- กันยายน-ตุลาคม

ขยายพันธุ์---เมล็ด ปักชำ

ต่อไส้/Allophylus cobbe

ชื่อวิทยาศาสตร์---Allophylus cobbe L. Raeusch

ชื่อพ้อง ---Has 15 Synonyms

-Allophylus serrulatus Radlk.

-Allophylus zimmermannianus Gilg ex Engl.

-Aphania neobudica Guillaumin

-Aporetica gemella DC.

-Aporetica pinnata (J.R.Forst. & G.Forst.) DC.

-Cnesmocarpus excelsus Zipp. ex Blume

-Diplocardia excelsa Zipp. ex Blume

-Dubanus pinnatus (J.R.Forst. & G.Forst.) Kuntze

ชื่อสามัญ---Tit-berry, Indian Allophylus, Diverse Trifoliolate Sumach, Rhus cobbe.

ชื่ออื่น---กวง, กุม (ภาคใต้); ไท่เถื่อน (ภาคกลาง); ข้าวตาก (ภาคตะวันออกเฉียงใต้); คางกลาง (ภาคกลาง); ง้วนพู (ภาคตะวันออกเฉียงใต้); จ้าตอง (ลำพูน); ต่อไส้ (ทั่วไป); ต่อไส้ขาว (ภาคใต้); ดานขโมย (กาญจนบุรี); ตาลอีลีน (สระบุรี); เพี้ยพาน (ภาคเหนือ); แมงเมา (ภาคตะวันออกเฉียงใต้); โลด, โลดน้ำ, สิบไส้ (ภาคใต้); [THAI: kuang, kum (Peninsular); kai thuean (Central); khao tak (Eastern); khang lang (Central); nguan phu (Eastern); cha tong (Lamphun); to sai (General); to sai khao (Peninsular); tan khamoi (Kanchanaburi); tan i lin (Saraburi); phia fan (Northern); maeng mao (Southeastern); lot, lot nam, sip sai (Peninsular).]; [ASSAMESE: Chi-chehirum.]; [BENGALI: Rakhalphul.]; [BORNEO: pamaman.]; [BRUNEI: Tukil-tukil.]; [CHINESE: Dian nan yi mu huan.]; [INDONESIA: Cukilan (Javanese); si jangi, sicanjang (Minangkabau, Sumatra).]; [MALAYALAM: Mukkannanpezhu.]; [MALAYSIA: Chinchang, chunkil (Peninsular); kelampu (Iban, Sarawak); Buah Penancang, Tumbit Kayu, Matoa, Kasai (Malay); Embuakat, Gamperut (Dusun); Bonbongan, Kerimbau (Murut); Mambahino (Bajau).]; [MARATHI: Theepani, thivana.]; [MYANMAR: Zaung-gale.]; [PHILIPPINES: Barotangol (General); bating-tangkaian, bignai-gubat (Filipino).]; [SANSKRIT: Triputa.]; [TAMIL: Amalai.]; [TELOGU: Guvva Gutti, Erra Avalu, Salli Kunkudu.]; [VIETNAM: Chạc ba, Ngoại mộc.].

ชื่อวงศ์---SAPINDACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อินเดีย , ศรีลังกา , แอฟริกาใต้ , อเมริกาใต้ , เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และปาปัวนิวกินี

นิรุกติศาสตร์---ชื่อสกุลมาจากภาษากรีก "allos" แตกต่าง และ "phyton" เผ่าพันธุ์ ตามลักษณะที่ผันแปรของรูปร่าง ขนาดของใบ และช่อดอก

มีการกระจายในวงกว้าง พบได้ทั่วไปในเขตร้อนในอเมริกาแอฟริกาและผ่านเอเชียไปยังออสเตรเลียและแปซิฟิก พรรณไม้ชนิดนี้มีความผันแปรสูงมาก พบบ้างที่เป็นไม้พุ่มรอเลื้อยขึ้นอยู่ตามชายหาดและหลังแนวป่าชายเลนที่เป็นเลนแข็ง มีความทนทานทางนิเวศทำให้มีขอบเขตการกระจายหลายสภาพป่า พบที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลถึง 1,500 (-2,000) เมตร ไม้พุ่มขนาดใหญ่หรือไม้ต้นขนาดเล็ก ลักษณะต้นสูงถึง 3-5 เมตรลำต้นมีเปลือกเรียบสีน้ำตาลอมเทา ก้านใบยาว 11 ซม. ใบประกอบแบบนิ้วมือมี3ใบย่อยขนาด 8-12 x 5-7 ซม. เรียงเวียนสลับ แผ่นใบรูปไข่หรือรูปไข่กว้าง รูปรีถึงรูปใบหอก โคนใบแหลมเยื้อง หยักมนถึงจักฟันเลื่อย ดอกเป็นดอกสมบูรณ์เพศ ออกแบบช่อเชิงลด ออกตามง่ามใบ ดอกยาว 6-20 ซม. แต่ละช่อประกอบด้วยดอกย่อยจำนวนมาก ดอกย่อยขนาด 0.2 x 0.3 ซม. สีขาวหรือเหลืองอ่อน ผลรูปทรงกลมหรือไข่กลับ ขนาด 5-6 x 4-5 มม. ซม. ออกเป็นพวงตั้งขึ้น ผลสุกสีส้มถึงแดงสด มันทาว มีเมล็ดกลม1-(2) เมล็ด ขนาดประมาณ 4-5 มม.

การใช้ประโยชน์--- พืชที่เก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่นเป็นอาหารยาและแหล่งที่มาของไม้

-ใช้กินได้ผลดิบรสเปรี้ยวชนิดๆ ผลสุกรสหวานมาก

-ใช้เป็นยา สรรพคุณทางยา ใบอ่อน ตำผสมดินสอพองสมุทระหม่อมเด็ก แก้หวัด ใบใช้เป็นน้ำยาบ้วนปาก รักษากระดูกหัก บรรเทาฟัน รากขับปัสสาวะ รักษาอาการท้องเสีย รักษาเส้นเอ็นที่ชำรุด

-อื่น ๆ ไม้มีความแข็ง แต่ไม่คงทนมาก ส่วนใหญ่จะใช้เป็นไม้สำหรับโครงสร้างชั่วคราวและใช้เป็นเชื้อเพลิง ในBismarck Archipelago มีการใช้เสื่อและกิ่งไม้สำหรับทำเรือแคนูและทำเครื่องหมายตำแหน่งของกับดักปลา

รู้จักอันตราย---ผลไม่เป็นพิษกับปลา

ระยะออกดอกและผล---กรกฎาคม - พฤศจิกายน

ขยายพันธุ์---เมล็ด

ระย่อมดินเปิด/*Rauvolfia sumatrana*

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Rauvolfia sumatrana* Jack.

ชื่อพ้อง---Has 10 Synonyms

-*Cyrtosiphonia madurensis* Teijsm. & Binn.

-*Rauvolfia madurensis* (Teijsm. & Binn.) Burck ex Koord.-Schum.

-*Cyrtosiphonia reflexa* (Teijsm. & Binn.) Miq.

-*Rauvolfia palawanensis* Elmer

-*Cyrtosiphonia spectabilis* Miq.

-*Rauvolfia reflexa* Teijsm. & Binn.

-*Cyrtosiphonia sumatrana* (Jack) Miq.

-*Rauvolfia samarensis* Merr.

-*Rauvolfia blumeana* Valetton ex Koord.-Schum.

-*Rauvolfia spectabilis* (Miq.) Boerl.

ชื่อสามัญ---Sumatra devil pepper

ชื่ออื่น---ดินเปิดเล็ก (สุราษฎร์ธานี); ระย่อมดินเปิด (กรุงเทพฯ); [THAI: tin pet lek (Surat Thani); rayom tin pet (Bangkok).]; [CHINESE: Su men da la lu fu mu.]; [MALAYSIA: Pulai pipit.]; [VIETNAM: Ba gac đại mộc].

ชื่อวงศ์---APOCYNACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---เอเชียตะวันออกเฉียงใต้-พม่า ไทย คาบสมุทรมลายู บอร์เนียว สุมาตรา ซวา อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์

มีถิ่นกำเนิดในประเทศพม่า ,ไทย ,มาเลเซีย ,อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ พบขึ้นตามริมลำธารในป่าดิบชื้น ป่าเต็งรังที่ลุ่มและป่าไม้สัก บางครั้งก็อยู่ในขอบของป่าไม้ตามชายฝั่ง ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลถึงประมาณ1400 เมตร ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ ขึ้นริมลำธารในป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 400 เมตร

ไม้ต้นขนาดเล็กสูงได้ถึง 10-27 เมตร ลำต้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางสูงสุด 43 ซม. ลักษณะของระยอบดินเปิดหรือดินเปิดเล็กน้อยนั้นตามกิ่งจะมีช่องอากาศหนาแน่น ในรูปขอบขนานหรือรูปใบหอก ยาวประมาณ 4.5-20 ซม. แผ่นใบหนา เส้นแขนงใบข้างละ 24-30 เส้น เรียงจรดกันเป็นเส้นขอบใน ช่อดอกหลายช่อเรียงเวียนรอบช่อตามปลายกิ่ง ยาว 8-20 ซม. กลีบเลี้ยงรูปไข่ ดอกสีขาว หลอดกลีบดอก มีขนสั้นนุ่มรอบปากหลอด ผลออกเดี่ยว ๆ ภายในแยกเป็น 2 ช่อง เส้นผ่าศูนย์กลาง 1-2.5 ซม. สุกสีดำใช้ประโยชน์--- พืชที่เก็บเกี่ยวจากป่าเพื่อใช้ในท้องถิ่นเป็นยาและแหล่งที่มาของไม้ บางครั้งมีการปลูกเพื่อใช้เป็นยา

-ใช้เป็นยา เปลือกใช้รักษาโรคบิด ในประเทศฟิลิปปินส์เปลือกแห้งใช้รักษาไข้มาลาเรีย เปลือกไม้ใช้เป็นยาระบาย ในเวียดนามใช้รักษาโรคความดันโลหิต

-อื่น ๆ ไม้เนื้ออ่อนใช้สำหรับเป็นไม้กระดานและวัตถุขนาดเล็กเช่นมีดจับ ใช้ทำฝักดาบ

ขยายพันธุ์---เมล็ด

คำขาว/Rhododendron mouleinese

ชื่อวิทยาศาสตร์---Rhododendron mouleinese Hook.f.

ชื่อพ้อง--- Has 7 Synonyms

---Rhododendron klossii Ridley.

---Rhododendron leucobotrys Ridley.

---Rhododendron nematocalyx I. B. Balfour & W. W. Smith.

---Rhododendron oxyphyllum Franchet.

---Rhododendron pectinatum Hutchinson.

---Rhododendron siamense Diels.

---Rhododendron stenaulum I. B. Balfour & W. W. Smith.

ชื่อสามัญ---Westland's Rhododendron.

ชื่ออื่น---กุหลาบพันปีป่า, กุหลาบเขาหลวง กุหลาบป่า (ทั่วไป); คำขาว (เชียงใหม่); [THAI: ku lap pa(general); kham khao (Chiang Mai).]; [CHINESE: Máo mián dùjuān huā, Mao mian du juan]; [VIETNAM: Ỗi quỳn lá nhon]

ชื่อวงศ์---ERICACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---อินเดีย จีนตอนใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

พืชพื้นเมืองทางตอนใต้ของประเทศจีน (ฝูเจี้ยน ,กวางตุ้ง ,กวางสี ,กุยโจว ,ฮ้อกง ,หูหนาน ,ยูนนาน), พม่า ,มาเลเซีย ,ไทย และเวียดนาม ในประเทศไทยพบทางภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ ตามป่าดิบเขา ที่ค่อนข้างโปร่ง สูงจากระดับน้ำทะเล 950-2,200 เมตร เช่น เขาหลวงและ เขานัน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ไม้ พุ่มหรือไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูง 3-15 เมตร เปลือกสีเทาน้ำตาลไม่ลอก ก้านใบยาว 10-15 มม.ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงเวียนสลับ เป็นกลุ่มห่าง ๆกลุ่มละ 3-6 ใบ รูปรีแกมรูปหอกยาว 7-14 ซม.กว้าง 3-6 ซม. ปลายใบแหลม ดอก สีขาวออกเป็นช่อตามปลายกิ่งและช่อใบช่อละ 3-5 ดอก ดอกกว้างถึง 6 ซม.กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปกรวย ปลายแยกแผ่เป็น 5 กลีบบริเวณโคนกลีบมีประสีเหลืองแต้มเป็นทาง ผลแคปซูลทรงกระบอกมี 5 พู ขนาด 3-4 ซม.ผลแก่แตกเป็น 5 เสี่ยง เมล็ดแบนขนาดเล็กมีปีกบางใสล้อมรอบ จำนวนมาก

คำขาวเจริญเติบโตได้ดีบนภูเขาสูงอากาศหนาวเย็น สภาพป่าสมบูรณ์ ร่มครึ้ม ความชื้นสูง

ระยะออกดอก/ติดผล---มีนาคม-เมษายน/กรกฎาคม-ธันวาคม

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

กุหลาบแดง/Rhododendron simsii

ชื่อวิทยาศาสตร์---*Rhododendron simsii* Planch.

ชื่อพ้อง---Has 13 Synonyms

- <i>Azalea simsii</i> (Planch.) H.F.Copel.	- <i>Rhododendron petilum</i> P.C.Tam
- <i>Azalea vittata-punctata</i> (Van Houtte) Lem.	- <i>Rhododendron simsii</i> var. <i>albiflorum</i> R.L.Liu
- <i>Rhododendron annamense</i> Rehder	- <i>Rhododendron simsii</i> var. <i>strigosistylum</i> G.Z.Li
- <i>Rhododendron bellum</i> W.P.Fang & G.Z.Li	- <i>Rhododendron tamurae</i> (Makino) Masam.
- <i>Rhododendron breynii</i> Planch.	- <i>Rhododendron viburnifolium</i> W.P.Fang
- <i>Rhododendron calleryi</i> Planch.	- <i>Rhododendron vittatum</i> (Fortune) Planch.
- <i>Rhododendron hannoense</i> Nakai	

ชื่อสามัญ---Formosa Azalea, Sim's Azalea

ชื่ออื่น---กุหลาบดอย, กุหลาบแดง(เลย); [THAI; kulap daeng (Loei),] ; [CHINESE: du Juan, Jiāngnán dùjuān.]; [GERMAN: Zimmer-Azalee.]; [SWEDISH: Fönsterazalea.]; [TAIWAN: Táng dùjuān.] [VIETNAM: Đố quyên hoa đỏ.].

ชื่อวงศ์---ERICACEAE

ถิ่นกำเนิด---ทวีปเอเชีย

เขตกระจายพันธุ์---ตั้งแต่จีนตอนใต้ ภูมิภาคอินโดจีน ตอนเหนือของลาว เวียดนาม ไปจนถึงญี่ปุ่น

กุหลาบแดงไม้ดอกสีสวยแห่งภูสูงภาคอีสาน เป็นไม้ดอกประเภทกุหลาบพันธุ์หนึ่ง ในวงศ์กุหลาบป่า (Ericaceae) ชอบขึ้นเป็นกลุ่มๆ ใกล้ลำธาร ป่าบนภูเขาหินทราย, ป่าดิบเขา ที่ความสูง 1,000-1,600 เมตร ประเทศไทยพบทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะเป็นไม้พุ่มสูง 1-3 เมตร ใบเดี่ยวออกเรียงสลับแผ่นใบรูปรีแกมรูปไข่กลับกว้าง 1-2.5 ซม. ยาว 2-6 ซม. ใบเหนียวหนา มีขนอ่อนปกคลุมทั้งสองด้าน ดอก สีแดงแกมส้ม ออกเป็นช่อที่ซอกใบหรือปลายกิ่ง จำนวน 2-7 ดอก ผลรูปไข่ขนาด 1-1.5 ซม. มีขนสีน้ำตาลแดงปกคลุม เมื่อแก่แตกตามยาว เมล็ดแบนขนาดเล็กจำนวนมาก และมีปีกบางใส

ระยะออกดอก---มีนาคม-พฤษภาคม

ขยายพันธุ์---เมล็ด ตอนกิ่ง ปักชำ

อ้างอิง, แหล่งที่มา

---หนังสือพรรณไม้ในสวนหลวง ร.๙ (2539) ด้านสหวิชาการพิมพ์

---หนังสือ ดอกไม้ และประวัติไม้ดอกเมืองไทย จาก ชุติธรรมชาติศึกษา โดย วิชัย อภัยสุวรรณ 2532

---ฐานข้อมูลพรรณไม้ องค์การสวนพฤกษศาสตร์ BGO Plant Databases, The Botanical Garden

Organization http://www.qsbg.org/database/botanic_book%20full%20option/search_page.asp

---The International Plant Names Index and World Checklist of Selected Plant Families 2017. Published on the Internet at <http://www.ipni.org> and <http://apps.kew.org/wcsp/>

---The Plant List (TPL) was a working list of all known plant species <http://www.theplantlist.org/>

---Useful Tropical Plants. <http://tropical.theferns.info/viewtropical>.

India Biodiversity Portal. <http://indiabiodiversity.org/species/show/>

of the World Online | Kew Science . www.plantsoftheworldonline.org/taxon/urn:lsid:ipni.org ---Plants

the Global Biodiversity Information Facility. <https://www.gbif.org/species/>

Check for more information on the species:

---Plants Database -Names, synonymy and distribution-The Garden.org Plants Database.

<https://garden.org/plants/>

---Global Plant Initiative-Digitized type specimens, descriptions and use

---หอพรรณไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติ www.dnp.go.th/botany/Herbarium/GPI.html

---Tropicos- Nomenclature, literature, distribution and collections-Tropicos - Home. www.tropicos.org/

---GBIF-Global Biodiversity Information Facility-Free and open access to biodiversity data

<https://www.gbif.org/>

---IPNI- International Plant Names Index- The International Plant Names Index - home page

<http://www.ipni.org/>

---EOL-Descriptions, photos, distribution and literature-Global access to knowledge about life on Earth.

Encyclopedia of Life eol.org/

---PROTA- Uses-The Plant Resources of Tropical Africa. <https://books.google.co.th/>

---Prelude-Medicinal uses-Prelude Medicinal Plants Database.

<http://www.africamuseum.be/collections/external/prelude>

Google- Images-Images

รวบรวมเรียบเรียง: Tipvipa..V

รูปภาพ : ทิพย์วิภา วิรัชดี
 บริษัท สวนสวรรค์ การ์เด้น ดีไซน์ จำกัด
 สวนเทวา-เชียงใหม่
 www.suansavarose.com
 www.suan-theva.com

Tweet Like 3 Share

ความคิดเห็น

Kittt Kittt.pint@gmail.com 24/11/2017 14:25

1

เป็นประโยชน์มากครับ.. อ่านแล้ว มีความคิดอยากทำสวนเรียนรู้ แสดงพันธุ์ไม้ ..ให้คนรุ่นต่อไปได้รู้จัก, ฐานมีประโยชน์มากมาย ,ได้เห็นคุณค่า ,รักต้นไม้ และช่วยกันปลูกต้นไม้ต่างๆให้มากขึ้นๆๆ จริงๆครับ... ขอบคุณจริงๆ

แสดงความคิดเห็น

Name * Email * Website
 บุคคลทั่วไป

F 1 A 3ค รหัสยืนยัน *

Comment

[ติดต่อเรา](#) | [หน้าแรก](#) | [บทความ](#) | [เว็บบอร์ด](#) | [รวมรูปภาพ](#) | [จัดสวน](#) | [ดาวน์โหลด](#) | [สมาชิก](#)

Copyright 2005-2009 suansavarose All rights reserved.